

«بەنەم خالق آرامىش»

نام کتاب: نیرو راهبردی (پنجمین دوره)

نام نویزندگان: وین و التر دایر

نام مترجم: مہناز دقیق نیا

تعداد صفحات: ۱۹۵ صفحه

تاریخ انتشار:

کافیین بولن

CaffeineBookly.com

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

حس تعلق

در جهانی که برای همیشه پایدار است. باید تعلق داشته باشد. سوی فعال بینهایت نه تنها حس قدرمندی از تعلق را اجاد میکند بلکه حس قدرمندی از پیوستگی با هر کس و چیزی در کیهان را نیز القاء میکند. امکان ندارد که تعلق نداشته باشد چون حضور شما اینجا مدرکی است از مبداء جهانی الهی که بودن شما را در اینجا قصد کرده است ناشی شده اید. با این حال وقتی در سوی غیر فعال بینهایت زندگی کنید احساس بیگانگی از طرف دیگران خواهید کرد. ایده موقتی بودن و اینکه شما تکه‌ای بینهایت خدا نباشید شما را به تردید، هیجان، افسردگی و نفی خود و بسیاری دیگر از انرژی‌های پایین که در مورد آن‌ها نوشتم وارد می‌دارد. کاری که باید کرد تغییر آگاهی به سوی بینهایت برای رهایی از حس بدجتنی است. همان‌طور که شیوا ناندا به طوفدار نش آموخت:

کل زندگی یکیست، جهان یک خانه است
همه اعضاء یک خانواده بشری هستند
خلقت یک کل ارگانیک است. هیچ انسانی
از این کل جدا نیست.
انسان با جدا ساختن خود از این کل خود را
بدجتن میکند.

جدایی مرگ است
وحدت زندگی ابدي
مطلوب فوق بیانگر ایده من از سوی فعال و
غیر فعال بینهایت است. توصیه میکنم که هر روز هر چند بار که توانستید به خود یادآوری کنید که طبیعت شما ابدي است. ممکن است به نظر تغییر فکري کوچکی با نتایج جزئی بیاید اما به شما اطمینان میدهم که ماندن

در سوی فعال بینهایت و یادآوری این حقیقت به خود، شما را به وضعیتی میبرد که خواسته‌هایتان برآورده میشود. از تمام نقل قول‌هایی که در این رابطه خوانده ام، گفته ویلیام بلیک بسیار جالب است:

«اگر درهای ادراک پاک میشد، همه چیز به همان شکلی که هست نمایان میشد: بینهایت.» به خاطر داشته باشید ما میخواهیم پیوند بین خود و دامنه قصد را پاکسازی کنیم.

پنج پیشنهاد برای بکارگیری نظریات این فصل

۱- از آنجا که میدانید قراری با بینهایت دارید و اینکه بالاخره ناچار به ترک این جهان فانی هستید، تصمیم بگیرید که هر چه زودتر این قرار را به جای بیاورید: امروز و اکنون زمان بسیار خوبی برای این قرار ملاقات است و این کار را یک بار برای همیشه انجام دهید. کافیست به خود بگویند: دیگر با این جسم و ذهن هویت‌نمیگیرم و این برچسب را از همین حالا رد میکنم. من بینهایت هستم. با همه بشریت یکی هستم. با مبداء یکی هستم و از این به بعد به این شکل خود را نظاره خواهم کرد.

۲- این مانtra را هر روز با خود تکرار کنید که خداوند نه میخواست و نه میتوانست که چیزی فانی بیافریند: من تا ابد خواهم بود. مانند عشق که ابدیست طبیعت واقعی من هم ابدیست. دیگر هرگز خواهم ترسید چون ابدی هستم. این نوع تأیید درونی شما را در سوی فعال بینهایت وحدت داده و تردیدها را درباره هویت برتر شما از بین میبرد.

۳- در لحظه مراقبه، دو نوع انتخاب از مفهوم بینهایت را بررسی کنید. همانطور که قبلًا گفتم شما می‌توانید انتخاب کنید آیا

انسانی با تجربه معنوی یا یک موجود معنوی
بینهایت با تجربه موقت انسانی هستید.
کدام یک حسی از عشق القاء می‌کند؟ و کدام
ایجاد ترس می‌کند؟

و از آنجا که عشق طبیعت حقیقی ما و
مباده است، هر چیزی که باعث ترس شود
نمیتواند حقیقت داشته باشد. همانطور که
می‌بینید عشق به عنوان موجودی ابدی با
شاست. پس باید به این حس تکیه کنید تا
حقیقت را بازگو کند. جایگاه شما در سوی
فعال بینهایت شما را از حس امنیت عشق و
اتصال دائم به قصد مطمئن می‌سازد.

۴- در هر لحظه‌ای که خود را در حال فکر
کردن به افکاری با انرژی پایین یافتدید از
قبيل ترس، نامیدی، نگرانی، غم، هیجان،
گناه و غیره، یک لحظه متوقف شده و فکر کنید
آیا از دیدگاه سوی فعال بینهایت اهمیت دارد.
دانستن اینکه برای ابد اینجا هستید و همیشه
متصل به مباده، به شما دید کاملًا جدیدی
خواهد داد. از نقطه‌نظر بینهایت، زیستن هر
لحظه از زندگی در هر چیزی غیر از سپاس و عشق
هر دادن انرژی حیاتی است. میتوانید به
سرعت انرژی‌های پایین را دفع کرده و همزمان
با پاک کردن عدسی‌های ادراکی و دیدن هر
چیزی همانطور که هست یعنی بینهایت همانطور که
ویلیام بلیک می‌گوید به نیروی قصد وصل شوید.
لحظه‌ای صرف فکر کردن به کسانی که نزدیک
شما بودند و در گذشته‌اند بکنید با آگاهی از
طبیعت بینهایت و ماندن در سوی فعال بینهایت
نمیتوانید حضور آن ارواح را حس کنید،
نمیتوانیم بیلم و غرده‌ایم. در کتاب جان
ادوهوس تحت عنوان از خرد سلت‌ها تحت عنوان
این عبارت آمده که نه تنها با آن‌ها Anam cara

هم عقیده هستم بلکه میدانم که واقعیت
دارند.

عقیده دارم که دوستان ما در میان مردگان
به فکر ما هستند و به ما نگاه میکنند...
باید پیوندی در روشی بسیار خلاق با
دوستانان در جهان نادیدنی ایجاد کنیم.
نیاید برای مرده غصه بخوریم. چرا باید
اندوهی برای آنها حس کنیم؟ اکنون در
جایگاهی هستند جایی که دیگر سایه ای،
تاریکی ای، تنها ای، جدایی و یا دردی وجود
ندارد. آنها در خانه هستند. پیش خدا،
جایی که از آن آمده بودند. نه تنها
میتوانید با آنها ای که مرده اند ارتباط
برقرار کرده و حضور آنها را حس کنید بلکه
خود قادرید هم اکنون در حالی که زنده اید
خود را به مرگ سپرده و از سایه ها و تاریکی
با زندگی در سوی فعال بینهایت رها شوید.

این مطلب جشن اول نیروی قصد را به پایان
میرساند. جشن دوم درباره روش‌های پیوند با
قصد از طرق مختلف در زندگیست. مانند جشن
اول، با ذهنی باز نه تنها برای احتمال کسب
خواسته‌هایتان بلکه شناخت به اینکه در سوی
فعال بینهایت همه چیز امکان‌پذیر است مطالب
را بخوانید.

حالا بگویید چه چیزی حذف می‌شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

جشن دوم

بکارگیری قصد

ما هستیم و تصور می‌کنیم که نیستیم
آنچه که باید بهبود دهیم وحدت است.
آنچه که باید بشویم چیزیست که هستیم.
توماس مرتون

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فصل هفتم

قصد من این است: همیشه به خود احترام بگذارم.
«انسان بدون تأیید خود نمیتواند راحت باشد.»
«انسانی که خود را قبول ندارد نمیتواند راحت باشد.»
مارک تواین

این فصل را با حقیقت ساده‌ای آغاز میکنیم: آن طور که باور کرده‌اید از ذره مادی‌ای ناشی نشیدیده‌اید. نطفه شا در لحظه پر سعادت آمیز ش والدینتان آغاز نشده است. شما آغازی ندارید. آن ذره مانند تمام ذرات دیگر از دامنه قصد انرژی جهانی ظاهر شده است. شما تکه‌ای از ذهن کیهانی خلقت هستید و باید خدای درون را ببینید و خود را به عنوان خلقتی الهی در جهت کسب نیروی قصد در زندگی نظاره کنید.

به این ایده توجه خاص مبذول کنید، اکنون، در همین لحظه که در حال خواندن این کلمات هستید. بر نکوهیدگی آنچه میخوانید تعمق کنید. شما تکه‌ای از خدا هستید. شما خلقتی زنده، در حال تنفس هستید که از ذهن کیهانی مبداء پدید آمده‌اید. شما با خدا یکی هستید. وقتی به خود اعتماد کرده و عشق بورزید، خرد خلق کننده خود را دوست داشته و به آن اعتماد میکنید و وقتی به خود اعتماد نکرده و عشق نمیورزید، در حال انکار خرد بینهایت از نقطه‌نظر نفس خود هستید. مهم است که به خاطر داشته باشید در هر لحظه از زندگی‌تان، شما میتوانید میزبانی برای خدای گروگانی برای نفس‌تان باشید.

میزبان یا گروگان

نفس شما دسته‌ای از ایده‌هایی است که پیشتر در این کتاب نوشتم که شما را با کارهایتان و انبساطت در حس مادی تعریف می‌کند. نفس شما فقط مسئول حس تردید به خود و انکار خود است. وقتی تلاش به زندگی با استانداردهای سطح پایین نفس خود کنید گروگان آن نفس هستید. ارزش شما به عنوان یک شخص با اکتسابات و کارهایتان سنجیده می‌شود. هر چه کمتر داشته باشید کم ارزشتر هستید در نتیجه نالایق برای احترام دیگران، اگر دیگران به شما احترام نگذارند و ارزش شما وابسته به دید دیگران از شما باشد پس احترام به خود برای شما غیر قابل تصور خواهد بود. شما گروگانی برای انرژی نفس سطح پایین هستید که باعث شده همیشه برای احترام به خود از طریق دیگران مجادله کنید.

باور نفس شما در اینکه از همه جدا، از آنچه در زندگی ندارید جدا و بالاخره از خدا جدا هستید، توانایی شما را برای قصد به احترام خود مختل می‌کند. ایده جدایی نفس احساس رقابت با دیگران و ارزیابی خود براساس بردو باخت را در شما می‌انگیزاند. به عنوان گروگانی برای نفس، احترام غیر قابل دستیابی است چون شما احساس می‌کنید که برای تصورهایتان مورد قضاوت قرار گرفته‌اید. از این تصویر ناخوشایند ناشی از نفس منفی است که خود انکاری پدید می‌آید. شما را گرفته و گروگانی می‌سازد و هرگز اجازه نمیدهد میزبان چیزی شوید که از آن ناشی شده‌اید.

میزبانی برای خدا بودن دیدن دائم پیوندان با قصد است. عدم امکان انفعال

از مبداء که از آن ناشی شده اید. من شخصاً
از اینکه مدام میزبان خدا هستم لذت میبرم.
همین طور که هر صبح مینویسم. حس میکنم که
کلمات و ایده هایی از نیروی قصد دریافت
میکنم که باعث میشود این عبارات را
بنویسم. من در ارائه این کلمات به مبداء
اعتماد دارم، پس به مبداء که مرا به جهان
فیزیکی آورد اعتماد دارم. من به طور ابدی
به آن پیوند دارم.

این آگاهی شامل نقصی در احترام برای قصد
به شکل در آوردن این کتاب نمیشود. نتیجه ای
که به آن میرسم این است. من از سوی قصد
انقدر ارزش دارم که این کتاب را بنویسم و
چاپ کنم و امروز در دستهای شما باشد. به
عبارت دیگر، من تکه ای از خداوند را که
خودم هست حرمت میگذارم. من به نیروی قصد
وارد میشوم و حس احترام من به آن احترام مرا
به خود افزایش میدهد.

پس با احترام کردن و عشق ورزیدن به خود
شا میزبان خدا شده و انرژی خلاق را به
آگاهی خود، به زندگی روزانه خود در اتصال
با قصد دعوت میکنید.

انرژی قصد و احترام به خود

اگر باور ندارید که ارزش برآورده ساختن
مقاصد خود برای سلامتی، ثروت، رابطه پر از
عشق را دارید بس مانعی در جریان انرژی خلاق
در زندگی روزمره خود ایجاد میکنید. به یاد
بیاورید که همه چیز در جهان انرژیست که در
فرکانس های مختلف حرکت میکند. هر چه فرکانس
بالاتر باشد، به انرژی معنوي نزدیکتر
هستید. در فرکانس های پایین تر، شما دچار
تنگنا و مشکلات میشوید. خود قصد یک دامنه
انرژی واحد است که هر چیزی را به هستی قصد

میکند. دامنه ی قصد، خانه‌ای برای قوانین طبیعت است و قلمرو درونی هر انسانی است. دامنه همه امکانات است که با هستی خود صاحب آن هستید. داشتن نظام عقیدتی‌ای که پیوند شما را با نیروی قصد انکار کند تنها راهی است که نمی‌توانید به آن دست بیابید. اگر متقادع شده‌اید که ارزش‌لذت بردن از دامنه امکانات را ندارید، آن زمان انرژی پایین انعکاس می‌دهید. در واقع، تبدیل به انرژی می‌شود که جذب می‌کنید و پیامی به جهان می‌فرستید دال بر اینکه ارزش دریافت و فور نامحدود روح را ندارید و به زودی شروع به عمل بر مبنای این اعتقاد درونی بی‌حرمتی به خود خواهد کرد. خود را به صورت جداگانه از امکان دریافت حمایت عاشقانه دامنه قصد بررسی کرده و جریان انرژی را به زندگی خود متوقف خواهد کرد. چرا؟ فقط به خاطر اینکه خود را بی‌ارزش می‌دانید. همین بی‌حرمتی به خود به تنهایی کافیست که راه ورود مقاصدتان به زندگی شما را سد کند.

قانون جاذبه زمانی بی‌حرمتی را جذب می‌کند که تأیید کنید لایق احترام نیستید و پیام‌هایی از بی‌ارزش بودن‌تان به مبداء ارسال کنید. مثل این است که به مبداء جهانی بگویید، جریان هر آنچه را آرزو می‌کنم متوقف کن چرا که معتقدم ارزش دریافت آن‌ها را ندارم. مبداء جهانی با سد کردن جریان به شما پاسخ خواهد داد و این امر باعث می‌شود اعتقاد درونی خود از بی‌ارزش بودن را دوباره تأیید کنید و بی‌حرمتی بیشتری از طرق مختلف دریافت کنید. شما به بدن خود با پرخوری و مسموم کردن آن با مواد سی بی‌حرمتی می‌کنید. شما نقصان حرمت

گذاری به خود را با خود حمل می‌کنید، با لباس پوشیدن‌تان، با اهمال در تمرین، در رفتار با دیگران و غیره و غیره.

پادزهر این تصویر دلتنگ کننده یک قرار ابدی برای احترام به خود و حس با ارزش بودن است بیشتر از هر آنچه جهان به شما ارائه می‌کند. اگر کسی شایسته موفقیت و خوشبختی است پس همه همینطور هستند.

چرا که همه همیشه با نیروی قصد پیوند دارند. فقط بپذیرید که بی‌حرمتی به خود نه تنها بی‌حرمتی به یکی از بزرگ ترین خلقت‌های خداوند بلکه بی‌حرمتی به خود خداوند هم هست. وقتی به مبدأ خود بی‌حرمتی کنید، به آن نه گفته و از نیروی قصد دور می‌شوید. این کار جریان انرژی که شما را مجاز به انجام قصد نرمش ناپذیر فردیتان می‌کند، متوقف می‌سازد. همه افکار مثبت جهان اگر احترام شما به پیوند با قصد را نشان ندهد بی‌فاایده خواهد بود. منبع افکار شما باید مورد عشق شما قرار بگیرد یعنی احترام به خود که در همانگی با منبع هوشمند همه جا حاضر است. منشاء افکار شما چیست؟ بودنتان. بودن شما جایگاهی است که افکار و اعمالتان از آن جا ناشی می‌شود. وقتی به وجود خود بی‌حرمتی کنید، رشته‌ای از بازتاب‌هایی منجر به مقامد نیمه تمام را به حرکت در می‌آورید.

احترام به خود باید وضعیق طبیعی برای شما باشد همان‌طور که برای همه قلمرو حیوانات نیز هست. هیچ راکونی نیست که معتقد باشد آنچه قصد می‌کند ندارد. اگر این‌طور بود راکون به سادگی براساس اعتقاد درونی‌اش بر بی‌ارزش بودنش برای دریافت غذا و سرپناه و هر چه که یک راکون نیاز دارد می‌فرد. او

میداند که قابل احترام است، هرگز دلیلی برای نفي خود نمیبینند . راکون بودنش را در نظام کامل زندگی میکند. جهان ارائه میکند و او آنها را به جهان خود جذب میکند.

آنچه درباره خود فکر میکنید چیزیست که درباره جهان میاندیشید.

جهانی را که در آن زندگی میکنید چگونه میبینید؟ فکر میکنید مردم شبیه چه هستند؟ باور میکنید که شر بر خیر غالب است؟ آیا جهان پر از مردم خود محور و خودخواه است؟ آیا مرد پایین دست میتواند مرد برتر بشود؟ آیا تمام ماهیت‌های حکومت و نایاندگانشان فاسد و غیر قابل اعتماد هستند؟ آیا زندگی منصفانه نیست؟ آیا اگر ارتباطی نداشته باشید پیشرفت تان غیر ممکن است؟

همه این حالتها از قصد شخصی خود شما با زندگی ناشی می‌شود. اگر افکارتان دید بدینانه‌ای از جهان را انعکاس می‌دهد، این شیوه ایست که درباره زندگی خود فکر میکنید. هر حالی که به طور کل درباره جهان داشته باشید نمایشگر خوبی از احترام شما به تو انسایی‌هایتان در جهت قصد آرزوی‌هایتان است. بدینی به شدت نشان می‌دهد که شما ایده دستیابی به نیروی قصد در جهت کمک به خلق واقعیت پر سعادت خود را ندارید.

مقاله زیر را پس از حادثه یازده سپتامبر نیویورک به خاطر می‌آورم. پدر بزرگی با نوه اش حرف می‌زد و می‌گفت: «دو گرگ در درون من زوزه می‌کشند. گرگ اول لریز از خشم، نفرت، سختی و انتقام است. گرگ دوم لریز از عشق، مهربانی، شفقت و بخشش است. پسر بچه پرسید:

«فکر می‌کنید کدام یک از گرگ‌ها برنده شود؟

پدر بزرگ پاسخ داد: «هر کدام را که تغذیه کنم.»

همیشه دو راه برای نگاه کردن به شرایط جهان وجود دارد.

میتوانیم نفرت، تعصب، سوء رفتار، گرسنگی، فقر و جنایت را ببینم و نتیجه بگیریم که دنیای وحشتناکی است. میتوانیم گرگی را که زوزه می‌کشد تغذیه کنیم تامقدار بیشتری از این خواری را ببینیم. اما این راه تنها ما را با چیزهای همسانی که به نظرمان بدخواهانه است لبریز می‌کند.

میتوانیم به جهان از وضعیتی از مهر و احترام به خود نگاه کنیم تا توسعه‌ای که در روابط نژادها در طول زندگی‌مان صورت گرفته ببینم، سقوط استبداد، آمار کمتری از جنایت، تهی شدن نظام‌های آپارتاید، آگاهی بالا رفته جنبش‌های مربوط به محیط زیست و آرزوی نجات دنیا از سلاح‌های اتمی و ابزار تخریب دست گمی.

میتوانیم به خود یادآوری کنیم که در مقابل عمل شرورانه‌ای در جهان، میلیون‌ها عمل غبت‌آمیز وجود دارد و آن زمان میتوانیم گرگ دوم را که از موققیت برای بشریت زوزه می‌کشد تغذیه کنیم. اگر خود را به شکل یک خلقت الهی ببینید، در دید جهانی خود آن را جستجو خواهید کرد و گویندگان تیره «نه» اثربری در شما و احترام به خود شما خواهند داشت.

وقتی تصویر دلتانگ کننده‌ای از جهان دارید، در مقابل نیروی همکاری که برای کمک به مقاصد شخصی شما وجود دارد عایق می‌شود. چرا باید دیگران بخواهند به شما کمک کنند وقتی که شما آن‌ها را خوار می‌شارید؟ چرا باید نیروی

کیهانی به چیزی جذب شود که آن را پس می‌زند؟ چطور جهانی به این فاسدی می‌تواند به کسی که مقاصد اصیل دارد کمک کند؟ پاسخ این سؤال‌ها آشکار است. آنچه را که در درون حس می‌کنید به زندگی خود جذب می‌کنید. اگر حس می‌کنید که ارزش احترام ندارید، بی‌حرمتی را جذب می‌کنید. این احترام ضعیف به خود نتیجه پیوندی زنگ زده و ضعیف با دامنه قصد است، این پیوند باید پاکسازی و تغییر شود و این کار در ذهن خود شما صورت می‌گیرد.

من خصوصاً احترام به خود را به عنوان اولین فصل بخش دو در بکارگیری قصد انتخاب کردم چون بدون احترام به خود شما کل روند قصد را مسدود می‌کنید. بدون تقویت احترام به خود روند قصد در پایین ترین سطوح عمل می‌کند. دامنه جهانی قصد عشق، مهربانی و زیبایی است که برای هر آنچه به جهان مادی آورده دلیلی دارد. کسانی که مایل به الگوبرداری از کار ذهن کیهانی هستند باید با خصوصیات عشق، مهربانی و زیبایی همانگ باشند. اگر به هر چیز و هر کسی که خداوند خلق کرده بی‌حرمتی کنید به نیروی خلاق بی‌حرمتی کرده اید. شما یکی از آن خلوقات هستید. اگر خود را بی‌حرمت ببینید پیوند نیروی قصد را ترک یا حداقل تضعیف کرده اید.

مهم است بدانید که چشم انداز شما از جهان بر پایه میزان احترامی است که برای خود قائل هستید. به امکانات بینهایت معتقد باشید . برای بشریت قاطعانه تلاش کنید و برای همه پذیرنده باشید و آن زمان در آرامش بوده و پذیرنده امکانات زندگی خواهید برد. بدانید که جهان مملو از فراوانی و خرمی است که در دسترس همه است و

شا نیز میتوانید وفور را وارد زندگی خود کنید. سطح احترام به خود باید از شناختی درون شما دال بر اینکه پیوند مقدسی دارید ناشی شود. نگذارید هیچ چیز این بنیان الهی را بذرخواهد. به این طریق پیوند شما با قصد پاکسازی میشود و همیشه میدانید که احترام به خود انتخاب شخصی شماست که هیچ ربطی به نظر دیگران درباره شما ندارد. احترام شخصی شما فقط از خویش شما بر میآید.

خویش در احترام به خود

شاید بزرگترین اشتباه ما که باعث از دست دادن احترام به خود میشود مهمتر دانستن نظر دیگران باشد. احترام به خود درست همان معنی را دارد که از کلمه پیداست. از خویش ناشی میشود. این خویش از دامنه جهانی قمد که شما را به اینجا آورده سرچشمه میگیرد، از وضعیت بیشکل لایتناهی تا به وجودی از مولکولها و ماده فیزیکی. اگر نتوانید به خود احترام بگذارید، به روند خلقت اهانت کرده اید. هیچ مضيقه‌ای در نظریاتی که به طرف شما جهت یافته پیدا نمیکنید. اگر بگذارید که آن‌ها احترام به خود را در شما تحلیل ببرند در جستجوی احترام دیگران هستید و خود را محروم میکنید. آن زمان تلاش به پیوند با قصد در انرژی پایین قضاوت، خصوصت و هیجان میکنید. شما وارد ارتعاشات انرژی‌ها پایین میشوید که باعث میشود انرژی‌ها پایین بیشتری را جذب کنید. به خاطر داشته باشید که انرژی بالاست که انرژی‌های پایین را خنثی و تبدیل میکند. نور تاریکی را و عشق نفرت را از بین میبرد. اگر اجازه بدید که هر کدام از افکار منفی پایین‌تر جهت شما را تعیین کند و اساس شخصیت شما شود از ذهن کیهانی خواسته اید که همین کار

را انجام دهد. چرا؟ چون در فرکانس‌های بالا مبداء جهانی قصد خلاقیت، عشق، مهربانی، زیبایی و وفور است. احترام به خود انرژی بالا را و نقصان آن انرژی پایین را جذب می‌کند. راه دیگری نمی‌شناسد.

نقطه‌نظر منفی دیگران نسبت به شما نشانگر انرژی پایین آن‌هاست که به شما اعمال می‌کنند. خیلی ساده، اگر کسی را قضاوت می‌کنید در آن لحظه دوستاش ندارید. قضاوت‌هایی که در مورد شما می‌شود و غیر دوستانه است ربطی به احترام شما به خود ندارد. قضاوت آن‌ها (مال شما هم همینطور) شما را از مبداء و بنا بر این از نیروی قصد دور می‌کند. همان‌طور که دوست و همکارم جرالد جامپوسکی گفت: «وقتی قادر به دفع وسوسه قضاوت درباره دیگران باش، می‌توانم آن‌ها را چون معلمیتی از بخشش در زندگیم ببینم، که به من یادآوری می‌کنند فقط زمانی می‌توانم آرامش داشته باشم که بیشتر از قضاوت قادر به بخشش باشم.»

این روشه است که با احترام به خود به شما بر می‌گردد. به جای قضاوت درباره کسانی که شما را قضاوت می‌کنند و پایین آوردن احترام به خود، برکت خاموشی از بخشش برای آن‌ها بفرستید و تصور کنید که همین کار را برای شما می‌کنند. با این کار با قصد پیوند ایجاد کرده و تضمین می‌کنید که همیشه به الوهیت که شما هستید احترام قائلید. شما مسیر را برای قادر ساختن خود به لذت بردن از نیروی بزرگی در دامنه قصد که به شما تعلق دارد پاکسازی می‌کنید.

قصد را واقعیت خود کنید

در این بخش نهایی، ده تمرین برای تقویت قصد جهت احترام به خود در همه زمان‌ها می‌بینید.

گام اول: به آینه نگاه کنید، به چشم های خود خیره شوید و تا هر چند بار که بتوانید در طول روز بگویند «من خودم را دوست دارم» من خودم را دوست دارم: این سه کلمه جادویی کمک می‌کند احترام به خود را حفظ کنید. آگاه باشید که گفتن این کلمات در ابتداء می‌تواند به خاطر شرایطی که همیشه در معرفه آن بودید دشوار باشد به خاطر اینکه کلمات باقیمانده عدم احترام را که نفس شما مایل به حفظ آن است به سطح می‌آورد.

انگیزه آنی شما باید این را به عنوان بیانی از خواست نفس شما در جهت برتری به دیگران ببینند. اما این در کل بیانی از نفس نیست، تأیید احترام به خود است. با این اندیشه نفس را دور کرده و عشق خود را برای خود و پیوند با روح خدا تأیید می‌کنید. این مسئله شما را نسبت به هیچ کس برتر نمی‌کند. با همه برابر می‌کند و می‌پذیرد که شما تکه‌ای از خدا هستید. آن را برای احترام به خود تأیید کنید. تأیید کنید تا به آنچه که هستی داده احترام گذاشته باشید. تأیید کنید چون راهی است که با مبداء متصل می‌مانید و نیروی قصد را دوباره بدست می‌آورید. خودم را دوست دارم. بدون دستپاچگی این را بگویید. با غرور بگویند و آن تصویر عشق و احترام به خود باشید.

گام دوم: تأیید زیر را بنویسید و مرتب برای خود تکرار کنید: من کامل و کل هستم همان طور که خلق شدم! هر جا که می‌روید این فکر همراه شما باشد. این نوشته را روی کارت برد و پرس کنید و در جیبتان بگذارید، در داشبورد ماشین، روی یخچال یا کنار تختخواب بگذارید که منبع انرژی بالا و احترام به خود

باشدند. حمل این کلمات باعث می‌شود که انرژی آن‌ها مستقیم به طرف شما جاری شود. احترام به خود از این حقیقت ناشی می‌شود که شاید مبداء که از آن ناشی شده‌اید احترام می‌گذارید و تصمیم به پیوند دوباره با آن گرفته‌اید بی‌توجه به این که چه کسی چه فکری بکند. مهم است که اوایل مرتب به خود یادآوری کنید که شما لایق احترام ابدي هستید و می‌توانید روی آن حساب کنید، تکه‌ای از انرژی خداوندی که شما را تعریف می‌کند. این یادآوری درباره احترام به خود و در نتیجه در توانایی شما برای استفاده از نیروی قصد در زندگی تأثیر بسزایی دارد. مرتب به خود یادآوری کنید.

من جسم نیستم. من انباسته‌هایم نیستم. من کارهای نیستم. من احترام و آبرویم نیستم. من کل و کامل هستم همانطور که خلق شدم.

گام سوم:

احترام بیشتری به دیگران و کل زندگی قائل شوید

شاید بزرگترین راز احترام به خود دادن بهای بیشتر به دیگران است. آسانترین راه برای این کار دیدن خداوند در آن‌هاست. به دنبال قضاوت‌های دیگران از شکل ظاهری، شکستها، موفقیت‌ها وضعیت آن‌ها در جامعه، ثروت یا فقر آن‌ها نباشد و قدردانی و عشق خود را به مبداء که از آن ناشی شده اید وسعت دهید. هر کسی فرزندی از خداست. سعی کنید این مسئله راحی درباره کسانی که به نظر بی‌اعتقاد به خدا هستند ببینید. بدانید که با گسترش عشق و احترام می‌توانید آن انرژی را در اطراف بچرخانید به طوری که به جای

دور شدن به مبداء خود برگردد. به طور خلامه، احترام بفرستید چون چیزی است که باید دور کنید. قضاؤت و انرژی پایین بفرستید و این چیزی است که دوباره جذب خواهید کرد. به خاطر داشته باشید، وقتی دیگری را قضاؤت میکنید آن‌ها را تعریف نمی‌کنید بلکه خود را به عنوان کسی که نیاز به قضاؤت دارد تعریف می‌کنیدکه همین درباره قضاؤت‌هایی که به شما جهت داده شده نیز صدق می‌کند.

گام چهارم: خود و هر که را ملاقات می‌کنید تأیید کنید که، من تعلق دارم! حسی از تعلق یکی از بالاترین ویژگی‌ها در هرم "به واقعیت در آوردن خود" آبراهام ماسلو است (که در آغاز فصل بعد توضیح خواهم داد). احساس عدم تعلق و یا اینکه در جای درستی نیستید می‌تواند نتیجه نقص در احترام به خود باشد. به خود و الوهیت خود با دانستن اینکه هر کسی تعلق دارد احترام بگذارید. هرگز نباید زیر سؤال بروید. حضور شما در جهان خود مدرکی به تعلق داشتن شما به آن است. هیچ شخصی نمی‌گوید که شما به اینجا تعلق دارید. هیچ دولتی نمی‌تواند بگوید که عده‌ای به جهان تعلق و عده‌ای ندارند. سیستم هوشنگی است که شما هم بخشی از آن هستید.

خرد خلقت قصد کرده که شما اینجا در این مکان، در این خانواده با این خواهر و برادر، این والدین حاضر باشید و این فضای با ارزش را اشغال کنید. به خود بگویید و هر جا لازم شد تأیید کنید: من تعلق دارم! و همین‌طور هر کس دیگر. هیچ‌کس تصادفاً اینجا نیامده است.

گام پنجم:

به خود یادآوری کنید که هرگز تنها نیستید

احترام به خود تا زمانی که بدام ممکن نیست تنها باشم دست خورده باقی میماند. من یک شریک بزرگتر دارم که هرگز مرا ترک نمیکند حتی در لحظاتی که به نظر میرسد از مبداء دور افتاده ام. حس میکنم اگر ذهن کیهانی احترام کافی برای آمدن من به اینجا و کار از طریق من قائل شده و برای حمایت از من در زمانی که در وضعیت‌های خطرناک غیر معنوی بودم، پس این شراكت ناشی از احترام دوسویه من است. دوستم پت مک ماهون را به یاد می‌آورم که در برنامه KTAR رادیو در فونیکس، آریزونا گوینده بود. او درباره برخوردهش با مادر ترزادر استودیو پیش از مصاحبه با او در برنامه‌اش تعریف کرد. از او خواسته بود تا اجازه دهد کاری برایش بکند «او التماش کرده بود» «هر چه که باشد.» فقط دوست دارم به طریقی به شما کمک بکنم. مادر ترزای به او نگاه کرده و گفته بود. «فردا صبح ساعت ۴ بیدار شود و به خیابان‌های فونیکس برود. کسی را پیدا کند که معتقد است تنهاست و او را قانع کند که تنها نیست.»

توصیه خوبی بود چون هر کسی که به خود شک کند یا به نظر برسد که احترام به خود را از دست داده به این دلیل است که فراموش کرده تنها نیست.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

گام ششم

به جسمستان احترام بگذارید

به شما جسم کاملی داده شده تا برای چند
صبحی منزلگاه وجود درونی و نادیدنی شما
در ابدیت باشد. بدون توجه به اندازه، شکل،
رنگ یا هر سستی قابل تصور، آن خلقت کاملی
برای هدفی که به خاطر ش به اینجا قصد شدید،
میباشد. لازم نیست برای سلامتی تلاش کنید، چون
چیزیست که شما دارید مشروط به اینکه خرابش
نکنید. میتوانید جسم سالم خود را با
پرخوری، ورزش نکردن، مواد سی و دارو،
خستگی، خصوصت، افسردگی، عصبیت، بدخلقی و
لیست بیپایانی از بیماریها درگیر کنید.
میتوانند برآورده شدن این قصد را برای
زندگی با احترام به خود و احترام به معبدی
که خانه شماست آغاز کنید. میدانید چه
بکنید. نیازی به نسخه دیگر، یا معلم شخصی
یا تمرین ندارید.» به جسم خود گوش دهید و
با آن در شان و عشقی که احترام به خود را
طلب میکنند رفتار کنید.

گام هفتم:

برای تماس آگاهانه با مبداء که همیشه به شما احترام میگذارد، مراقبه کنید

غمیتوانم بگویم که جمله زیر کافیست:
مراقبه راهی برای تجربه چیزیست که پنج حس
 قادر به یافتن آن نیستند. وقتی با دامنه قصد
پیوند دارید به فردی که در شماست وصل
میباشد. آن فرد الهی برای شما احترام زیادی
قابل است و زمانی که اینجا هستید شما را
گرامی میدارد. مراقبه راهی برای اطمینان
از باقی ماندن شما در وضعیت احترام به خود

است. بدون توجه به آنچه که در اطراف شما میگذرد، وقتی وارد فضای مقدس مراقبه میشوید تمام تردیدهایتان درباره ارزش وجودیتان از بین میرود. شما از شکوه مراقبه بیرون میآید در حالی که احساس پیوند با مبداء و لذت از احترام به همه موجودات مخصوص خود میکنید.

گام هشتم:

از دشمنان دجويي کنيد

عمل دجويي علامتی از احترام بسوی دشمنان شما میفرستد. با انعکاس این انرژی بخشنده به بیرون، همین انرژی مثبت پر احترام به طرف شما باز خواهد گشت. با بخشنده‌گی برای دجويي و جايگزيني انرژي خشم، سختي و عصبيت با مهرباني حتى اگر باز اصرار داشته باشيد که همین حالا عملتات درست است، بيشتر از پيش به خاطر عمل بخشش به خود احترام خواهيد گذاشت. اگر نسبت به کسی خشمگين باشيد، بخش بزرگی از شما آنگاست که حضور اين انرژي تضعيف کننده رنجورترش میکند. لحظه‌ای وقت صرف کنید و روبروي کسی که در ذهن شما میخواهد به شما صدمه بزنند یا شما صدمه زده‌اید بايستید و بگويند مايليد دجويي کنيد. خواهيد ديد چقدر حالتان بهتر میشود. حس خوب ايجاد دوسي احترام به خود است. جسارت و استحکام شخصيت و اعتقاد درونی بيشتری برای دجويي نسبت به آوختن به احساسات انرژي پایین لازم است.

گام نهم:

هیشه خویش را در احترام به خود به یاد داشته باشید

برای این کار باید بدانید که نظر دیگران نسبت به شما واقعیت نیست فقط نظر است. وقتی برای جمیعتی پانصد نفره صحبت میکنم، در آخر جلسه پانصد نظر نسبت به من وجود دارد. من نمیتوانم مسؤول نظر آنها باشم. میتوانم مسؤول شخصیت خودم باشم و این در مورد همه ما صادق است. اگر به خودم احترام بگذارم پس به خویش ام در احترام به خود اتکاء کرده‌ام. اگر به خود شک یا خودم را تنبیه کنم نه تنها احترام به خود را از دست داده‌ام بلکه تردیدهای بیشتری همراه با نظرات انرژی پایین که با آنها خود را آزار میدهم به سوی خود جذب کرده‌ام. نمیتوانند به ذهن کیهانی که شما را به اینجا قصد کرده بدون احترام به خود متصل باشند.

گام دهم

در وضعیت حقشناصی باشید

میبینید که حقشناصی گام نهایی در هر فصل های بعد خواهد بود. به جای ناسپاسی در زندگی از هر چیز حقشناصی کنید. وقتی میگویید خدایا برای همه چیز متشکرم و وقتی برای زندگی و هر آنچه که میبینید و تجربه میکنید سپاس می‌گویید به خلقت احترام گذاشته‌اید. این احترام در درون شماست و فقط میتوانید آنچه که در درون است به بیرون منعکس کنید. وضعیت سپاس درست مانند در وضعیت احترام به خود است که به راحتی

انعکاس می‌دهید که ده برابر شده به شما باز
می‌گردد.

این فصل را با کلماتی از عیسا مسیح از
انجیل متی (متی ۴:۵) به آخر میرسانم: «کامل
باشید، چون پدر آسمانی شما کامل است.» به
تکاملی که از آن ناشی شده‌اید بپیوندید.
بیشتر از آن احترامی به خود وجود ندارد.

فصل هشتم

قصد دارم زندگی هدفمندی را دنبال کنم

«آن‌هایی که به طرف حقیقت نرفتند، هدف
زندگی را از دست دادند. بودا»
«تنها کار شما در زندگی کسب خدا آگاهی
است.

هر چیز دیگری بیهوده و بی‌فایده است.

شیواناندا

حسی از عزم در بالای هرم خودشناسی
آبراهام ماسلو از بیش از پنجاه سال پیش
وجود دارد. دکتر ماسلو از طریق تحقیق کشف
کرد کسانی که حس هدفمندی دارند در بالاترین
کیفیت‌هایی که بشریت ارائه داده زندگی
می‌کنند. در طی سال‌ها من در زمینه‌های مربوط
به توسعه بشر، انگیزه‌ها و آگاهی معنوی کار
کرده‌ام. این عنوانی است که بیشتر از هر چیز
دیگری مردم درباره اش می‌پرسند. به طور مکرر
سؤال‌هایی از این قبیل از من پرسیده شده
است! چگونه هدف خود را بیابیم؟ آیا چنین
چیزی واقعاً وجود دارد؟ چرا هدف را در
زندگی نمی‌دانم؟ هدفمندی چیزیست که بیشتر مردم
واقع بین در سفر زندگی خود کسب می‌کنند. اما
افراد بسیاری حس کمی از هدفمندی دارند و

حي مكن است درباره داشتن هدفي در زندگي مردد باشند.

هدف و قصد

موضوع اين كتاب درباره قصد به عنوان نirovi در جهان است و اينكه هر کس و هر چيز به اين نirovi جهاني وصل مي باشد. از آنجا كه نظامي هوشمند است همه بخشی از آن هستيم و هر چه كه اينجا ميرسد از هوشمنديست يعني اگر هدف بر بودن در اينجا نبود، اينجانبوديم و اين برای من کافيست. هستي شما نشان مي دهد كه شما هدفي داريد. همانطور كه ذكر كردم، سؤال کليدي برای بيشتر ما اين است: هدف من چيست؟ و من اين سؤال را به شکل هاي مختلف ميشنوم: چه باید بکنم؟ باید آرشيتكت باشم يا دامپزشك؟ باید به مردم کمک کنم يا ماشین تعمير کنم؟ آيا باید تشکيل خانواده بدهم يا در جنگل از شپانزه ها محافظت کنم؟ تعداد بپايانی از حق انتخاب برای ما وجود دارد و ما نمیدانيم که آيا انتخاب درست كرده ايم يا نه؟

در اين فصل، توصيه مي کنم اين سؤالها را فراموش کنيد. در عوض به مكانی از ايان و اعتماد در ذهن کيهاني قصد حرکت کنيد و به خاطر داشته باشيد که شما از اين ذهن جلى یافته و همشه تکه اي از آن هستيد. قصد و هدف به طور زيبا و طبيعی مانند حلزون دوتايی DNA شما با هم هستند. هيج تصادفي وجود ندارد. شما برای هدفي که پيش از ورود به جهان ذرات و شكل برایتان منظور شده به اينجا آمده ايد. بيشتر چيزهایی که به عنوان مشکلات از آن ها حرف مي زنيد نتيجه جدایي از قصد و در نتيجه بی خبری از هویت معنوی واقعی شاست. روند صيقل دادن آن

پیوند و اتصال دوباره برای قصد شما و زندگی هدفمند شما ضروریست. وقتی این پیوند را پاکسازی کنید دو کشف مهم خواهید کرد. اول اینکه کشف خواهید کرد که هدف شما زیاد هم درباره آنچه انجام می‌دهید نیست. کشف دوم این است که حس هدفمندی نیروی قصد شما را برای خلق هر آنچه با هفت چهره قصد سازگار باشد فعال می‌کند.

حس هدفمندی

در پاسخ به سؤال: با زندگی ام چه باید بکنم؟ پیشنهاد می‌کنم که تنها یک کار هست که باید انجام دهید. از آنجا که بدون هیچ چیزی به این زندگی آمدید و بدون هیچ چیز آن را ترک خواهید کرد: باید این کار را کنار بگذارید. شما بیشتر حس هدفمندی می‌کنید وقتی زندگی خود را صرف خدمت به دیگران کنید. وقتی خدمتی برای سیاره تان و مبداء انجام می‌دهید هدفمند می‌شوید. هر چه که به عنوان کاری برای انجام انتخاب کنید، اگر انگیزه آن خدمت بدون چشم داشت باشد، بدون در نظر گرفتن اینکه چه فراخی به شما بر خواهد گشت، باعث حس هدفمندی خواهد شد.

پس هدف شما زندگی هدفمند است. اما مبداء معنوی در این رابطه چه دوست دارد؟ به طور دائم در روند ارائه نیروی زندگی برای خلق چیزی از هیچ است. وقتی شما همین کار را انجام دهید بدون توجه به اینکه چه می‌دهید یا خلق می‌کنید با قصد همانگ هستید. آن زمان هدفمند هم هستید درست مانند ذهن کیهانی که همیشه بر اساس هدفی عمل می‌کند.

یک قدم بیشتر بردارید. آیا مبداء جهانی هستی باید درباره آنچه با نیرویش انجام می‌دهد فکر کنید؟ علاقمند به آوردن غزال یا هزار

پا هاست؟ آیا برایش مهم است که کجا زندگی میکند یا نهایتاً چه خواهد آفرید؟ نه، مبداء شما به سادگی در حال بیان خود از طریق هفت چهره قصد است. جزییات به طور خودکار مورد توجه قرار میگیرد. همین طور حس هدفمند بودن در زندگی از بیان هفت چهره قصد جاری میشود.

خود را به نقطه احساسی درونتان که به چیزهایی مانند انتخابهای شغلی یا کارهایی که باید انجام میدادید علاقه ای به انجام شان ندارید، برسانید. وقتی در خدمت دیگران هستید یا مهربانی را فراتر از محدوده های خودگسترش میدهید حس خواهید کرد که با مبداء پیوند دارید. از دانستن اینکه کار درستی انجام داده اید احساس شادی و خشنودی خواهید کرد.

من آن حس درونی تکامل و خشنودی را که باعث میشود بدانم هدفی دارم با خواندن ایمیلها و گوش کردن به حرفهایی که اغلب در فروودگاهها یا در رستورانها میشنوم، بدست میآورم: وین دایر، زندگی‌ام را عوض کردي. وقتی احساس کردم همه چیز از دست رفته، تو آنها بودی. این با دریافت یک وجه شاهانه که همیشه لذت میبرم فرق دارد. بیان سپاس شخصی چیزی است که باعث میشود بدانم هدفمند هستم. خارج از شغل ام، هر روز به هزاران طریق احساس هدفمندی میکنم. وقتی به کسی که احتیاج دارد کمک میکنم، وقتی لحظه‌ای صرف شاد کردن کارمندی ناراضی در رستوران یا فروشگاه میکنم، وقتی باعث میشوم کودکی بخنده یا حتی وقتی تکه‌ای آشغال را برداشته در سطل زباله میاندازم، احساس میکنم چیزی از خود میدهم و از این رو حس هدفمندی میکنم.

چیزی که ضرورتاً می‌گوییم این است: با بیان هفت چهره قصد هدفمند بمانید و جزئیات شما را پیدا خواهند کرد. هرگز نباید بپرسید که هدفتان چیست یا چگونه آن را پیدا کنید.

هدفتان شما را پیدا خواهد کرد

در فصل قبلی من موانع پیوند با قصد را ارائه دادم و اشاره کردم که افکار ما یکی از موانع بزرگ است. تأکید کردم که در تمام روز چیزی می‌شویم که به آن فکر می‌کنیم. چه افکاری هستند که مانع حس هدفمندی شما در زندگی می‌شوند؟ برای مثال، اگر فکر کنید که از هدفتان جدا هستید و بدون هیچ جهتی در زندگی غوطه می‌خورید آن دقیقاً چیزیست که جذب خواهید کرد.

در عوض، تصور کنید که این جهانی هدفمند است جایی که افکار، احساسات و اعمال شما بخشی از اراده آزاد شما و متصل به نیروی قصد است. تصور کنید که افکار شما از هدفمندی و بی‌هدفی واقعاً بخشی از هدف شماست. درست مانند اندیشه از دست دادن کسی که دوست دارید که باعث می‌شود بیشتر دوستاش داشته باشید یا بیماری که باعث می‌شود ارزش سلامتی خود را در یابید.

وقتی به حد کافی برای دانستن هدف خود هوشیار باشید و اینکه چگونه به آن متصل شوید، شما به وسیله نیروی قصد انگیخته می‌شوید.

سؤال کردن درباره اینکه چرا اینجا هستید نمایانگر این است که افکار شما به شما گوشزد می‌کند که درباره به نیروی قصد متصل شوید. منبع افکار شما درباره هدفتان چیست؟ چرا می‌خواهید حس هدفمندی بکنید؟ چرا حسی از هدفمندی به عنوان بالاترین ویژگی از یک

انسان کاملاً فعال است؟ منبع افکار مخزن بینهایتی از انرژی و هوشندیست. به نوعی، افکاری واقعاً اهداف شما هستند که تلاش به پیوند دوباره با شما دارند. این مخزن بینهایت انرژی عشق، مهربانی، خلاقیت وفور از هوشندی رشد می‌کند و شما را در بیانی از ذهن کیهانی به شیوه منحصر به فرد خود بر می‌انگیزند. نقل قول مذکور در اول این فصل را دوباره بخوانید. بودابه حقیقت عطف می‌کند و شیواناندا می‌گوید که خداشناسی هدف واقعی ماست. کل این کتاب مختص به پیوند با قصد و خلاصی از نفس است که تلاش می‌کند ما را قانع کند که از منبع الهی خدا جدا هستیم و تلاش به جداسازی ما از شناخت حقیقت نهايی دارد. این حقیقت نهايی منبع افکار شاست.

وجود درونی، علت اینجا بودن شما را میداند اما نفس شما می‌خواهد که از پیپول، مقام، خوبیت و لذات حسی رفته و هدف زندگی را گم کنید. میتوانید احساس رضایت بکنید و احترامی برای خود کسب کنید اما در آن حس رنج چنانچه در ترانه قدیمی old polly lee، الگوسازی شده است. آیا این همه چیزیست که آنهاست؟ مرکز بر خواسته‌های نفس باعث می‌شود حس تکامل نکنید. در درون شما در سطح وجودیتان چیزیست که قصد داشتید به آن تبدیل شوید، انجام دهید و باشید. در آن جایگاه ناکجای درونی به نیروی قصد پیوند دارید. شما را پیدا خواهد کرد. تلاشی آگاهانه برای تماس با آن و گوش سپردن به آن انجام دهید. در منبع روح خود آنچه را که می‌خواهید تمرین کنید. به سطح روح خود بروید جایی که قصد و هدف به طور کامل با هم

تناسب دارند و به سادگی شناختی نسبت به
درستی آن پیدا می کنید

شناخت درونی خاموش شما

روانشناسی و فیلسوف محترم ویلیام جیمز یکبار نوشت: «در زمینه تیره ذهن ما میدانیم که چه باید بکنیم... اما به طریقی قادر به آغاز آن نیستیم... هر لحظه در انتظار شکست هستیم... اما ادامه میباید، ضربه پشت ضربه و ما در آن غوطه ور میشویم...»

در تجربیاتم به عنوان یک درمانگر و سخنگویی که باصدھا نفر درباره زندگیشان مخاطب است. من نیز به همان نتیجه رسیده ام. جایی، مدفون در اعماقمان فراخوانی از هدفی است. همیشه منطقی نیست، همیشه واضح نیست و گاهی حتی به نظر بیهوده میآید اما شناخت آنگاست. چیزی خاموش در آن است که قصد دارد شما خود را بیان کنید. آن چیز روح شماست که میگوید گوش بدھید و از طریق عشق، مهربانی و پذیرنده‌گی به نیروی قصد وصل بشوید. آن شناخت درونی خاموش هرگز شما را تنها نمیگذارد. میتوانید آن را انکار کنید و وانمود کنید که وجود ندارد، اما در لحظات فروتنی و تعمق با خود تهیت انتظار میکشد، با موسیقیتان آن را پر کنید. میخواهد که خطراتش را هم بپذیرید و نفس تان را نفی کنید و همین‌طور نفس دیگران را که میگویند مسیری ساده‌تر، امن‌تر برای شما بهتر است. به طور متناقضی، ضرورتاً این امر درباره انجام کار خاص، شغلی حاضر یا زندگی در موقعیت خاصی نیست. بلکه درباره اشتراک در راه‌هایی از عشق و خلاقیت با استفاده از مهارت‌ها و علیق است که به طور ذاتی در وجود شماست. در مورد همه فعالیت‌ها صدق دارد: رقصیدن، نوشتن،

درمانگری، باغبانی، آشپزی، بچه‌داری، آموزش آهنگ سازی، آواز خوانی، موج سواری و غیره. این فهرست محدودیتی ندارد. اما هر کدام از فعالیتهای مذکور می‌شود در جهت نفس شما یا خدمت به دیگران انجام پذیرد. راضی کردن نفس نهایتاً به معنی عدم تکمیل و مورد سؤال قرار دادن هدف شماست. چون مبداء شما بینفس است و شما در حال تلاش پیوستن به مبداء هستید، جایی که هدف شما از آن ناشی می‌شود. اگر فعالیتهای مذکور در لیست در جهت خدمت به دیگران باشد شما سعادت زندگی هدفمند را حس می‌کنید در حالی که چیزهای بیشتری از آنچه دوست دارید به زندگی خود وارد می‌کنید. دختر من اسکای غونه‌ای از چیزیست که می‌گویم. او از وقتی که زبان باز کرد می‌خواست خواننده شود. مثل اینکه نشان میداد در این جهان تقدیرش خواندن برای دیگران است. بعدها در جلسات عمومی من می‌خواند، اول وقتی چهارساله بود و بعد در هر سی تا مجال، او بیست و یک سال دارد. همین‌طور در برنامه‌های تلویزیونی خاص من هم می‌خواند و بازتاب خواندن او همیشه رضایت‌بخش بوده است. به عنوان دانشجو در برنامه موسیقی دانشگاه شرکت کرد. او هم از دیدگاه آکادمیک و هم تئوری موسیقی را مطالعه کرد. یک روز در سال آخرش مجتبی داشتیم که درباره هدف او بود و شناخت درونی خاموشی که همیشه داشت. «او گفت: «ناراحت می‌شوی اگر کاج را ترک کنم؟» من حس نمی‌کنم که با نشستن سر کلاس و مطالعه نظری موسیقی کاری بتوانم بکنم. می‌خواهم موسیقی خودم را بنویسم و بخوانم. این تنها چیزیست که در موردهش فکر می‌کنم اما نمی‌خواهم شما و ماما را نامید کنم.»

چطور، کسی که به خواننده هایش میگوید با استفاده از موسیقی خاموش درونشان غیرند، می توانست به دختر بیست و یک ساله ای بگوید که باید در کالج بماند چون این راه درست است و آیا این کاریست که من کردم؟ گفتم که به ندای خاموش درونش که من از دوران کودکی شاهد آن بوده ام گوش بدهد و به ندای قلبش پاسخ دهد. همانطور که یکبار گاندی گفت: «دادن قلب دادن همه چیز است.» این جایی است که خدا حضور دارد، در اسکای... و در شما.

من از اسکای خواستم که نهایت سعی اش را برای زندگی هدفمند با خواندن برای دیگران بیش از توجه کردن به شهرت یا پول انجام دهد. به او یادآوری کردم «جزئیات را به عهده کیهان بگذارد،» تو مینویسی و میخواني چون باید آنچه را که در قلب زیبای توست بیان کنی. بعد از او خواستم که از انتها فکر کند و طوری عمل کند که گویی آنچه می خواسته در حال حاضر صورت گرفته و در انتظار پیوند با اوست.

اخیراً نگران بود که هیچ سی دی ای تا به حال پر نکرده است و با این فکر کار میکرد که نتیجه آن نبودن سی دی و نامیدی بود. او را تشویق کردم که از انتها فکر کند و تصور کند که استودیو و دوربین‌ها همه آماده همکاری برای ضبط سی دی او هستند و سی دی آماده ارائه است. من به او تاریخی دادم که تا آن زمان سی دی آماده شود و بتوانم از آن در جلسه سخنرانیم استفاده کنم. به او گفتم که میتواند برای آن جمعیت بخواند همانطور که گاهگاهی در برنامه های تلویزیونی من این کار را انجام داده بود.

فکر کردن از انتها کارش را کرد و روح جهانی شروع به همکاری با قصد نوشنایی او کرد. استودیو را پیدا کرد، موزیسین‌هایی که نیاز داشت به طور معجزه آساً پیدا شدند و قادر شد که سی دی را پر کند.

اسکای به طور خستگیناپذیری روز به روز آوازهای مورد علاقه اش را خواند همین‌طور چند تایی که من دوست داشتم در سخنرانی‌های جواند مانند «وقار خیره کننده» «دعای سنت فرانسیس» و آهنگی که خودش ساخته بود به اسم "مزرعه ارغوانی" که با غرور و اشتیاق خواند. امروزه سی دی او حاضر است، محدودیتی نیست، الان بیرون فروخته می‌شود و در مراسم سخنرانی من هم به همه توصیه می‌شود.

حضور او در صحنه همراه من باعث شادی و عشق در اجرای برنامه می‌شود چون او هم مانند هر کس دیگری به شدت به هفت چهره قصد نزدیک است. پس تقدیم این کتاب به او که یکی از فرشته‌های قصد معنوی من است رازی به شمار نمی‌آید.

الهام و هدف

وقتی هدف بزرگی داشته باشی همه چیز در خدمت تو خواهد بود. الهام از چرخش به طرف روح و اتصال با هفت چهره قصد حاصل می‌شود. وقتی احساس الهام کنید، آنچه به نظر خطرناک می‌آمد به مسیری تبدیل می‌شود که احساس می‌کنید ناچارید آن را طی کنید. خطرات رفته‌اند چون شما دارید سعادت خود را دنبال می‌کنید که حقیقت درون شاست. این عشق است که با قصد شما همانگ کار می‌کند. ضرورتاً، اگر عشق را حس نکنید حقیقت را حس خواهید کرد و حقیقت شما در اتصال با روح خلاصه

میشود. برای همین است که الهام، بخش مهمی از
قصد در زندگی هدفمند شماست.

وقتی کاری را که دیگر الهام بخش نبود رها
کردم، جزئیات کوچکی که نگرانش بودم به
طور معجزه آسايی به نظم در آمد. من چندين
ماه برای يك شركت بزرگ کار کردم جايی که
سه برابر حقوق معلمی به من داده ميشد اما
در روح نبودم. شناخت درونی ام میگفت: کاري
اجام بده که به خاطر آن اينجا حضور داري
پس تدریس و مشاوره هدف من در زندگی شد.

وقتی استادی را در يك دانشگاه اصلی به
خاطر نوشتن و سخنرانی رها کردم، خطری نبود.
کاري بود که باید میکردم چون میدانستم اگر
به صدای قلبم گوش ندهم احساس خوشبختی خواهم
کرد. جزئیات با جهان بود چون من آنچه انجام
میدادم دوست داشتم پس در نتيجه من در
حقیقت خود زندگی میکردم. با تدریس عشق، آن
عشق مرا به سوی هدف راهنمایی کرد و پاداش
مایی از همان انرژی عشق به طرفم سرازیر شد.
نمیدانستم چه طور پیش خواهد رفت اما از
شناختی درونی پیروی کردم و هر گز پیشیمان
نشدم. شاید فکر کنید از دست دادن حقوق
خیلی خطرناک است يك حقوق بازنشستگی، امنیت
شغلی یا چیزهای مشابه، مثل نور مبهم شی
تیره در ذهن تان که شما را به سوی علت روشنی
آن میکشاند. من میگویم اگر توجه خود را به
نور مرکز کنید که شناخت شماست هیچ خطری
وجود خواهد داشت. شناخت قوی خود را با
ایمانی که روح عرضه میکند بیامیزید ، نیروی
قصد را خواهید دید. اعتماد به شناخت
دونی تنها چیزی است که لازم دارید. من آن
را ایمان مینامم. هیچ ایمانی خدایی بیرونی
که هدفی به شما بدهد نیست بلکه ایمانی است که

شا از مرکز هستی خود می‌شنوید شا با انتخاب هدفمندی و پیوند با نیروی قصد موجودی الهی و بینهایت هستید. همه چیز به هماهنگی اتصال شا با وصل مربوط است. زمانی که به انتخاب درونی در مورد هدفتان اعتماد کنید و کانالی برای نیروی قصد شوید، ایمان خطر را حذف می‌کند.

قصد را واقعیت خود کنید

پایین ده روش برای تمرین قصد از امروز به بعد پیشنهاد شده است:

گام اول

تأیید کنید که در یک نظام هوشمند هیچ‌کس به طور تصادفی حضور نمی‌باید که شامل شا هم می‌شود. ذهن کیهانی مسؤول تمام خلقت است. میداند چه می‌کنند. شا از آن ذهن آمده‌اید و به طور ناخودودی به آن وصل هستید. در هستی شا معنایی هست و شا تو انسانی انجام یک زندگی هدفمند را دارید. اولین گام این است که بدانید با هدف اینجا آمده‌اید. این موضوع با اینکه بدانید قرار است چه کاری انجام دهید فرق می‌کند. در طی زندگی کاری که انجام میدهید تغییر می‌کند. در واقع، تغییرات ساعت به ساعت در هر روز زندگی رخ می‌دهند. هدف شا آنچه باید بکنید نیست، بلکه موجود بودن شاست که در درون شا جایی که افکارتان ناشی می‌شود جا دارد. برای همین به شا یک موجود انسانی می‌گویند، نه یک انسان انجام دهنده. در کلمات خود تأیید کنید چه در نوشتن چه در فکر که شا با هدف اینجا هستید و قصد کنید که تمام مدت با این آگاهی زندگی کنید.

گام دوم - از هر فرصتی برای خدمت استفاده کنید، مهم نیست که چقدر کوچک باشد. نفسخان را از قصد برای یک زندگی هدفمند دور کنید. هر چه که جنواهید در زندگی انجام دهید، انگیزه تلاش‌های خود را در سپاسگذاری و پاداش برای چیزی یا کس دیگری بنا کنید.

تضاد اینجاست وقتی متمرکز بر ایثار باشد نه بر گرفتن، پاداش‌های شما چند برابر می‌شود. به کاری که انجام می‌دهید عشق بورزید و بگذارید که آن عشق از اعمق، از دوران محل سکونت روح جاری شود. سپس حس عشق، اشتیاق و لذت ناشی از تلاش‌هایتان را انکاس دهید.

اگر هدف خود را با سوپرمن بودن حس کردید آن زمان انرژی و تلاش درونی‌تائر را برای کودکان صرف کنید. اگر با نوشتن شعر

یا درست کردن دندان حس کردید آن زمان خویش

</

بیپایان متولد میشود. این پیوند را خالص نگه دارید ، در تمام اعمالتان راهنمایی خواهید شد.

اشکالی ندارد که بگوییم اگر این به معنی بودن است پس نمیتواند متوقف شود. این یعنی ایمان به نیروی قصد که شما را به وجود آورده و در درون شماست. وقتی با مبداء خود وحدت حاصل کنید، آن زمان این مبداء شما را در انتخاب های زندگی یاری خواهد داد. آن زمان، آنچه رخ میدهد دقیقاً به صورت معنی بودن حس خواهد شد. همیشه انتخابی در چگونگی وحدت دارید. اگر مرکز خود را در خواستن از جهان قرار بدهید، حس میکنید تقاضاها بر روی شما سنگینی میکنند.

با عشق بر این مرکز باشید، چگونه میتوانم از استعداد درونی و آرزوی خدمت استفاده کنم؟ و جهان با انرژی مشخصی با پرسیدن اینکه من چه خدمتی میتوانم بکنم؟ پاسخ خواهد داد.

گام چهارم: هر چیزی را که کس دیگری درباره هدف شما میگوید نادیده بگیرید. بیتوجه به اینکه دیگران چه بگویند، حقیقت حس هدفمندی شما را فقط شما میدانید و اگر آن را در جایگاه درونی اش جایی که آرزویی سوزان سکونت دارد حس نکنید پس هدف شما نیست. خویشاوندان و دوستانتان شاید تلاش کنند که شما را مقاعده کنند سرنوشت شما چیزیست که آنها حس میکنند. شاید استعدادهایی میبینند که فکر میکنند برای یک زندگی خوب به شما کمک میکنند یا شاید میخواهند که ردپای آنها را دنبال کنید چون فکر میکنند به این شکل خوشبخت خواهید بود. مهارت شما در ریاضیات یا دکوراتوری یا سرهم کردن وسائل

الکترونیکی میتواند نشانه خوبی برای اینگونه مقامات باشد اما در نهایت اگر آن را حس نکنید هیچ چیز نمیتواند آن را با شما همساز کند.

هدف شما چیزی بین شما و مبداء شماست و هر چه بیشتر به دامنه قصد شبیه باشد بیشتر خواهید فهمید که به طور هدفمندی راهنمایی میشود. شاید در آن زمینه خاص اصلًا استعدادی نداشته باشید اما از لحاظ درونی انگیزه‌ای شما را برای انجام آن هدایت کند. استعدادها، عدم مهارت‌ها را فراموش کنید و از همه از مهم‌تر واژه‌های ارائه شده دیگران چشمپوشی کنید و به ندای قلب خود گوش بدهید.

گام پنجم: به خاطر داشته باشید که کل دامنه قصد از طرف شما کار خواهد کرد. آبرت انشtein گفت: مهم‌ترین تصمیمی که در زندگی میگیریم این است که معتقد به زندگی در جهانی دوستانه یا جهانی خصمانه باشیم. لازم است بدانید که دامنه خلاق قصد دوستانه است و تا زمانی که آن را به این شکل ببینید با شما همکاری خواهد کرد. جهان از زندگی حمایت میکند، به طور آزاد به طرف همه جاری میشود و به طور بیپایانی وفور دارد.

چرا باید به شکل دیگری به آن نگاه کنیم؟ تمام مشکلاتی که با آن‌ها روبرو هستیم با باورهای ما از اینکه از خدا و دیگران جدا هستیم شکل میگیرد که ما را در حالتی از تضاد قرار می‌دهد. این وضعیت تضاد، نیروی متقابلی ایجاد می‌کند که باعث میشود میلیون‌ها انسان درباره هدف خود دچار اشتباہ شوند. بدانید که جهان همیشه مایل به همکاری با شما از طرف شماست و شما همیشه در جهانی دوستانه و نه خصمانه هستید.

گام ششم: زندگی افرادی که هدف خود را می‌شناختند خوانده و الگوبرداری کنید. چه کسی را از همه بیشتر می‌ستایید؟ توصیه می‌کنم بیوگرافی آن‌ها را بخوانید و کشف کنید که چگونه زندگی می‌کردند و چه انگیزه‌ای در هنگام بروز مشکلات آن‌ها را در هدف‌شان پا برجا نگه می‌داشت من همیشه فریفته سائول از تارسوس بودم (که بعدما لقب سنت پال گرفت) کسی که نامه‌ها و آموزش‌هایش منبع بخش مهمی از کتاب عهد جدید شد. تیلور کالدول از زندگی سنت پال داستانی تحت عنوان شیر بزرگ خدا نوشت که برای من بسیار الهام بخش بود. همین‌طور به شدت تحقیق‌رatar هدفمند سنت فرانسیس آسیزی بودم که در رمان سنت فرانسیس نوشته نیکوس کازانتزاکیس توصیف شده است.

همیشه وقت آزاد خود را صرف مطالعه افراد هدفمند در زندگی می‌کنم و توصیه می‌کنم که شما هم این کار را انجام بدهید.

گام هفتم: طوری رفتار کنید که گویی زندگی‌ای که قصدش را دارید در جریان است حتی اگر نسبت به چیزی که هدف نام دارد دچار اشتباه هستید. چیزی را به زندگی روزانه خود بخوانید که باعث می‌شود حس نزدیکی به خدا کرده و احساس شادی کنید. حواس‌ثی را که به شکل مشکلات می‌بینید به عنوان فرصت‌های خوبی برای آزمودن و یافتن هدف خود بررسی کنید. از هر چیزی از شکستن یک ناخن تا بیماری تا از دست دادن شغل تا به حرکت‌های جغرافیایی به عنوان فرصت‌هایی برای دور شدن از وضعیت عادی و حرکت به سوی هدف استفاده کنید. با هدفمندی و استفاده از موانع به صورت نشانه‌های دوستانه‌ای برای

اعتماد به چیزی که عمیقاً در خود حس میکنید
قصد خود را برای زندگی هدفمند ایجاد خواهید
کرد.

گام هشتم: برای هدفمند باقی ماندن
مراقبه کنید.

از فنون جاپا که پیش از این اشاره کردم
استفاده کنید و قصد درونی خود را برای
خواهش از مبداء در جهت راهنمایی شما برای
پیش بردن تقدیرتان متمرکز کنید. این نامه
از ماتیومک کوئید نتایج هیجان‌آور مراقبه
بر هدفمند ماندن را توضیح میدهد:

دکتر دایر عزیز

همسرم، میشل، در اثر معجزه‌ای باردار شده
است، معجزه‌ای از روح که با بکار بردن
پیشنهادات شما صورت گرفت. برای پنج سال، من
و میشل مشکل بچه‌دار شدن داشتیم. ما همه
سعی‌مان را کردیم. هیچ‌کدام از درمان‌های
پیچیده و پر هزینه موثر واقع نشد. دکترها
جوابمان کردند. ایمان ما با هر درمان
ناموفقی آزموده شد. دکتر ما ترتیبی داد که
جنین را در مراحل اولیه درمان منجمد کنند.
در طی سالیان، بیشتر از پنجاه مورد به رحم
میشل انتقال داده شد. موفقیت و احتمال
بارداری برای ما صفر بود. همان‌طور که
میدانید، صفر کلمه‌ای است که در فرهنگ لغت
معنوی وجود ندارد. یک جنین منجمد شده با
ارزش، که در 250 درجه برای شش ماه زنده
خواهد بود به خانه جدیدش در رحم میشل
 منتقل شد.

ممکن است بگویید، خب که چی؟ من هر روز
نامه‌هایی از این قبیل دریافت میکنم. به هر
صورت این نامه حاوی مدرکی از خداست. یک
قطره ضعیف پروتوبلاسم همانطور که به شکل‌های

ختلف نوشته‌ید، توده فیزیکی ای از سلول‌های زنده با تمام ویژگی‌های انسان آینده، در یک لابراتوار رفته سپس منجمد شد. تمام حرکت‌های مولکولی و روند بیوشیمیک متوقف شد. با این حال جوهر هستی پیش از اجماد آن جا بود. آن جوهر معنوی در طول اجماد کجا بود؟ سلول‌ها باز و بسته شدند اما جوهر معنوی علیرغم وضعیت فیزیکی سلول‌ها آشکار شد. فرکانس ارتعاش سلول‌های منجمد پایین بود اما فرکانس ارتعاشی روح آن فراسوی سنجش بود. جوهر بودن باید در خارج از قلمرو فیزیکی یا توده سلولی زندگی می‌کرد. جایی نمی‌شد برود مگر به قلمرو روح جایی که در آنجا منتظر ماند. منتظر گرما شد و دوباره در چیزی که هیشه بود آشکار گردید. امیدوارم این داستان به عنوان چیزی که کمتر از معجزه نیست برای شما هم جالب توجه باشد. نمونه‌ای از روح در بدن تا بدنه باید روح.
و حالا سؤال میلیون دلاری، آیا این جنین می‌تواند در چنین شرایط اجماد خصمانه ای بقا یافته و با این حال آشکار شود چون من مراقبه جاپا انجام داده‌ام؟ فقط به خاطر اینکه دهانم را باز کردم و گفتم: آآه ه ؟ من نه شناختی داشتم نه سؤالی. مراقبه جاپا و تسلیم صبورانه تعرین‌های روزانه هستند. در طی لحظات خاموشام، می‌توانم بوی این بچه را حس کنم. می‌شل به خاطر ایمان و عقیده راسخ در این ایام تاریک از من متشکر خواهد بود. از شما به خاطر راهنمایی تان سپاسگزارم. متشکرم. حالا هیچ چیز برای من غیر ممکن نیست. وقتی چیزی را که اکنون در رحم می‌شل آشکار کردم با هر چیز دیگری که خواسته بودم مقایسه می‌کنم، روند آن بدون تلاش است. و حتی

اگر واقعاً "ماهر شوید هر چیزی که چنواهید درست روی برنامه آشکار می‌شود. عمل خیره کننده بعد کمک به دیگر زوج‌های سترون در شناخت رویا‌هاشان است. به طریقی به کسانی که امیدی ندارند کمک خواهم کرد.

با تشکر

ماتیو مل کوائید

مردم زیادی برای من درباره موفقیت‌شان در ثبات هدف از طریق مراقبه جایا نوشته‌اند. من به طور عمیقی با نیروی قصد در حین خواندن نامه مردمی که از جایا برای بارداری استفاده کرده‌اند و آن را به عنوان مأموریت الهی خود حس کرده‌اند محتاثیر قرار می‌گیرم. مخصوصاً از تصمیم ماتیو برای کمک به دیگر زوج‌های سترون خیلی خوشحال شدم.

گام نهم: افکار و احساسات خود را با اعمالتان هماهنگ نگه دارید.

مطمئن‌ترین راه برای شناخت هدفان حذف هرگونه تضاد یا عدم سازگاری میان فکر و حس و خواه زندگی‌تان است. اگر ناهمانگ باشد، رفتارهای تحت کنترل نفس را از قبیل ترس از شکست یا ناامیدی دیگران را فعل کرده‌اید که شما را از هدف دور می‌کند. اعمالتان نیاز به هماهنگی با افکارتان دارد. به افکار هماهنگ اعتماد کنید و برطبق آن‌ها به عمل تمايل نشان دهید. دیدن خودرا به عنوان یک ترسو یا ناموفق رد کنید چون اینگونه افکار شمارا از چیزی که باید باشید دور می‌کند. گام‌های روزانه‌ای در جهت سوق دادن افکار و احساساتان از مأموریت بزرگ قهرمانانه به هماهنگی با هر دو فعالیت‌های روزانه و دامنه همیشه حاضر قصد بردارید. هماهنگ بودن با خواست خدا بالاترین وضعیت هدفمندیست.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

گام دهم: در وضعیت سپاس باشید
حتی برای تو انایی تعمق بر هدف خود
سپاسگزار باشید. به خاطر هدية بزرگ
تو انایی خدمت به بشریت، به سیاره‌تان و خدا
سپاسگزار باشید.

برای موانع ظاهري مقابل هفتان سپاسگزار
باشید. همانطور که گاندي به ما يادآوري
کرد، به خاطر داشته باشيد: «راهنمایي الهي
غلب در تاریخترین افقها می‌رسد.» به کل
شهر فرنگ زندگی خود نگاه کنيد که شامل تمام
مردمي ميشود که با شما برخورد کرده‌اند. تمام
شغلها، موفقیتها، شکستهاي ظا هري،
دارايها، زيانها، بردها، همه چيز را از
ديگاه سپاس ببینيد. به دليلي اينجا
هستيد. اين کليد هدفمنديست. به خاطر فرصت
زندگي هدفمندانه در همانگي با خواست مبداء
سپاسگزار باشيد. چيزهای زيادي برای
سپاسگزاری وجود دارد.

به نظر من جستجوی هدف مانند جستجوی
خوشبختي است. راهي برای خوشبختي نيست،
خوشبختي خود راه است، و با زندگي هدفمند
هراه است. چيزی نيست که پيدا کنيد. چگونگي
زندگي شما در خدمت به دیگران و هفادار کردن
همه اعمالتان است. اين چيزبست که با آن به
طور دقیق قصد خود را برآورده می‌کنيد که
عنوان این فصل است. وقتی هدفمند زندگي
می‌کنيد در عشق ساكن هستيد. وقتی در عشق
ساكن نیستيد از هدف دوريد. اين برای همه
افراد، برای مؤسسات، مشاغل و دولتها نیز
صدق می‌کند.

وقتی دولتی برای هر خدمتی از شهروندان طلب
هزينه بسیار دارد دور از هدف است. وقتی
دولتی از توحش به عنوان وسیله‌اي برای حل

مباحثات استفاده می‌کند بدون توجه به چگونگی توجیه اعمالش از هدف دور است. وقتی در کاری گرانفروشی، تقلب یا نفوذ به نام سودرسانی باشد دور از هدف است. وقتی در مذهب رفتاری از تعصب و نفرت با روحانیون اش باشد دور از هدف است. که در مورد شما هم صدق می‌کند.

هدف شما در دستیابی به نیروی قصد بازگشت به مبداء و زندگی با آن آگاهی و الگوبرداری از عملکرد خود قصد است. آن مبداء عشق است. پس سریع‌ترین روش برای درک و زندگی هدفمند این است که آیا در طرق عشق می‌اندیشید یا نه؟ آیا افکارتان از مبداء عشق درون شما ناشی می‌شود؟ آیا بر مبنای افکار ناشی از عشق عمل می‌کنید؟ اگر پاسخ‌ها آری است، پس هدفمند هستید. دیگر حرف دیگری ندارم.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فصل نهم

قصد من این است: برای همه خویشاوندانم قابل اعتماد و با آن‌ها در آرامش باشم.
«دستان شما شیوه‌ی عذرخواهی خداوند از بابت خویشاوندانتان هستند»

وین. دبلیو. دایر به طریقی وقتی چیزی که می‌خواهیم این است که با خودمان و با خویشاوندانم در صلح باشیم، به توقعات و خواسته‌های اعضاء و خانواده‌مان اجازه میدهیم که منبع بسیاری از بدجنبی‌ها و تنشی‌های ما باشند. تناقض اغلب به نظر می‌رسد انتخابی میان قابل اعتماد بودن، که به معنی در آرامش نبودن با برخی از خویشاوندان یا داشتن آرامش به قیمت غیر قابل اعتماد بودن است.

ایجاد پیوند با نیروی قصد در رابطه با بودن در اطراف خویشاوندان می‌تواند برای شما مانند تضادی به نظر برسد اما این طور نیست. آرام و قابل اعتماد بودن می‌تواند معرف رابطه شما با خویشاوندان را بازدیدکریں ابتدا می‌توانید رابطه‌تان را با خویشاوندان ارزیابی کنید. دیگران چگونه با شما رفتار می‌کنند، خواهید دید که خیلی چیزها در مورد رفتارتان با خودتان هست که می‌تواند به دیگران یاد بدهد چطور با شما رفتار کنند.

همانگونه با شما رفتار می‌شود که به دیگران می‌آموزید با شما رفتار کنند. در فصل قبلی، از شما خواستم تا گفتگوی درونی‌تان را مورد توجه قرار دهید. یکی از بزرگترین موانع پیوند با قصد، افکار شما از خواست و توقع دیگران است. هر چه بیشتر

درباره ناراحت کننده بودن این که خانواده‌تان شما را درک نمی‌کنند و مورد قدردانی قرار نمی‌دهند فکر کنید همان‌قدر سوء تفاهم و کم ارجی را به زندگی‌تان جذب می‌کنند. چرا؟ چون چیزی که درباره آن فکر می‌کنید وسعت می‌یابد حتی وقتی درباره چیزی فکر می‌کنید که به نظر شما ناراحت کننده نیست و حتی زمانی که درباره آنچه در زندگی دوست ندارید فکر می‌کنید.

اگر به قصد پیوند یافته باشید می‌دانید کدام یک از اعضاء خانواده شما را تحریک می‌کند. اگر حس می‌کنید که بیجهت محتتأثیر توقعات آن‌ها قرار می‌گیرید یا قربانی طرز زندگی آن‌ها هستید، پس نیاز به تغییر افکاری دارید مانند اینکه چه کار می‌کنید به چه می‌اندیشید. به خود بگویید من به این مردم یاد داده‌ام چگونه طبق تایلام یا من رفتار کنند که نظریاتشان را مهمتر از نظر من نشان بدهند. باید با گفتن جمله زیر وضعیت خود را دنبال کنید و این قصد من است که به آن‌ها یاد بدهم که از این به بعد چگونه با من رفتار کنند. پذیرفتن مسؤولیت اینکه اعضاء خانواده‌تان چگونه با شما رفتار می‌کنند به شما در جهت ایجاد نوع رابطه با تمام خویشاوندان‌تان کمک می‌کند که متناسب با ذهن کیهانی قصد باشد.

شاید برایتان سؤال پیش بباید که چطور می‌توانید مسؤولیت آموژش مردم را در خواه رفتارشان با خود به عهده بگیرید جواب این است، در بخش عمدۀ‌ای، تایل شما نه تنها برای گوش کردن به فشارهای فامیلی که بعضی از آن‌ها به صورت سنت در آمده به نسل‌های قبل بر می‌گردد بلکه همین‌طور با مجاز ساختن خود

برای قطع رابطه از منبع الهیتان و رو آوردن به انرژی پایین احساساتی مانند حقارت، سرزنش، یاس، پشیمانی، هیجان و حق نفرت حاصل می‌شود. شما، فقط شما به اقوامتان آموخته‌اید که چگونه با شما از طریق تایلستان به پذیرفتن نظریات منتقدانه آنها و دخالت خسته کننده‌شان رفتار کنند.

روابط خانوادگی شما در ذهن شاست.

وقتی چشم‌هایتان را می‌بندید، خانواده‌تان ناپدید می‌شود. کجا می‌روند؟ هیچ کجا اما انجام این تمرین کمک می‌کند که بفهمید خویشاوندان در ذهن شما به صورت فکر حضور دارند. و به خاطر بیاورید خداوند ذهنی است که با آن فکر می‌کنید.

آیا از ذهن‌تان برای هماهنگ ساختن خویشاوندان‌تان با قصد استفاده می‌کنید؟ در ذهن خود با مرور خانواده‌تان به طریق بر عکس با مبداء جهانی قصد آنها را در ذهن‌تان ترک یا خود را جدا از آنها فرض کرده‌اید؟ این مردمی که با شما خویشاوند هستند همه ایده‌هایی در ذهن شما می‌باشند. هر نیرویی که داشته باشند شما به آنها داده‌اید. چیزی که حس می‌کنید در این رابطه‌ها کم و یا غلط است نشان‌دهنده این است که چیزی در درون شما دچار نقص است، چون به طور کلی هر چیزی که در کس دیگری می‌بینید بازتاب جنبه‌ای از خود شاست در غیر این صورت شما را ناراحت خواهد کرد چون در محله اول آن را نخواهید دید.

در جهت تغییر دادن طبیعت روابط فامیلی، باید فکر خود را در مورد آنها عوض کنید و معلقی در غیر قابل تصور بزنید. غیر قابل تصور چیست؟ ایده اینکه در روابط‌تان شما بیشتر از فردی که مهاجم، نکوهنده و آزارنده

است منبع اندوه هستید. در طی سالیان، این افراد به ترتیبی که با رفتارها و بازتابهایتان اجازه داده‌اید با شما رفتار کرده‌اند. همه آن‌ها به صورت ایده‌هایی که شما را از منبع قصدتان جدا ساخته هستی دارند، وقتی تصمیم بگیرید با همه در صلح باشید خصوصاً خویشاوندانتان این مسئله به طور معجزه آسایی قابل حل می‌شود.

اگرکانون گفتگوی درونی شما درباره اعضا خانواده‌تان بر این است که هر کاری آن‌ها می‌کنند خطاست، در این صورت رابطه شما با آن‌ها درست به همان شکل تجربه می‌شود. اگر گفتگوی درونی شما متمرکز به مورد آزاردهنده‌ای از طرف آن‌ها باشد، این چیزیست که مشاهده خواهید کرد. هر چه جنواهید آن‌ها را به خاطر اینکه شما را آزار می‌کنند سرزنش کنید مال شما است و از افکار شما ناشی می‌شود. اگر تصمیم بگیرید که توجه درونی خود، انرژی حیاتیتان را بر چیز کاملاً متفاوتی متمرکز کنید رابطه شما تغییر خواهد کرد. در افکارتان، جایی که روابط خانوادگیتان هستی دارد، دیگر آزار خواهید شد، عصبانی خواهید شد، صدمه خواهید دید و افسرده خواهید شد. اگر در ذهن‌تان فکر می‌کنید، قصد من آرامش داشتن یا خویشاوندانم است همان را تجربه خواهید کرد و حتی اگر آن خویشاوند به روش رفتاری خود ادامه دهد.

تغییر دادن ذهن به منزله تغییر روابط است

در آرامش بودن با خویشاوندان فقط یک طرز تفکر است. می‌توانید افکارتان را با قصد به ایجاد احساسات آرامش بخش در درونتان عوض کنید. هیچ کس بدون رضایت شما می‌تواند شما را ناراحت کند و شما رضایت خود را در گذشته

اعلام کرده اید وقتی شروع به تمرین قصد برای آرامش کنید رضایت خود را از انرژی پایین عقب می‌کشید. به آرامش وصل می‌شود و تصمیم می‌گیرید که آن را وارد رابطه‌هایتان کنید و از این رو بلافاصله نیروی تبدیل انرژی روابط خانوادگی را به دست می‌آورید.

به افرادی از خانواده فکر کنید که به دلیل احساس عصبانیت، آزارو افسردگی مورد سرزنش قرار داده اید. شا بر آنچه از آن‌ها که دوست ندارید یا رفتار آن‌ها با خود تمرکز کنید، رابطه‌تان همیشه بخش ناراحتکننده‌ای خواهد داشت. حالا تصور کنید که این کار را از نقطه‌نظر جدیدی انجام می‌دهید. بیش از عکس‌العمل در برابر انرژی پایین خصمانه آن‌ها یا عکس‌العمل خصمانه خودتان که باعث پایین آوردن انرژی همه می‌شود، قصد آرامش را به عکس‌العمل‌ها بیاورید. به خاطر داشته باشد انرژی بالای عشق است که تمام انرژی‌های پایین را از بین می‌برد. وقتی در مقابل انرژی پایین عکس‌العمل نشان می‌دهید در عملکرد آرام بخشی نبوده و به نیروی قصد متصل نیستید. در انرژی پایین چهله‌هایی مانند جملات زیر را گفته یا به آن‌ها فکر می‌کنید: به شما احترام نمی‌گذارم چون غیر قابل احترام هستید. من از دست شما عصبانی‌ام چون شما به دنیا خشم دارید. شما را دوست ندارم چون شما لافزن هستید.

با تمرکز بر آنچه که قصد آشکار کردن آن را دارید تا به همان انرژی پایین که با آن برخورد می‌کنید تصمیم به پیوستن با قصد و آوردن ویژگی‌های منبع جهانی خود به مقابله با آن انرژی پایین می‌کنید. سعی کنید به عیسی مسیح در حال گفتن این عبارت به پیروانش

فکر کنید: «خوار می‌شام ردمی را که مرا خوار می‌شوند و با آن‌ها هیچ کاری ندارم.» با «وقتی مردم مرا مورد قضاوت قرار میدهند خیلی عصبانی می‌شوم. چطور می‌توانم با وجود این همه مردم ستیزه‌جو در اطرافم آرامش داشته باشم! این بی‌معنی است چرا که مسیح نمایانگر بالاترین انرژی عشق در جهان است. تنها چیزی که به حضور افراد مردد و ستیزه‌جو آورده و حضورش به تنها یعنی انرژی افراد اطرافش را بالا می‌برد. میدانم که شما مسیح نیستید اما درس‌های معنوی بزرگی برای یادگیری از آموزگاران بزرگ دارید. اگر قصد آوردن آرامش به وضعیتی دارید و در سطح قصد زندگی می‌کنید با احساس آرامش آن وضعیت را رها خواهید کرد. من سال‌ها پیش این درس را با خویشاوندان همسرم آموختم.

پیش از بیداری نیروی قصد، دیدارهای فامیلی به خاطر رفتارها و حالات بعضی از خویشاوندان همسرم باعث حیث من می‌شد. من خودم را برای یک دیدار خانوادگی عصر یکشنبه آماده می‌کردم چرا که منتظر تجربه بدی بودم و به ندرت از این انتظار ناامید می‌شدم. افکارم را بر آنچه که دوست نداشتم متمرکز می‌کردم و به این ترتیب روابطم را با آن‌ها شکل میدادم. به تدریج وقتی از نیروی قصد آگاه شدم و از نفسام گذشتم، مهربانی، پذیرندگی عشق و حتی زیبایی را جایگزین حالت‌های آزردگی و عصبانیت قبلی کردم. پیش از زمان ملاقات به خودم یادآوری می‌کردم که من آن چیزی هستم که همه جا انتخاب می‌کنم باشم و انتخاب می‌کنم که با همه در صلح بوده و اوقات خوبی داشته باشم. در جواب چیزی که قبل از مرد هم کرد حالا به مادر زنم با

حالت دوستانه‌ای می‌گوییم، «هرگز راجع به این موضوع این طور فکر نکرده بود، بیشتر توضیح بدهید.» در پاسخ چیزی که قبله به نظرم گفته‌ای جا هلانه می‌آمد حالا می‌گوییم، «این یک نقطه‌نظر جالب است، چه موقع برای اولین بار متوجه آن شدید؟» به عبارت دیگر من قصد خود را برای ایجاد وضعیت آرامش در این برخوردها می‌خواندم و آن‌ها را داوری نمی‌کردم.

حیرت‌انگیزترین چیز اتفاق افتاده: من کم کم منتظر می‌شدم که آنها بیایند. آنها را روشن‌تر از قبل می‌دیدم. از بودن با آنها لذت می‌بردم و هر زمان چیزی پیش می‌آمد که قبله برای آزار دهنده بود، من دوباره نگاه کرده و با عشق و مهربانی پاسخ می‌دادم. در مراحل اولیه زندگیم، حرف‌های دگم یا متعصبانه مذهبی باعث خشم و بی‌قداری من می‌شد. حالا با مهربانی و ملایم نظرم را می‌گفتم و اجازه می‌دادم که جث عوض شود. بعد از سال‌ها متوجه شدم که نه تنها صحبت‌های دگم و متعصبانه به صفر رسید بلکه خانواده همسرم بردبازی و حتی عشق هم در مقابل اقلیتها، همین‌طور کسانی که هم مذهب آن‌ها نبودند بروز می‌دادند.

علیرغم قصد اولیه‌ام برای ماندن در وضعیت آرامش، فهیمدم که با عدم اعتنا به انرژی‌های پایین، نه تنها کل خانواده آرامش بیشتری دارد بلکه مکالمات لذت‌بخش و روشنگری کننده‌ای هم پیش می‌آید. خیلی چیزها باید از آن‌ها یاد می‌گرفتم، همین‌طور آن‌ها از من. حتی وقتی با قضاوتی که درباره ام می‌کردند خالف بودم اگر مقصدم را برای داشتن رابطه صلح‌آمیز به خاطر می‌آوردم قادر بودم خودم را کنترل کنم.

دیگر به آنچه دوست نداشت، به چیزهایی که از دست داده بودم یا به چیزهایی که همیشه بوده فکر نمیکردم. بر این متمرکز بودم که این ملاقاتها لذتمنش و مهمتر از همه آرامشمنش باشد.

حالا بباید نظری به گام‌هایی بیندازیم که شما در جهت ایجاد وضعیت مذکور در این فصل نیاز دارید.

گام اول: قصد خود را کتی و شفاهی توصیف کنید و اشتیاق زیادی به آن در خود ایجاد کنید.

وقتی تمایل زیادی به تجارت آرامش خانوادگی بروز میدهد همه چیز برای اینکه رابطه طبیعی و خودبخود صورت بگیرد دست به دست هم میدهد. بیشتر از دعا به درگاه قدیسین یا خدا برای رخ دادن معجزه، برای معجزه بیداری درون که هرگز شما را ترك نمیکند دعا کنید. وقتی بیداری این نور درون یک بار تجربه شد، بدون توجه به این که با چه کسی و کجا هستید همیشه شما را همراهی خواهد کرد. نیروی لازم در درون شماست. این نیرو مانند جریان لذت بزرگی در بدن شما حس میشود. نهایتاً، افکار شما رفیع شده و دنیا درون و بیرون تان یکی میشود. برای بیداری نور درون و آشکاری قصد تمایل نشان دهید.

گام دوم: برای همه اعضاء خانواده همان قصد را بکنید که برای خود میکنید. وقتی کسی شما را مورد انتقاد و قضاؤت قرار می‌دهد و اعمالی از سر خشم کرده ابراز نفرت میکند یا در شما قصوری پیدا میکند، یعنی با خودش در صلح نیست. برای آن‌ها آرزوی صلح کنید بیشتر از آنچه که برای خود میکنید. با داشتن چنین قصدهای برای آن‌ها، شما تمرکز را از روی خود

برمی دارد. نیازی به عمل یا حرفی از جانب شما نیست. به سادگی تصویر آن هایی را که با شما در صلح نیستند تصور کرده و آرامشی را که برای آن ها آرزو می کنید حس کنید. گفتگوی درونی شما عوف خواهد شد و آغاز به تجربه اعتماد آرامش بخشی از وجودتان خواهد کرد.

گام سوم: آرامشی باشید که در دیگران

جستجو می کنید

اگر در روابط فامیلی آرامش از بین رفته یعنی جایی درون شما آرامش ندارد که می تواند با عصبیت، ترس، خشم، افسردگی، گناه، با هر حسی از انرژی پایین پر شود. به جای اینکه بخواهید یکباره خود را از این حسها خلاص کنید، با آن ها همان کار را بکنید که با خویشاوندانتان می کنید. یک سلام دوستانه به آن بخش نا آرام داده، بگذارید که باشد. با این کار حس آرامش را به بخش نا آرام می فرستید.

انرژی های پایینی که تجربه می کنید با سلام آرام بخش شما قدرت خواهند گرفت و به تدریج که انرژی الهی در شما رشد می کند آن ها از بین خواهند رفت. راه رسیدن به این آرامش از طریق هر نوع سکوت و مراقبه ای است که برایتان مؤثر است. حتی اگر دو دقیقه برای سکوت وقت پیدا کردید، بر نام خدا متمرکز شده یا صوت «آ آ آه» را به صورت یک مانترای درونی تکرار کنید.

گام چهارم: با هفت چهره قصد هماهنگ باشید

اگر فراموش کرده اید که ذهن کیهانی قصد به چه شبیه است، بدانید که خلاق، مهربان، عاشق، زیبا، همیشه در حال توسعه، وفور بی پایان و نسبت به همه هستی پذیرنده است. بازی هماهنگی را که در اوایل کتاب معرفی

کردم اینگام دهید و با قصد آرام و نرمش ناپذیر چهره مبداء کیهانی را به حضور هر کس که حس می‌کنید انرژی شما را پایین می‌آورد یا با آرامش درونتان تداخل ارادت می‌کند، بیاورید. این نوع از انرژی معنوی نه تنها برای شما بلکه برای خویشاوندانتان هم تغییر دهنده خواهد بود. قصد شما برای داشتن روابط صلح‌آمیز اکنون شکل می‌گیرد، ابتدا در ذهن شما، سپس در قلبتان و نهایتاً شکل خواهد گرفت.

گام پنجم: مواعنی که بر سر راه آرامش خانوادگی شما قرار گرفته، مرور کنید. به هر گونه گفتگوی درونی که متمرکز بر بیقراری شما از توقعات دیگران است گوش دهید. به خود یادآوری کنید که وقتی درباره چیزی که باعث رغش شاست فکر می‌کنید، براساس آن اندیشه عمل می‌کنید در حالی که همزمان چیز بیشتری از آن را به زندگی خود جذب می‌کنید. سطح انرژی خود را در جهت تمايل به بازتاب نسبت به انرژی‌های پایین یا مقدار بیشتری از همان انرژی بیازمایید و به نفستان یادآوری کنید که دیگر خواهید رنجید و نیازی به حق بودن در این گونه روابط هم ندارید.

گام ششم: عمل کنید مثل اینکه اتفاق افتاده

طوری عمل کنید انگار آنچه می‌خواستید اتفاق بیفتند همین حالا به واقعیت پیوسته است. افراد خانواده را در عشق و نوری که در هویت حقیقی آن‌ها نهان است بینید. وقتی کسی از باباموکتا ناندا قدیس بزرگ هندی سؤال کرد، بابا وقتی به من نگاه می‌کنید، چه می‌بینید؟ بابا جواب داد: «من در تو نور می‌بینم.» آن شخص جواب داد: «چطور ممکن است

بابا؟» من شخص عصبانی‌ای هستم. من خیلی بد هستم. باید همه این‌ها را دیده باشید.

بابا گفت: نه، من نور می‌بینم. (این داستان توسط سوامی چیدویل آساناندا گورومی در «قلبام را روشن کن» نقل شده است.) پس در همه نور را ببینید و طوری رفتار کنید که گویا تنها چیزیست که می‌بینید.

گام هفتم: به نتیجه وابسته نباشید اجازه ندهید که حالت‌های آرام و درست شما به رفتار خویشاوندانタン وابسته باشد. تا زمانی که به قصد متصل باشید و انرژی بالا به بیرون منعکس کنید در آرامش هستید. نه جای شما و نه هدف شما بر این است که افراد فامیل را وادار کنید مانند شما فکر یا حس کنند. احتمال‌اش خیلی زیاد است که شما تغییرات برجسته‌ای در خویشاوندانتان مشاهده کنید در حالی که با نقاب شخصیت خود به آن‌ها می‌آموزید که چطور با شما رفتار کنند. اما اگر تغییر نکنند و اگر رفتار پرتنش خود را ادامه دهند. بنا به نیاز خود آن‌ها را تغییر بافت‌هه ببینند. همه چیز در نظم الهی پیش خواهد رفت. عبارت بگذار بگذری و خداوند همه چیز را پیش خواهد برد یادآوری خوبی برای شماست. با گذشت، آرامش خود را تضمین می‌کنید و به طور برجسته‌ای کمک به موفقیت دیگران را برای انجام کاری مشابه افزایش میدهید.

گام هشتم: تأیید کنید: من آرامش را به زندگی‌ام جذب می‌کنم.

این تأیید را چندین بار در روزهای مشخصی به خصوص در رابطه با فرزندان و دیگر خویشاوندانم به خود یادآوری می‌کنم. این کار را در بقایی با در حال احوالپرسی در

فروودگاه، در دفتر پست یا حی رانندگی هم انجام میدهم. این را به عنوان حقیقت مطلق با قصد نرمشناسنایر به آرامی به خود میگویم و همیشه به کارم میآید. مردم با لبخند، با تأیید، حالت‌های دوستانه و سلام‌های محبت‌آمیز به من پاسخ میدهند. همین‌طور این ایده متقادع گشته از «درسی در معجزه‌ها» را نیز در هر لحظه که چیزی جز آرامش با خانواده‌ام حس کنم، به خود یادآور می‌شوم: میتوانم آرامش را انتخاب کنم.

گام نهم: کینه نگه ندارید و تمرين گخشش کنید.

کلید داشتن آرامش در تمام روابط خانوادگی گخشش است. خویشاوندان‌تان به سادگی کاری را انجام میدهند که یک عمر از پیشینیان خود یاد گرفته‌اند. آن‌ها را با درک و گخشش از قلب خود شستشو دهید.

این عبارت از «درسی از معجزه‌ها» چیزهایی زیادی را در انجام این قصد پیشنهاد می‌کند: آرامش می‌خواهید؟ گخشش آن را به شما ارزانی میدارد.

شادی می‌خواهید؟ ذهنی آرام، هدفی معین و حسی از ارزش و زیبایی که جهان را صعود میدهد؟ آرامشی غیر قابل تخریب می‌خواهید، آرامشی که هرگز در هم نشکند، آرامشی عمیق و استوار و قراری چنان کامل که هرگز در هم غیریزد؟ گخشش‌های آن را به شما ارزانی میدارد.

گام دهم: در حالت سپاس باشید بیشتر از استقرار در وضعیت عدم آرامش در رابطه با اعضاء خانواده، دعایی از سپاس برای حضور آن‌ها در زندگی‌تان و تمام درس‌هایی که از آن‌ها باید بگیرید، به جا بیاورید.

این‌ها ده گام هستند که هر روز می‌توانید
تغیریں کنید. همین‌طور که به سوی شناخت مطلق از
اینکه قصد شما کارگر خواهد بود پیش می‌روید
به صورت روزانه به خود یادآور شوید که
چاره رابطه بد عکوم کردن نیست.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فصل دهم

قصد من این است: حس موفقیت کردن و جذب
وفور به زندگی ام.
«خداوند قادر است با هر دعایی فراوانی
اعطاء کند»

سنت پل

«وقتی به این نتیجه بررسی که هیچ کمبودی
نیست، تمام جهان از آن توتست.

لنو تزو

یکی از رازهای من برای حس موفقیت و جذب
وفور به زندگی ام یک جمله قصار درونی است که
تقریباً هر روز از آن استفاده می‌کنم.
این‌طور می‌گویید: دید خود را نسبت به همه چیز
عوض کنید و آن چیزها عوض خواهند شد. همیشه
در مورد من کارگر بوده است.
حقیقت این مثل کوچک در فیزیک کوانتمی
یافته می‌شود که بنا بر عده‌ای، موضوعی است که
نه تنها عجیب‌تر از آن است که فکر می‌کنید
بلکه عجیب‌تر از آن است که بتوانید فکرش
را بکنید. به این شکل که در ظرف‌ترین سطح
فرعی اتم، عمل مشاهده یک ذره، آن ذره را
تغییر می‌دهد. شیوه مشاهده ما از این
عادت‌های کوچک ناخدود زندگی عامل مشخص
کننده چیزیست که آن‌ها در نهایت تبدیل
می‌شوند. اگر این استفاده را به ذرات
بزرگ‌تر و بزرگ‌تر وسعت دهیم و آغاز به دیدن
خود در ذرات بزرگ‌تری از جسم بنام بشریت یا
حی بزرگ‌تر از آن یعنی خود زندگی ببینیم، آن
زمان تصور عجیبی خواهد بود، شیوه‌ای که جهان
را مشاهده می‌کنید، آن را تختائیز قرار
می‌دهد. این مسئله به کرات در شیوه‌های

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

ختلفی گفته شده که: هر آنچه در جهان صغير است در جهان كبر نيز هست. همانطور که اين فصل را میخوانيد، اين سفر کوچک به فيزيك کوانتوم را به عنوان استعاره اي در زندگي خود به ياد داشته باشيد.

به اين شكل، قصد شما برای احساس موفقیت و تجربه وفور بستگی به دید شما از خود، از جهان و مهمتر از همه دامنه قصد دارد که دریچه ورود به موفقیت و وفور است. پند کوچک من درباره تغيير جهت دید وسيلة بسيار قدرمندي است که به شما اجازه مىدهد قصد مذكور در اين فصل را وارد زندگي خود کنيد. اول جهت دید خود نسبت به هر چيز و سپس چگونگي آن را از نقطه دید قصد بررسي کنيد.

چگونه به زندگي نگاه ميکنيد؟

خوه نگرش شما به زندگي بارومetri از توقعات شما بر مبناي آموزه هایتان مى باشد از ارزش خود و آنچه قادر به کسب آن هستيد. اين توقعات به طور عمده از تأثيرات بيرونی اي چون خانواده، جامعه و مؤسسات تحمل مىشود اما از آن هررا هميشه حاضر درونی نيز تأثير ميپذيرد: يعني نفس. منابع توقعات شما عمدتاً بر مبناي باورهایي از محدوديت، عدم فراخی و بدینه درباره آنچه در مورد شما ممکن است نشأت ميگيرد. اگر اين باورها پایه چيزیست که براساس آن به زندگي نگاه ميکنيد پس اين ادراك از جهان چيزیست که برای زندگي خود خواسته ايد. جذب وفور، باروري و موفقیت از اين نقطه نظرات محدود غير ممکن است.

در قلیم، میدانم که جذب وفور و احساس موفقیت عمل مکنی است چرا که همانطور که قبله گفتم در او ان زندگي عدم فراخی شدیدي تجربه

کرده‌ام. در پروژگاه دور از مادرم و پدر
الکلی که اغلب در زندان بود زندگی کرده‌ام.
میدانم که این حقایق میتواند در مورد شما
نیز صدق کند چون اگر در مورد یکی از ما
کارگر بوده پس در مورد همه ما کارگر خواهد
بود چرا که ما همه در یک نیروی الهی وفور را
سهیم هستیم و از یک دامنه قصد حضور
یافته‌ایم.

فهرستی از چگونگی نگرش خود به دنیا تهیه
کنید. از خود بپرسید چقدر انرژی حیاتی
متمرکز بر توجیه نقطه نظرات خوش‌بینانه یا
ترجمی و دیدن نابرابری‌ها و ناهمانگی‌ها در
وفور برای همه نموده‌اید آیا میتوانید خود
نگرش خود را تغییر دهید؟ آیا میتوانید
رفاه را در جایی که همیشه تنگی دیده‌اید،
بینید؟ آیا میتوانید آنچه که هست به
سادگی با تغییر نگرش خود عوض کنید؟ من در
جواب سؤال‌ها با صدای بلند آری میگویم.
شیوه کارکرد تغییر جهت دید نیاز به نگرشی
دقیق به چیزی که قبلاً بررسی نشده دارد.

دامنه خلاق جهانی قصد چگونه به زندگی می‌نگرد؟

دامنه قصد، که مسؤول تمام خلقت است، همیشه
در حال ایثار است در واقع در ایثار هیچ
مرزی نمی‌شناشد. به طور مداوم روح خالص
بسیار را به هزاران شکل مادی تبدیل می‌کند.
به علاوه، این دامنه قصد در اشکال نامحدودی
اعطا می‌کند. وقتی صحبت از منشاء باشد هیچ
مضیقه و نقصانی موردنحو نیست. پس وقتی که به
وفور طبیعی ذهن کیهانی فکر می‌کنیم، به
دوفهوم اساسی آفرینش نگاه کرده‌ایم. نخست
اینکه به طور مداوم در حال ایثار است و

دوم اینکه موارد بینهایتی ارائه میکند. نیروی قصد بینهایت و به طور ثابت در حال ایثار است، پس بدیهی است که برای انجام قصد شخصی جهت زندگی موفقیتآمیز و جذب وفور نیاز به پذیرفتن آن دو ویژگی دارید اگر خواهید جمای تقلیل برای وفور و موفقیت خود آنها باشید پیامتنان برای جهان چه خواهد بود؟ مبداء شما وفور دارد و شما مبداء خود هستید پس این رابطه باید در حال چرخش باشد. از آنجا که مبداء شما همیشه در حال اعطاء و خدمت است و شما نیز همان مبداء هستید پس باید همیشه در وضعیت اعطاء و خدمت باشید. این مبداء تنها زمانی قادر به کار با شاست که با آن همانگ باشید.

پیامی به دامنه قصد از قبیل: لطفاً برای من پول بیشتری بفرست. این طور تعبیر میشود که شما در مضیقه هستید در حالی که مبداء هیچ معنایی از مضیقه نمیشناسد. حتی نمیداند که پول کافی نداشت یعنی چه؟ پس، پاسخی که باز میگردد این است: اینجا وضعیتی از نیاز به پول بیشتر است چون شما اینطور فکر میکنید و من ذهنی هستم که شما با آن فکر میکنید، پس اینجا مقدار بیشتریست از آنچه که ندارید و نمیخواهید جواب نفس شما نیز این است: آرزوهای نادیده گرفته میشوند.

اما حقیقت این است که مبداء جهانی تنها وفور و ایثار را میشناسد و برای شما پول میفرستد اگر که قصد شما به این شکل باشد: من پول کافی دارم و اجازه میدهم که آنچه به حد کافی دارم به طرفم جاری شود.

شاید این حرف به نظر یاوه و یا بازی با کلمات بباید اما به شما اطمینان میدهم که این دقیقاً شیوه‌ای است که ذهن کیهانی قصد

عمل میکند. هر چه با قصد کننده خود به این جهان هماهنگتر باشید همان قدر وفور ناحدود را بیشتر خواهید دید. خود را از مفهوم مضيقه خلاص کنید چون خداوند کلیدی برای این موارد ندارد. مبداء خلاق به باور شما از مضيقه با همان پاسخ میدهد.

حالا به گفته های من در آغاز این فصل فکر کنید: نگرش خود را عوض کنید چیزهایی که به آنها میگردید عوض خواهند شد. به شما تضمین میدهم که ذهن کیهانی فقط در هماهنگی با طبیعت خود که ارائه وفور بیپایان است جاری میشود. با این طبیعت هماهنگ میگردید به تمام آرزوهایتان خواهید رسید، جهان راه دیگری برای بودن نمیشناسد. اگر به ذهن کیهانی بگویید که چه میخواهید شما را در وضعیت خواستن، هرگز نرسیدن و نیاز بیشتر رها خواهد کرد. به هر حال، اگر حس کنید آنچه که میخواستید هم اکنون حاصل شده با قصد متعدد شده اید. بدون تردید یا گوش کردن به نه ها، در حضور دامنه خلاق قصد خواهید بود. نمیتوانید از مضيقه آمده باشید، نمیتوانید از تنگی و یا از خواستن آمده باشید. باید از همان حالت هایی آمده باشید که همه چیز را مجاز میکند. این کلمه ای کلیدیست، اجازه دادن. بیایید نگاهی بیندازیم به اینکه چگونه اجازه دادن اغلب در تلاش برای آشکار ساختن حس موفقیت و جذب وفور نادیده گرفته شده است.

هنر اجازه دادن

ذهن کیهانی خلقت در وضعیت دائمی ایجاد کردن است. هرگز توقف نمیکند، تعطیلات نمیرود. هیچ روزی نیست که از کار باز باشد و به طور مداوم انتشار میدهد. بدون استثناء هر

کس و هر چیزی از این ذهن کیهانی که ما قصد می‌نامیم ظهور می‌باید. پس، اگر همه چیز از دامنه انرژی نادیدنی ظاهر می‌شود چگونه عده‌ای قادر به شرکت در آن هستند در حالی که عده‌ای دیگر به نظر جدا از آن می‌آیند؟ اگر همیشه در چشمہ بی‌پایانی از وفور در حال اعطاست، پس اگر مضيقه یا نقصان را به طریقی تجربه می‌کنید باید مقاومتی در راه دادن آن به زندگی‌تان وجود داشته باشد.

راه دادن این منبع ایثارگر به زندگی یعنی مطلع بودن از مقاومتی که شما در سر راه وفور همیشه فزاینده قرار می‌دهید. اگر جهان بر پایه انرژی و جاذبه است، به این معنی است که همه چیز در فرکانس‌های خاصی در حال ارتعاش است. وقتی فرکانس ارتعاش شما با فرکانس کیهانی در تضاد است، مقاومتی ایجاد می‌کنید که باعث مانعت از ورود وفور به فضای زندگی‌تان می‌شود. ارتعاشات فردی شما کلید درک این اجازه است. ارتعاشات ناهمانگ بیشتر به شکل افکار و احساسات شما هستند. افکاری مثل تأکید بر آنچه معتقدید استحقاق آن را ندارید ایجاد انرژی متناسب می‌کند. این تضادها توقی در چنگ انداختن به انرژی همسان ایجاد می‌کند و شما دامنه غیر مجازی ایجاد می‌کنید. به خاطر داشته باشید افکار شما می‌توانند از همانگی با قصد یا تضاد با آن ناشی شود.

در نظر داشته باشید که شما بخشی از ذهن کیهانی هستید پس اگر خود را در تناسب با هفت چهره قصد ببینید، ذهن کیهانی می‌تواند به طور همانگی با شما کار کند. برای مثال، تصور کنید شما شغل بهتری با در آمد بیشتری می‌خواهید، تصور کنید که همین الان در آن

وضعیت هستید، با این شناخت که شما مستحق آن هستید، بدون هیچ‌گونه تردیدی چرا که میتوانید آن را درون خود ببینید.

اکنون، ذهن کیهانی هیچ حق انتخابی ندارد، چرا که شما مجشی از آن ذهن خلاق هستید و هیچ گونه تضاد ارتعاشی وجود ندارد. پس چیزی ممکن است درست پیش نرود؟ هنر پذیرفتن با عادت نپذیرفتن جایگزین می‌شود.

تاریخ طویلی از افکار بیشمار وجود دارد که مقاومتی در برابر جریان آزاد وفور اراده کرده‌اند. این عادت عدم پذیرش از این باور رشد می‌کند که شما سال‌های سال بر آن کار کرده‌اید و به آن تکیه می‌کنید. به علاوه شما به مقاومت دیگران اجازه ورود به این تصویر را داده‌اید، و خود را با نیاز به تأیید آن‌ها در این دام انداخته‌اید. شما نظریات مقاوم آن‌ها را جلب می‌کنید، آمار همه آن‌هایی را که نتوانسته‌اند شغل خود را انتخاب کنند چواید، گزارشات دولتی درباره چشم‌اندازه‌های مشاغل ضعیف و اقتصاد کاهنده را بررسی کنید، گزارش‌های تلویزیون که وضعیت اسفناک امور جهانی را نشان می‌دهد تماشا کنید، حس مقاومت شما به طور متقادع کننده‌ای مورد تجاوز قرار می‌گیرد. شما با عدم پذیرش وحدت یافته‌اید. آنچه نیاز دارید نگاه کردن به این نظام اعتقادیست و تمامی عواملی که از آن حمایت می‌کنند و بگویید، تغییر دادن همه چیز کار خیلی بزرگی است و به جای آن من شروع به تغییر افکاری می‌کنم که اینجا اکنون نپذیرفتن را فعال کرده است.

مهم نیست که قبلًا چه فکر می‌کردید، یا برای چه مدتی یا تخت چه فشارهایی برای حفظ مقاومت خود هستید. امروز شروع به متوقف

ساختن افکار عایق کنید. این کار را با گفتن،
این جمله انجام دهید من احساس موفقیت می‌کنم،
قصد می‌کنم وفوری که اکنون اینجاست حس کنم.
این کلمات را تکرار کنید یا جمله خود را
تنظیم کنید که به طور متده افکار شما را در
 ساعتهاي بيداري با باور نويسي از موفقیت و
وفور اشیاع کند. وقتی اين افکار را به مدت
لازم فعال کنید آنها به شیوه فكري شما تبدیل
می‌شوند و در جهت حذف مقاومت در برابر
پذیرش گام برمهیدارید.

سپس اين افکار به چيزهایی تبدیل می‌شوند
که در خاموشی و هنگام دعا مانند پیام‌هایی
برای خود می‌فرستید: من موفق هستم، من وفور
هستم. وقتی خود موفقیت باشید، وقتی خود وفور
باشید با مبداء خلاق همانگ هستید و آن تنها
کاري را که می‌شناسد انجام میدهد. آن به طور
بی‌پایان ایثارگر و پیش برند است، هیچ
مقاومتی در برابر آن وجود ندارد، برای مثال
ارتعاش شادیگر در سطح مضيقه نیست، هر کلام
ارتعاشی فردی شما با آنچه که از مبداء شما
فراخوان می‌شود پیوسته است. در افکارتان شما
و مبداء یکی هستید. انتخاب کرده‌اید که
افکار مقاوم را تشخیص دهید و همزمان تصمیم
به ماندن خارج از راه خود گرفته‌اید.

وقتی پذیرنده‌ی و زندگی با حداقل مقاومت
را تمرین می‌کنید موفقیت جزو انتخاب‌های شما
نیست، خود شماست. وفور دیگر از شما دوری
نمی‌کند. شما آن هستید و آن شماست. خارج از
مقاومت شما جريان می‌يابد. اينجا كلييد دیگري
برای جريان آزاد وفور وجود دارد: باید از
وابستگی به انباشتن آنچه در زندگيتان پیش
می‌آيد اجتناب کنید.

وفور، عدم وابستگی و احساسات شما

در حالی که داشتن ارتعاش حکم همانگ با وفور مبداء قصد برای شما حیاتی است، همان قدر هم حیاتی است که بدانید نمیتوانید به وفوری که بر سر راهتان قرار میگیرید چنگ بزنید. بخاطر این که شایی که مایل به آویختن و وابسته شدن به موفقیت و ثروت خود هستید، خود واقعی شما نیست بلکه آن نفس پر مشکل شاست. شما دارائیتان نیستید، کاری که اجسام میدهید نیستید، شما موجودی الهی و تاحدود در لباس مبدل انسانی موفق هستید که مقدار معینی از ماده ای را انباشته است. آن ماده شما نیستید. برای این است که نباید خت هیچ شرایطی به آن وابسته شوید. عدم وابستگی از این شناخت ناشی میشود که ماهیت واقعی شما تکه ای از دامنه الهی بپایان قصد است. آن زمان است که از اهمیت احساسات خود آگاه میشوید. خوب احساس کردن با ارزشتر از صیقل دادن جواهرات شما میشود. احساس وفور بر پولی که در حساب بانکی خود دارید تفوق یافته و نظر دیگران را نسبت به شما ارتقاء میدهد. به طور کلی احساس وفور و موفقیت زمانی ممکن است که وابستگی خود را از چیزهایی که آرزو میکنید قطع کرده و اجازه دهید که به زندگی شاوارد و مهمتر از آن از طریق شما جاری شوند. هر چه که جریان انرژی را سد کند روند خلاق قصد را متوقف میسازید.

وابستگی چنین مانعی بر سر راه است. وقتی به آنچه از راه رسید: به جای اینکه اجازه عبور از خود بدھید چنگ میاندازید جریان را متوقف میکنید. آن را انباشته یا تصمیم میگیرید که برای خود نگه دارید و جریان قطع میشود. باید با دانستن اینکه هیچ چیز جز

مانعی که شما بر سر راهش قرار میدهید
نمیتواند جلوی ورود آن را به زندگی شما
بگیرید، باید آن را در گردش نگه دارید.
احساسات شما با رومترهای حسی برای جستجوی
مقاومت و ارزیابی توانایی تجربه های شما از
موفقیت و فور هستند.

توجه کردن به احساسات

احساسات شما تجارت درونی شماست که به شما
میگوید چه مقدار از انرژی الهی برای آشکاری
خواسته هایتان فرا میخوانید. احساسات
میتوانند ابزار سنجشی برای چگونگی اعمال
شما در روند آشکارسازی باشند. یک پاسخ حسی
مثبت استثنایی نشان میدهد که شما انرژی الهی
قصد را فرا خوانده و اجازه میدهید که به
شیوه ای غیر مقاوم از شما جریان بیابد.
احساساتی از قبیل اشتیاق شدید، سعادت
خالص، احترام، خوشبینی کامل، اعتماد بدون
سؤال و حق روشن شدگی نشان میدهد که برای
مثال آرزوی شما برای آشکار ساختن موفقیت و
وفور، قدرت کشش زیادی از مبداء جهانی شما
دارد. باید بیاموزید که به حضور اینگونه
احساسات توجه کامل به خرج دهید. این
احساسات تنها شکل هایی از زندگی شما که خالی
از انرژی هستند نیست بلکه عوامل مسؤول از
چگونگی پاکسازی و تخلیم پیوند شما با قصد هم
هستند. این احساسات دقیقاً به شما میگویند
که چه مقدار از نیروی حیاتی را فرا
میخوانید و در آن لحظه قدرت کشش شما چقدر
است.

وفور وضعیت طبیعی، طبیعت قصد است. آرزوی
وفور شما باید بدون مقاومت جاری شود.
هرگونه اختلافی میان قصد شخصی و خواسته شما و
اعتقاد شما در رابطه با امکان فراخوان آن

به زندگی‌تان ایجاد مقاومت می‌کند. اگر می‌خواهید اما معتقدید که امکان ندارد یا که فقیر هستید یا مهارت و پشتکار ندارید ایجاد مقاومت کرده و خود را عایق می‌کنید. احساسات شما نشان می‌دهد که چقدر خوب انرژی لازم را برای برآورده ساختن خواسته‌ها بستان جذب می‌کنید. احساسات قوی نامیدی، عصبیت، سرزنش، تنفس، ترس، خجالت و خشم فرستنده این پیام برای شماست که شما موفقیت و وفور را می‌خواهید اما امکان‌پذیر بودن آن را باور ندارید. این احساسات منفی، کلیدی برای تراز کردن خواسته‌ها بستان با خواسته‌ها ی ذهن کیهانی قصد است که تنها مبداء چیزیست که خواستار آن هستید. احساسات منفی به شما می‌گوید که قدرت کشش شما از قصد ضعیف است یا حتی اصلاً وجود ندارد. احساسات مثبت به شما می‌گوید که در حال اتصال و دستیابی به نیروی قصد هستید.

در رابطه با وفور، یکی از مؤثرترین شیوه‌ها برای افزایش آن قدرت کشش از قصد به طرف خود با عدم تمرکزبر از دلار و جایگزینی آن با ایجاد دوستی در وفور، امنیت، شادی، سلامتی و انرژی بالاست. اینجاست که آغاز به احساسات بالاتری می‌کنید که باعث می‌شود بفهمید به بازی همانگی با مبداء خلقت برگشته‌اید. وقتی به شادی فراوان، سلامتی و دوستی متمرکز باشید، وسایل به دست آوردن همه آن‌ها به سوی شما جاری خواهد شد. پول تنها یکی از آن وسیله‌هاست و هر چه انرژی ارتعاشی سریع‌تر در اطراف وفور بدرخشید، پول بیشتری به مقدار قابل ملاحظه در زندگی شما خواهد آمد. این احساسات مثبت به عنوان شاخص قدرت کشش به سوی موفقیت و وفور شما

را در حالت فعالی برای همکاری با قصد قرار خواهد داد.

نظرم این نیست که فقط منتظر بمانید تا همه چیز ردیف شود. پیشنهاد من این است که با گفتن: قصد میکنم احساس موفقیت و کامیابی را جذب کنم، انرژی حسی شما تغییر یافته به طوری عمل خواهید کرد که گویی خواسته‌تان همین حال برآورده شده است.

اعمال شما با چهره‌های قصد هماهنگ خواهد شد و با آنچه که هستید تأمین خواهید شدو در تلاش جبران از چیزی که از دست رفته خواهید بود.

در این نقطه از زندگی‌ام، شرکت در هر خواسته‌ای را رد میکنم جز شناخت کامل و بدون مقاومتی که میتواند از مبداء خلقت قصد ظاهر شود. خواسته‌های من برای شاخمنهای شخصی وفور با تمرین نوشته‌های کتاب آشکار شده و در برنامه ده مرحله‌ای ادامه خواهد یافت. با برداشت مقاومت و اتصال به مبداء قادر به پذیرش شدم و کاملاً به آن اعتماد دارم. در طی سال‌ها یاد گرفتم که وقتی چیز به ظاهر غیر ممکن را آرزو میکنم، احساس بیچارگی میکنم. سپس نتیجه گرفتم که باید کمتر آرزو کنم اما تنها اتفاقی که افتاد این بود که مرا بیشتر از نیروی ناحدود قصد جدا کرد. هنوز در ارتعاشی نامه‌نگ با وفور کیهانی قرار داشتم.

فهمیدم که هماهنگی من با وفور باعث فقر یا گرسنگی دیگران نمیشود. درست برعکس، وفوری که خلق کرده‌ام شانس کمک به از بین بردن فقر و گرسنگی را به من می‌دهد. اما آگاهی مهم‌تر دانستن این بود که وقتی در فرکانس‌های پایین‌تر باشم چیزی که برای کمک

به دیگران دارم کمتر از شانس است. یاد گرفتم که باید خودم را از نظر ارتعاش با مبداء هماهنگ کنم. یکی از دلایل نوشتن این فصل متقادع کردن شاست از اینکه لزومی ندارد چیز کمی بخواهد، یا درباره خواست وفور احساس گناه بکنید. وفور آنجلست و با فرآورده‌های بینهایت‌اش در اختیار همه است. آنچه را که اینجا درباره موفقیت و وفور منویسم زندگی می‌کنم و نفس می‌کشم. بدون هیچ گونه شکی (مقاآمتی) میدانم که شما قادر هستید وفور را جذب کرده و با جذب پیام‌های این فصل احساس موفقیت بکنید که مانند وفوری که به دنبال اش هستید از طریق مبداء کیهانی و از طریق من به این صفحات جاری شده است. هیچ اختلافی میان آرزوی من برای نوشتن همه این مطالب و اشتیاق‌ام برای جاری ساختن بدون مانع آن به سوی شما وجود ندارد. از کجا این را میدانم؟ احساس من در این لحظه سعادت غیر قابل توصیف، شادی و احترام است. به این وضعیت حسی اعتماد می‌کنم که به من نشان میدهد از نیروی کشش شدیدی برای خلق این پیام‌ها از روح خلاق قصد بهره می‌گیرم. در هماهنگی ارتعاشی و وفور هستم و احساس موفقیت قصد من است که در این مکان آشکار می‌شود. این مطلب را در مورد هر چیزی که مایل هستید به وفور در زندگی شما جاری شود ببینید.

قصد را واقعیت خود کنید

برنامه‌ای در ده گام برای انجام قصد مذکور در این فصل ذکر شده یعنی حس موفقیت و جذب وفور به زندگی:

گام اول: جهان را به شکل مکانی دوستانه، تأمین کننده و در وفور ببینید. وقتی خوا

نگرش خود را تغییر دهید، چیزهایی که به آن‌ها نگاه می‌کنید تغییر خواهند کرد. وقتی جهان را پُر و دوستانه ببینید مقاصد شما امکان‌پذیر می‌شوند. آن‌ها به واقعیت خواهند پیوست چرا که جهان شما از فرکانس‌های بالاتری تجربه می‌شود. در این گام اول، شما نسبت به جهانی که بیشتر از این که محدود کند تأمین می‌کند، پذیرنده هستید جهانی می‌بینید که می‌خواهد شما موفق و در وفور باشید تا جهانی که بر علیه شما توطئه می‌کند.

گام دوم: تأیید: موفقیت و وفور را به زندگی‌ام جذب می‌کنم چرا که آن‌ها چیزهایست که من هستم. این کار شما را در هماهنگی ارتعاشی با مبداء می‌آورد. هدف شما حذف هرگونه مسافتی میان آنچه می‌خواهید و آنچه که از آن خواسته کسب می‌کنید، نیست. وفور و موفقیت آنجا منتظر نیستند تا خود را به شما بنمایانند. شما همین الان موفقیت و وفور هستید و مبداء فقط از آن چه که هست می‌تواند به شما بدهد آنچه که خود شما هم هستید.

گام سوم: در حالت پذیرش باشید مقاومت عدم هماهنگی میان خواسته شما برای وفور و باورهای شما درباره توانایی‌تان یا ناشایستگی‌تان است. پذیرفتن یعنی نظم کامل. یک حالت از پذیرش به معنی این است که تلاش‌های دیگران را در جهت تغییر دادن خود نادیده می‌گیرید. همین‌طور به این معنی است که شما بر باورهای قبلی خود که تحت کنترل نفس‌تان بوده درباره وفور به عنوان بخشی از زندگی یا بر عکس اتكاء نمی‌کنید. در وضعیت پذیرش مقاومت به شکل افکار منفی یا تردید با شناخت این که با مبداء یکی هستید جایگزین

میشود. وفوری که آرزو دارید مستقیم به سوی شما جاری شود تصور کنید. هرگونه فکر یا هر چیزی که نظم شما با مبداء را به خطر مندازد رد کنید.

گام چهارم: لحظات فعلی برای فعال کردن افکار همانگ با هفت چهره قصد استفاده کنید.

عبارت کلیدی در این قسمت «لحظات حاضر» است. اگر فکر میکنید که در این مرحله از زندگی تغییر دادن افکاری که سیستم اعتقادی شما را شکل داده ممکن نیست. همین حالا، در همین لحظه توجه کنید. آیا بر افکاری از این قبیل که یک عمر مضيقه را تأثیر دارد برابر موفقیت و وفور مقاومت کرده اید بطوریکه دیگر زمان کافی برای تراز کردن افکاری که سیستم اعتقادی شما را تشکیل داده ندارید، فایق آمده اید؟

تصمیم بگیرید که از باورهای قبلی بگذرید و همین حالا شروع به فعال کردن افکاری کنید که به شما حس خوبی میدهند. هر زمان کسی خواست به شما بقبولاند که خواسته هایتان بیهوده است به خود بگویید، میخواهم حس خوبی داشته باشم. هر زمان متوجه شدید که به سوی افکاری با انرژی پایین و ناهمانگ با قصد روکرده اید به خود بگویید، میخواهم حس خوبی داشته باشم. به تدریج لحظات فعلی شما افکاری را که به شما حس خوبی میدهند فعال خواهد کرد که نشانگر این است که مجدد با قصد پیوند یافته اید. خواسته حس خوب متراوی خواسته حس کردن خداست. به خاطر داشته باشید، «خداآوند خوب است و هر آنچه که خدا خلق کرده نیز خوب است.

گام پنجم:

اعمالی را آغاز کنید که از احساس وفور و موفقیت شما حمایت میکند. در اینجا کلمه کلیدی «عمل» است. من آن را عمل کردن به طریقی «مثل اینکه» یا تفکر از انتها و عمل کردن به آن طریق مینامم. بدن خود را در حالتی قرار دهید که شما را به طرف وفور و حس موفقیت سوق دهد. طوری نسبت به آن احساسات مشتاقانه عمل کنید که گویی وفور و موفقیتی که به دنبالش هستید، همین حالا و اینجا حاصل شده است. با غریبه‌ها با اشتیاقی در صدایتان حرف بزنید. تلفن را به شیوه‌ای الهام بخش جواب دهید. یک مصاحبه کاری را از جایگاه اعتماد و لذت انجام دهید. کتابهایی را بخوانید که به طور اعجاب‌انگیزی به دستان رسیده و توجه بسیار به مکالماتی که به نظر می‌رسد که شما را به طرف چیزی جدیدی می‌خواند به خرج دهید.

گام ششم: به خاطر داشته باشید که کامیابی و موفقیت شما باعث منفعت دیگران هم خواهد شد و هیچ نقصانی متوجه هیچ کس نمی‌شود اگر شما وفور را انتخاب کنید. فرآوردهای آن ناحدود است. هر چه بیشتر در سخاوت کیهانی اشتراک داشته باشید، چیز بیشتری برای اشتراک با دیگران خواهید داشت. در نوشتن این کتاب، وفور شگفت‌آوری به طرق مختلف به زندگی من سرزیز شد. اما از آن مهمتر ناشرین کتاب، طراحان، راننده کامیونی که کتابها را تحویل داد، خودروسازی که کامیون را ساخته بود، مزرعه‌دارها که به کارگران غذا می‌رسانند، کارمندان کتابفروشی همه وفور زیادی دریافت کردند چرا که من از پی سعادت رفته و این کتاب را نوشتم.

گام هفتم: احساسات خود را به عنوان سیستم راهنمایی جهت پیوند با ذهن کیهانی قصد مشخص کنید.

احساسات قوی چون اشتیاق و سعادت نمایانگر اتصال شما با روح یا اگر خواهید الهام هستند. وقتی الهام بگیرید نیروهای خفته را فعال می‌کنید و فور به هر شکلی که جستجو کرده باشید به زندگی شما سرازیر می‌شود. وقتی احساساتی از انرژی پایین چون شهوت، خشم، نفرت، عصبیت، نامیدی و مشابه آن تجربه کنید، کلیدیست تا بدانید زمانی که آرزوهای شما باید قدرت بگیرند، کاملاً خارج از تناسب دامنه قصد شده‌اند. در این لحظات به خود یادآوری کنید که می‌خواهید حس خوبی داشته باشید و ببینید آیا می‌توانید فکری که پشتیبان حس خوب شما باشد فعلی کنید.

گام هشتم: همان قدر با وفور خود نسبت به جهان سخاومند باشید که دامنه قصد با شما با چنگ زدن یا صاحب شدن آنچه که دریافت کرده‌اید جریان انرژی وفور را متوقف نکنید. بگذارید در حرکت باشد. از کامیابی خود برای خدمت به دیگران و دلایلی بزرگتر از نفس خود استفاده کنید. هر چه عدم وابستگی را بیشتر تمرین کنید در همانگی ارتعاشی بیشتری با مبدأ خواهید بود.

گام نهم: زمان لازم را وقف مراقبه بر روح درون به عنوان منبع وفور و موفقیت خود کنید.

میچ جایگزینی برای تمرین مراقبه وجود ندارد. این امر به طور خاصی با وفور ارتباط دارد. باید از اینکه آگاهی شما از حضور مبدأ شماست اطلاع حاصل کنید. با تکرار صوتی که در نام خداوند است به صورت یک

مانtra از فنی برای آشکارسازی استفاده می‌کنید که به اندازه تاریخ نگاشته شده قدیم است. من به شکل مراقبه‌ای که قبلًا توضیح دادم که جاپا نام دارد بسیار اعتقاد دارم و میدانم که کاربر است.

گام دهم: حالت سپاسگزاری را برای هر آنچه که در زندگی‌تان آشکار می‌شود توسعه دهید. حتی اگر آنچه خواسته‌اید هنوز دریافت نشده باز هم سپاسگزار و پر از احترام و قدردانی باشد. حتی به تیره‌ترین روزهای زندگی با سپاس نگاه کنید. هر چه که از مبداء می‌رسد بر مبنای هدفی استوار است. در حالی که اتصال مجدد خود را به آن شکلی که شما و هر چیز دیگری که از آن ناشی شده نیرو می‌بخشد سپاسگزار باشید.

انرژی که جهان‌ها و کیهان‌ها را خلق می‌کند درون شماست. از طریق جاذبه و انرژی کار می‌کند. هر چیزی در حال ارتعاش است، همه چیز از فرکانس ارتعاش برخوردار است. همان طور که سنت پل گفت: «خداآوند قادر است با هر برکتی شما را در وفور غرق کند.» با فرکانس خداوند هماهنگ باشید و این مسأله را فراتر از هر چیز و بدون هیچ گونه شکی خواهید فهمید.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فصل یازدهم

قصد من این است: زندگی بدون تنفس و آرامی
داشته باشم.
«اضطراب علامت نامنی معنوی است.»

توماس مرتون

«تا زمانی که در اعماق قلبمان اعتقاد
داشته باشیم که توانایی ما محدود است،
مضطرب و بدجت خواهیم بود. یعنی ایمان کافی
نداریم. آنکه به خداوند اعتماد می‌کند حق
مضطرب شدن درباره هیچ چیز را ندارد.»

پاراما هانسا یوگاناندا

انجام قصد برای زندگی بی‌تنفس و آرام راهی
برای آشکاری بزرگترین تقدیر شماست. به نظر
من آنچه مبداء به هنگام قصد کردن ما به
این جهان در ذهن داشته، تجارت لذت‌بخش و
شادی‌آور روی زمین بوده است. وقتی در وضعیت
شادی و خوشی هستید به شادی بدون داوری،
پرسعدات، خلاق و نابی رو کرده‌اید که قصد
است. وضعیت طبیعی شما وضعیتی که از آن خلق
شدید احساس راحتی و رفاه است. این فصل به
بازگشت و دستیابی شما به این وضعیت طبیعی
اختصاص دارد.

شما از مبدائی خلق شده‌اید که لبریز از صلح
و شادیست. وقتی در آن وضعیت از شادی فراوان
قرار می‌گیرید با همه چیز در صلح هستید. این
چیزیست که با قصدش به اینجا آمدید و چیزی
که باید در افکارتان، احساساتتان و
اعمالتان با آن هماهنگ شوید. در وضعیت شادی
احساس تکامل و الهام در تمامی اشکال زندگی
می‌کنید. به طور خلاصه، خلاص شدن از اضطراب و
تنفس جاده‌ای به سوی پیوند با دامنه قصد

است. لحظاتی از زندگی که در آن‌ها شاد و خوشحال هستید و زندگی را کامل و بر مبنای هدفی سپری می‌کنید، اوقاتی هستند که با ذهن کیهانی قصد وحدت یافته‌اید. هیچ‌چیز طبیعی‌ای درباره زندگی کردن در تنش و اضطراب، نامید و افسردگی و نیاز به داروهای آرام‌بخش وجود ندارد. افکار اضطراب‌آور که منجر به بالا رفت فشار خون، عصبیت در ناحیه شکم، احساس مداوم ناراحتی، عدم توانایی برای وانهدگی و خواب و نمایان شدن نا خشنودی و خشم چیزهایی هستند که به وضعیت طبیعی شما تجاوز می‌کنند. باور کنید یا نکنید شما توانایی انجام طبیعی زندگی بدون تنش و آرام را دارید. می‌توانید از این نیرو برای جذب عجز و ناتوانی یا شادی اضطراب یا آرامش استفاده کنید. وقتی با هفت چهره قصد هماهنگ هستید، می‌توانید به مبداء در جهت برآورده ساخت مقاصدان برای رهایی از تنش و کسب آرامش دست یابید.

پس اگر داشتن حس راحتی چیزی طبیعی است چرا «خوب نبودن» و تنش زیاد حس می‌کنیم؟ پاسخ این سؤال کلید راهبردی زندگی پر از آرامشی را که می‌خواهید به شما خواهد داد.

تنش خواسته نفس است

زمانی که در حالت اضطراب و تنش هستید، نفس مزاحم مشغول به کار است. شاید نفس شما احساس مؤثرتری در انجام و نسخه‌برداری با تنش می‌کند چرا که باعث می‌شود فکرکنید واقعاً به انجام کاری در جهان مشغول هستید. شاید عادت است، سنت، یا اعتقاد به اینکه راهی درست است. فقط شما هستید که می‌توانید پاسخ این چرا را پیدا کنید اما حقیقت این

است که تنش آشناست و آرامش ناآشنا پس نفس تنش را بر می‌گزیند.

اما اضطراب و تنش واقعیای در جهان وجود ندارد، افکار شماست که این باورهای غلط را خلق می‌کند. نمیتوانید تنش را بسته‌بندی کنید، لمس کنید، یا ببینید. فقط مردمانی هستند که درگیر افکار پر تنش اند. وقتی پرتنش فکر می‌کنیم، بازتاب‌هایی در جسم ایجاد می‌کنیم، پیام‌های با ارزش یا علائم نیاز به توجه ما دارند. این پیام‌ها خود را به شکل تهوع، فشار خون بالا، تنش در ناحیه شکم، سوء‌هاضمه، زخم، سردرد، تپش قلب، اختلال تنفسی و هزاران احساس دیگر، از عدم راحتی جزیی تا موارد جدی تا به بیماری‌های تهدید کننده زندگی آشکار می‌کنند.

طوری راجع به تنش حرف می‌زنیم مثل اینکه به صورت چیزی مهاجم به سوی ما در دنیا حضور دارد. حرفهایی میز نیم مانند، دچار حمله یا اضطراب شده‌ام مثل اینکه اضطراب یک مبارز است: اما تنش در بدن شما به ندرت ناشی از نیروهای بیرونی یا ماهیت‌های مهاجم است که نتیجه ضعف اتصال با قصد است که از اعتقاد به این که نفس خود هستید ناشی می‌شود. شما صلح و خوش هستید اما اجازه داده‌اید که نفس بر شما سلطه داشته باشد. اینجا فهرست کوتاهی از افکار تنش‌آور که از نفس ناشی می‌شود ذکر شده است.

- درست بودن از شاد بودن مهمتر است.
- بُرد تنها راه است. وقتی می‌بازید باید مضطرب باشید.
- آبروی شما مهمتر از رابطه‌تان با مبداء است.

- موفقیت با دلار و انباشن اندازه‌گیری
می‌شود نه با احساس شادی و خشنودی.
- برتری داشتن به دیگران مهمتر از
مهربانی با آن‌هاست.
راه امیدوار کننده زیر برای متوقف ساختن
این موضوع از کتابی نوشته شده بوسیله
(روزاموند و بنژامین زاندر، رهبر ارکستر
فیلامونیک بوستون) است تخت عنوان (هنر ممکن
بودن...).

کتاب توضیح می‌دهد که چگونه اجازه می‌دهیم
نفس مشکلاتی اججاد کند که بر آن‌ها برچسب
اضطراب و تنفس زده‌ایم.
نخست وزیران در اتفاقی نشسته و درباره
امور مملکت بحث می‌کنند. ناگهان مردی سکته‌ای
و عصبانی، در حالی که فریاد می‌زند وارد
اتفاق می‌شود و به شدت مشت خود را بر
نیمکت می‌کوید. نخست وزیر میزبان او را
نصیحت می‌کند: «می‌گوید» پیتر لطفاً قانون
شاره ۶ را بیاد بیاور.» که پیتر بلافاصله
آرامش کامل یافته، عذرخواهی کرده، عقب
می‌کشد. سیاستمدارها سر بحث خود بر می‌گردند،
درست بیست دقیقه بعد زن هیسترنیکی با اشاره
سر و دست و با موهای بر آشته بحث را قطع
می‌کند. دوباره به مزاحم این طور سلام داده
می‌شود! «ماری، قانون شاره ۶ را به یاد
بیاور.» یک بار دیگر آرامش کامل حاکم
می‌شود و زن نیز با تعظیم و عذرخواهی بیرون
می‌رود. وقتی صحنه برای سومین بار تکرار
می‌شود، نخست وزیر مهمان به همکارش اشاره
کرده می‌گوید! «دost عزیز من، چیزهای زیادی
در زندگی دیده‌ام اما هیچ‌کدام هرگز به این
اندازه قابل ملاحظه نبوده‌اند. آیا دوست
دارید راز قانون شاره ۶ را با من در میان

بگذارید؟ نخست وزیر میزبان پاسخ میدهد:
«خیلی ساده است، قانون شاره ۶ این است.
فکر نکن گه بزرگی هستی. مهمان میگوید:
«قانون خوبی است.» بعد از چند دقیقه مکث
میگوید: و آیا قوانین دیگری هم هست.

پاسخ میگیرد: «خیر»

وقتی در زندگی با تنش، فشار، اضطراب
مواجه میشوید قانون شاره ۶ را در لحظه‌ای که
فهمیدید فکر تنشآوری در سر دارید به یاد
بیاورید.

با توجه و مانع از گفتگوی درونی که
باعث تنش شده میتوانید از علائم فیزیکی آن
جلوگیری کنید. افکار درونی تولید کننده تنش
چه هستند؟ از دیگران مهمترم. توقعات ام
برآورده نشده است. من خیلی مهم ام نباید صبر
کنم. من اینجا مشتری هستم و تقاضای توجه
دارم. هیچکس مثل من تحت فشار نیست. همه
موارد فوق همراه با مقدار بیپایانی از
موارد مربوط به قانون شاره ۶ از کیسه
حقه‌های نفس بیرون میآیند.

شما کارتان نیستید، کمالاتتان نیستید،
دارائیتان، منزلتان، خانواده‌تان نیستید.
هیچ چیز نیستید. جنبه‌ای از نیروی قصد ملبس
به جسم فیزیکی انسان قصد شده جهت چربه و
لذت بردن از زندگی بر روی زمین هستید. قصد
است که میخواهید به حضور تنش در آورید.

آوردن قصد به حضور تنش. هر روز صدها
فرصت برای بکارگیری «قانون شاره ۶» با
آوردن نیروی قصد به لحظه و حذف امکان تنش
دارید. اینجا چند نمونه از خوه بکارگیری این
استراتژی توسط خودم را ذکر میکنم. در هر یک
از این مثال‌ها، من یک فکر درونی را که در
ارتعاش هماهنگ با دامنه قصد کیهانی بود

فعال کردم و قصد شخصیام را برای آرام بودن
توسط آن اعمال کردم. این نمونه‌ها در سه
ساعت از یک روز اتفاق افتاد.

آن‌ها را به شما می‌گویم تا یادآوری کنم که
تنش و اضطراب شیوه‌هایی هستند که برای روند
حوالث انتخاب می‌کنیم تا اینکه ماهیت‌هایی
باشند که آن بیرون انتظار می‌کشند که به
زندگی ما حمله ور شوند.

— من برای پیچیدن نسخه‌ای در داروخانه
هستم و شخص جلوی من در حال صحبت کردن با
دکتر داروساز است و سؤال‌های بی‌معنای از او
می‌پرسد که نفس تنش زای من مدام به من
می‌گوید آن شخص عمدآ برای به تأخیر اندختن
و آزار من این کار را می‌کند. گفتگوی درونی
من باید این طور باشد: دارم مورد آزار و
اذیت واقع می‌شوم. همیشه در صف یک نفر جلوی
من است که با پول دنبال چیزیست که نمی‌تواند
بفهمد چه چیزی برای شرکت در نوعی از بیمه
لازم است و باید سؤال‌های احتمانه‌ای برای
مانعت از پیچیدن نسخه من طرح کند.

من از افکاری برای عوض کردن گفتگوی
درونيام استفاده مکردم: وین فکر نکن گه
بزرگی هستی! فوري حالت را از دخوري به
سعادت تغيير مي‌دادم. ترکزم را از خود
برداشته و هم زمان مقاومت را از قصدم برای
زندگی آرام و بدون تنش برداشت. حالا آن
شخص را مانند فرشته‌ای در جلو صف می‌دیدم که
برای کمک به من جهت اتصال دوباره با قصد
ایستاده است. دیگر قضاؤت نمی‌کردم و در
آرامش و به آرامی زیبایی را می‌دیدم. من در
ذهن‌ام نسبت به این فرشته مهربان هستم. در
افکارم از خصومت به عشق تغییر حالت می‌دادم

و احساسم از عدم راحتی به راحتی تغییر می‌کرد.
در چنین لحظه‌ای تنفس غیر ممکن می‌شود.
دختر هفده ساله‌ام درباره عدم توافق‌اش با
مسئولین مدرسه که کارهایی علیه برخی از
دستانش انجام داده بودند تعریف کرد، عملی
که به نظر او غیر منصفانه آمده بود. شنبه
صیح است و تا دوشنبه کاری نمی‌شود کرد.
گفتم می‌توانم انتخاب کنم: گذراندن دو
روز در ناراحتی و مرور جزئیات داستان و
داشتن یک آخر هفته با تنفس درونی یا
یادآوری چگونگی تغییر افکاری که به او خس
خوبی بدهد. از او خواستم احساساتش را
توصیف کنم. او گفت که عصبانی نیست. ناراحت
و لطمه خورده است. «از او خواستم که
درباره قانون شاره ۶ فکر کند و ببیند آیا
فکر دیگری هست که بتواند آن را فعل کند.
او می‌خندید و گفت که چقدر دیوانه‌ام اما
پذیرفت.» واقعاً احتمانه است که تمام آخر
هفته را ناراحت باشم افکاری را که باعث
ناراحتی ام می‌شود متوقف خواهم کرد.
به او گفتم، «دوشنبه هر کاری برای درست
کردن وضعیت لازم باشد انجام می‌دهیم.» اما
حالا و حالا تنها چیزیست که دارد، قانون
شاره ۶ را بکار بگیرد و به دامنه قصد
بپیوند جایی که تنفس، اضطراب و فشار وجود
ندارد.»

برای بکارگیری قصد مذکور در این فصل،
زنگی آرام و بدون تنفس باید از نیاز فعل
کردن افکار همانگ با قصد آگاه باشید. این
پاسخ‌های جدید عادت می‌شوند و جای عادت‌های
قدیم پاسخ در شیوه‌های تنفس زا را می‌گیرند.
وقتی اجزاء حوادث تولید کننده تنفس را بررسی
کنید همیشه به گزینه‌ای بر می‌خورید: آیا

افکاری که باعث تنش می‌شود نگه دارم یا
افکاری را فعال کنم که تنش را از بین
می‌برد؟ اینجا وسیله ساده دیگری هست که به
شا در جایگزینی عادت انتخاب اضطراب و تنش
کمک خواهد کرد. پنج کلمه جادویی: می‌خواهم
حس خوبی داشته باشم. در فصل قبل، توضیح
دادم که چگونه احساسات شما سیستم راهنمای
اطلاع‌رسانی است از این که آیا در مقابل قصد
ایجاد مقاومت می‌کنید یا خیر. حس بد باعث
می‌شود بدانید که از قصد جدا هستید. اینجا
قصد شما آرامش و آزادی از تنش است. وقتی حس
خوبی می‌کنید بدون توجه به اینکه دوروبرتان
چه می‌گذرد و یا دیگران انتظار چه حسی از
شما دارند به قصد وصل هستید. اگر جنگی در
راه باشد، باز می‌توانید گزینه داشتن حس خوب
را انتخاب کنید. اگر وضع اقتصادی خرابتر
شود باز می‌توانید گزینه حس خوب را انتخاب
کنید. در بروز هر حادثه ای باز می‌توانید
حس خوبی داشته باشید. حس خوب نشانگر این
نیست که شما بی‌عاطفه، بی‌تفاوت یا بی‌رحم
هستید، این فقط یک انتخاب است. بلند تکرار
کنید: می‌خواهم حس خوبی داشته باشم! سپس
بگویید: قصد می‌کنم که حس خوبی داشته باشم
تش را حس کنید، سپس عشق و احترام هفت چهره
قصد را به طرف آن بفرستید.

هفت چهره لبخند زده و سلامی به آنچه شما
بر چسب حس بد زده‌اید می‌کند. آن حس است که
می‌خواهد حس خوبی داشته باشد. در جهت خنثی
کردن خواسته‌های نفس، باید نسبت به
احساساتتان طوری باشید که مبداء با شاست.
حوادث زیادی ممکن است رخ دهد که پاسخ
شرطی شده شما نسبت به آن حس بد باشد. از
این حوادث بیرونی آگاه باشید و پنج کلمه

جادویی را تکرار کنید: میخواهم حس خوبی داشته باشم . در آن لحظه حساس از خود بپرسید آیا داشتن حس بد میتواند اوضاع را بهتر کند. در خواهید یافت که تنها دستاوردهای خود را بد در پاسخ به وضعیت‌های بیرونی، بردن شا به سوی اضطراب، نامیدی، افسردگی و مسلمان تنش است. در عوض، در آن لحظه چه فکری میتوانید بکنید که باعث شود حس خوبی داشته باشید. وقتی بفهمید که با مهربانی و عشق به حس بد پاسخ میدهد (که با غرق شدن در آن کاملاً متفاوت است) تغییر در وضعیت حسی خود را تجربه میکنید. حالا در ارتعاش هماهنگی با مبداء قرار دارید چرا که نیروی قصد فقط آرامش، مهربانی و عشق را میشناسد.

این فکر جدیداً فعال شده که باعث میشود حس خوبی داشته باشید ممکن است فقط چند لحظه پایدار باشد و شما به شیوه قبلی پیش بردن حوادث نامطبوع برگردید. ضمناً به شیوه قدیمی هم با احترام، عشق و درک نگاه کنید اما به خاطر داشته باشید این نفس شماست که سعی میکند شما را از ادراکش نسبت به خطر حمایت کند. هر علامت تنشی راهی برای هشدار دادن به شما برای تکرار پنج کلمه جادویی «میخواهم حس خوبی داشته باشم» است. تنش محتاج توجه شماست. با گفتن پنج کلمه جادویی و ارسال عشق به احساسات بدتان شا آغاز به روند بکارگیری قصد برای آرامش و رهایی از تنش میکنید. حالا میتوانید فعال کردن این افکار را در دشوارترین لحظات تمرین کنید و زود پیام ارائه شده به ما در کتاب ایوب را حس خواهید گرفت و آن برای شما اتفاق خواهد افتاد و نور در راهتان خواهد درخشید»

(ایوب ۲۲:۲۸). کلمه نور در این مرجع انجیلی به معنی این است که وقتی تصمیمی متناسب با نور بگیرید از کمک ذهنی الهی قصد برخوردار خواهید شد.

به شما اطمینان میدهم که تصمیم شما به داشتن حس خوب راهی برای پیوند با روح است. این پاسخ بیتفاوتی به حوادث نیست. با داشتن حس خوب شما وسیله‌ای برای آرامش می‌شود و از طریق این کمال است که مشکلات را ریشه کن می‌کنید. با حس بد، در دامنه انرژی ای می‌مانید که در مقابل تغییر مثبت ایجاد مقاومت می‌کند و به عنوان یک عارضه تجربه ای پر تنفس و وضعیتی اضطراب‌آور خواهید داشت. چیزهایی که شما مشکل می‌نمایید همیشه خود را به شما نشان خواهند داد. هر گز دور نمی‌شوند. یکی را حل کنید، دیگر پدیدار می‌شود! هرگز تمام خواهند شد.

در فصل ششم، طبیعت لایتناهی را به شما یادآوری کردم. از آنجا که شما موجود معنوی ناخدودی در لباس مبدل انسانی موقعی هستید ضروری است که بدانید در ابدیت نه آغاز و نه پایانی هست. بنابراین، خواسته‌ها، اهداف، امیدها و رویاهای شما هرگز پایانی خواهد داشت! به محض بر آورده شدن یکی از رویاهایتان به یقین رویای دیگری ظاهر خواهد شد. طبیعت نیروی جهانی قصد چیزی که از آن به موجودیت مادی موقعی مهاجرت کردید همیشه در حال ایجاد و پیش بردن است. به علاوه، در وضعیت توسعه متده است. برآورده شدن آرزوهایتان بخشی از این طبیعت لایتناهی است حتی اگر آرزو کنید که آرزویی نداشته باشید، این خود یک آرزوست.

به شما می‌گوییم که این حقیقت را بپذیرید که هرگز همه آن‌ها برآورده نخواهد شد و از همین حالا در لحظه زندگی کنید. راز از بین بردن تأثیرات مضر احساس‌تنش و فشار زندگی در لحظه است. بلند برای خود و آن‌ها یعنی که مایل به گوش کردن هستند تکرار کنید: من یک موجود ناکامل هستم. همیشه ناکامل بودم چون هرگز نمی‌توانم همه چیز را با هم انجام دهم. پس انتخاب می‌کنم که در لحظه حس خوبی داشته باشم و برآورده شدن آرزوهایم را به طرف زندگی جذب کنم. در ناکاملی کامل هستم. به شما اطمینان می‌دهم که استمرار این تمرين اضطراب و تنش را که دقیقاً منظور این فصل است از بین می‌برد. وقتی بتوانید در ناکاملی احساس کمال کنید تمام مقاومت از بین می‌رود.

مسیر کمترین میزان مقاومت در جهانی زندگی می‌کنید که امکانات ناحدودی برای ساختار شادی در روند خلقت دارد. مبداء شما، که ما آن را ذهن کیهانی قصد می‌نامیم و رای آنچه بتوانید تصور کنید شما را می‌پرستد. وقتی خود را به همان نسبت بستایید با دامنه قصد هماهنگ هستید و برای مسیر عدم مقاومت انتخاب شده‌اید. تا زمانی که حتی ذره‌ای از نفس در شما باقی باشد مقداری مقاومت خواهید داشت بنابراین توصیه می‌کنم مسیری را برگزینید که حداقل مقاومت را دارا باشد.

شكل و کمیت افکار شما مقاومت را تعیین می‌کند. افکاری که حس بد اجداد می‌کنند افکار مقاومت هستند. هر فکری که مانع میان آنچه که مایل به داشتن آن هستید و توانایی شما در جذب آن به زندگی‌تان اجداد کند مقاومت است. قصد شما یک زندگی آرام و خالی از تنش و

اضطراب است. میدانید که در جهان تنش نیست و فقط مردم هستند که فکرهاي تنفس را میکنند. فکرهاي تنفس را به خودی خود شکلی از مقاومت هستند. شما نمیخواهید که افکار مقاوم و پرتنش بازتاب شیوه رفتاری شما نسبت به جهان باشد. با تمرین افکاری با حداقل مقاومت خود را برای شیوه طبیعی بازتاب تعلیم میدهید و به تدریج به انسان آرامی که میخواهید تبدیل میشود. یک شخص خالی از تنفس، رها از «رنج» رخی که تنفس وارد جسم میکند. افکار تنفس را مقاومی هستند که شما ایجاد میکنید و مانع پیوند شما با نیروی قصد میشوند.

ما در جهانی هستیم که دلایلی ارائه داده و اضطراب را تبلیغ میکند. و شما یاد گرفته اید که داشتن حس خوب در جهانی پر از رنج رفتاری غیر اخلاقی است.

شما متقادع شده اید که داشتن حس خوب در شرایط اقتصادی بدء در زمان جنگ، در زمان های عدم قاطعیت یا مرگ، یا در رویارویی با هر مصیبتی در هر نقطه ای از دنیا ناشایست و خشن است. از آنجا که این شرایط همیشه در جهانی از جهان وجود دارد پس بر این باور میمانید که چطور میشود شادی کرد و آدم خوبی بود. اما شاید ندانید که در جهانی استوار بر پایه انرژی و جاذبه افکاری که باعث حس بد میشوند در همان منبع انرژیک جوانه میزنند که مقدار بیشتری از آن را به زندگی شما وارد میکند. اینها افکار مقاومت هستند.

اینجا چند نمونه از جملاتی در مسیر مقاومت آورده شد که با جملاتی در مسیری با حداقل مقاومت جایگزین شده اند.

من از وضعیت اقتصادی ناراحت هستم.
کلی پول از دست داده ام .
من در جهانی از نور زندگی می‌کنم، ترجیح
میدهم درباره آنچه که دارم فکر کنم و به
این شکل خوب خواهم بود. جهان تأمین خواهد
کرد .

خیلی کارها هست که باید انجام دهم این
قدر که پایانی ندارد .
در این لحظه آرام هستم. فقط در مورد
کاری که انجام می‌دهم فکر می‌کنم. افکار
آرام‌بخش خواهم داشت.

هرگز در این شغل ترقی خواهم کرد.
من از آنچه که هم اکنون انجام میدهم
قدرتانی می‌کنم و فرصت بزرگتری بدست خواهم
آورد .

سلامتی من مشکل بزرگی است. نگران پیری،
احتیاج و مریضی هستم.
من سالم هستم و سالم فکر می‌کنم. در جهانی
زندگی می‌کنم که درمان جذب می‌کند و بیماری
را پیش‌بینی نمی‌کنم .
اعضا خانواده ام در من حس اضطراب و ترس
ايجاد می‌کنند.

افکاری انتخاب می‌کنم که حس خوبی به من
میدهند و این به من کمک خواهد کرد که
اعضا خانواده را در زمان لازم تعالی بخشم .
به جهانی نیامده ام که همه در آن یک تجربه
مشترک داشته باشند. من حس خوب خواهم داشت و
با تعالی یافتن، به از بین بردن بعضی از
رنج‌ها کمک خواهم کرد.
نمی‌توانم خوشحال باشم وقتی کس را که واقعاً
دوست دارم مرا ترک کرده و دیگری را دوست
دارد .

حس بد این سناریو را عوض خواهد کرد.
مطمئن هستم که اگر با منشاء عشق هماهنگ
باشم عشق به زندگی برخواهد گشت. داشتن این
حس خوب را انتخاب میکنم و به آن چیزی که
دارم متمرکز میشوم نه آنچه از دست داده ام.
تمام افکار تنش زا شکلی از مقاومت که
مایل به از بین بردن آن هستید ایجاد میکنند.
با بررسی احساساتتان و انتخاب شادی به جای
اضطراب افکارتان را تغییر بدهید ، به نیروی
قصد دست خواهید یافت.

قصد را واقعیت خود نمایید

برنامه ده گامی برای ایجاد زندگی آرام و
حالی از تنش.

گام اول: به خاطر داشته باشید که وضعیت
طبیعی شما شادی است.

شما مخصوص شادی و عشق هستید، طبیعی است که
این احساسها را تجربه کنید. شما باور
کرده اید که حس بد، اضطراب یا حتی افسردگی
طبیعی هستند به خصوص وقتی که مردم و حوادث
اطرافتان در حالت های انرژی پایین هستند.

هر چقدر که لازم است به خود یادآوری
کنید: از شادی و آرامش آمده ام.

باید با آنچه از آن برای برآورده ساختن
خواسته ها و رویاهای آمده ام هماهنگ باشم.
انتخاب میکنم که در وضعیت طبیعی ام بمانم. هر
وقت که مضطرب، پرتنه، افسرده، یا ترسیده
باشم از حالت طبیعی خارج شده ام.

گام دوم: افکار شماست که باعث تنش میشود
نه جهان.

افکار شما بازتاب های تنشزا را در جسمتان
فعال میکنند. افکار تنشزا در برابر شادی،
خوشحالی و وفوری که مایلید در زندگی داشته
باشید ایجاد مقاومت میکنند. این افکار شامل

موارد زیر می‌شود: نمی‌توانم، خیلی کار کرده‌ام، نگرانم، می‌ترسم، لیاقت ندارم. هرگز اتفاق نمی‌افتد، به حد کافی خوش تیپ نیستم، خیلی پیرم، و غیره. این افکار مانند برنامه‌ای برای مقاومت در برابر آرامش و رهایی از تنش است و مانع برآورده شدن آرزوهای شما می‌شوند.

گام سوم: می‌توانید افکار تنشزا را در هر لحظه تغییر دهید و اضطراب را برای لحظات بعد یا حتی ساعت و روزها از بین ببرید. با یک تصمیم‌گیری آگاهانه برای رهاندن خود از نگرانی شروع به روند کاهش تنش می‌کنید در حالی که همزمان به دامنه خلاق قصد متصل شده اید. از این جایگاه آرامش است که همکار خدا می‌شوید. نمی‌توانید به مبداء متصل شوید و در همان زمان چار تنش باشید. این به طور چند جانبه‌ای اخصاریست. مبداء شما از وضعیت اضطراب خلق نمی‌کند و نه نیازی به بلعیدن قرص‌های ضد افسردگی دارد. وقتی در لحظه حاضر به حذف افکار تنشزا نمی‌شوید از توانایی خود برای برآورده ساخت آرزوهایتان عقب می‌مانید.

گام چهارم: افکار تنشزا خود را با آزمودن وضعیت حسی خود در این لحظه مشخص کنید.

این سؤال کلیدی را از خود بپرسید: آیا الان حس خوبی دارم؟ اگر پاسخ نه است پنج کلمه جادویی را تکرار کنید: می‌خواهم حس خوبی داشته باشم و سپس: قصد می‌کنم حس خوبی داشته باشم. احساسات خود را بررسی کنید و ببینید چه اندازه افکار تنشزا و اضطراب‌آور در آن‌هاست. روند کنترل باعث می‌شود بدانید

که آیا در مسیری از حداقل مقاومت هستید یا در جهت دیگر حرکت می‌کنید.

گام پنجم: انتخاب آگاهانه‌ای در گزیدن فکری برای فعال کردن حس خوب نمایید. توصیه می‌کنم سوژه فکری خود را بر مبنای حسی که به شما میدهد انتخاب کنید نه بر مبنای عمومیت یا تبلیغ خوبی که روی آن شده است. از خود بپرسید: آیا این فکر جدید حس خوبی به من خواهد داد؟ نه؟ خوب این یک چطور؟ نه کاملاً؟ فکر دیگری هم هست. بالاخره فکری که حس خوبی به شما بدهد پیدا می‌کنید اگر چه آن حس موقتی باشد. انتخاب شما باید فکری از یک غروب زیبا، حالت چهره کسی که دوستاش دارید یا یک تجربه تکان دهنده باشد. تنها چیز مهم این است که درون شما از لحاظ حسی و فیزیکی احساس خوبی ایجاد کند.

در لحظه تجربه یک فکر اضطرابآور یا تنشزا، فکرتان را به چیزی که حس خوبی ایجاد کننتغیر دهید. به آن چنگ بیندازید. اگر میتوانید به آن فکر کرده و در جسم خود احساس‌اش کنید. فکر جدید که باعث می‌شود حس خوبی بکنید باید به جای فکری تنزل یافته فکری از سپاس و قدردانی باشد. باید از عشق، زیبایی، پذیرش شادی یا به عبارت دیگر به طور کامل با هفت چهره قصد که از اول کتاب راجع به آن‌ها بجث کرده‌ام همانگ باشد.

گام ششم: مدتی زمان صرف نگاه کردن به نوزادان بکنید و عهد کنید که شادی آن‌ها را سرمشق خود قرار دهید.

شما برای رنج کشیدن، مضطرب بودن، ترسیدن، تنش یا افسردگی به این جهان نیامده‌اید. شما از آگاهی خداوند، از شادی آمده‌اید. به نوزادان نگاه کنید. آن‌ها کاری برای شاد

بودن اجسام نمی‌کند آن‌ها جایشان را خراب می‌کند و هیچ هدیه جز توسعه، رشد و کشف این جهان شگفتانگیز ندارند. آن‌ها همه را دوست دارند. کاملاً با یک بطری پلاستیکی یا چهره‌های مضحك سرگرم می‌شوند و در وضعیت دائمی عشق قرار دارند: دندان ندارند، مو ندارند، چاق و چله هستند و گاز در معده‌شان جمع می‌شود. چطور می‌توانند پر از شادی باشند و به سادگی خوشحال شوند؟ چون هنوز با میداء که آن‌ها را به اینجا قصد کرده همانگ هستند، در برابر شاد بودن هیچ مقاومتی ندارند. برای شاد بودن به حالت کودکی برگردید. برای خوشحال بودن نیاز به دلیل ندارید... خواست شما کافیست.

گام هفتم: قانون شماره ۶ را در ذهن خود داشته باشید.

یعنی خواسته‌های نفس را که شما را از قصد جدا نگه می‌دارد از خود دور کنید. وقتی از دو حالت درست بودن و مهربان بودن یکی را باید برگزینند. گزینه مهربانی را انتخاب کنید و خواست نفس را از سر راه بردارید. مهربانی چیزیست که از آن به وجود آمده‌اید و با تیرین آن بیشتر از اینکه درست باشید، امکان تنفس را در لحظه مهربانی حذف می‌کنید. وقتی در برابر کسی احساس بی‌قراری می‌کنید به سادگی قانون شماره ۶ را به یاد بیاورید و بلافاصله به نفس کوچک بی‌مقدار که می‌خواهد شما اولین، سریع‌ترین و شماره یک باشید و بهتر از دیگران با شما رفتار شود خواهید خنید.

گام هشتم: راهنمایی منبع قصد را بپذیرید. شما تنها زمانی پدر را خواهید شناخت که مثل او باشید. تنها زمانی به راهنمایی دامنه قصد دست می‌باید که مانند آن باشید. تنفس،

اضطراب و افسردگی با کمک نیرویی که شما را خلق کرد از میان برداشته خواهد شد. اگر قادر است که از هیچ خلق کنند به یقین از بین بردن مقداری تنش کار سخی برای آن نیست. من اعتقاد دارم که خواست خداوند این است که نه تنها شادی را بشناسید بلکه خود آن باشید.

گام نهم: سکوت و مراقبه را تمرین کنید.
هیچ چیز مانند سکوت و مراقبه تنش، افسردگی، اضطراب و تمامی اشکال حسی انرژی پایین را از بین غیربرد. اینجا، تماسی آگاهانه با منبع ایجاد کرده و رشته پیوند خود با قصد را پاکسازی میکنید. هر روز لحظاتی را برای تعمق خاموش صرف کنید و مراقبه را جزیی از برنامه کاہش تنش خود قرار دهید.
گام دهم: در حالت سپاس و قدردانی بمانید.
برای هر چه که دارید، هر چه که هست و هر چه که مشاهده میکنید سپاسگزار باشید.
قدرشناسی دهmin گام از هر برنامه ده گامی در جهت آشکاری مقاصد شماست چون مطمئنترین راه برای متوقف ساختن گفتگوی درونی است که شما را از شادی و تکامل مبداء دور نگاه میدارد.

این فصل را در رابطه با قصد برای زندگی آرام با شعری از شاعر مشهور بنگالی از کلکته رابیندرانات تاگور یکی از معلمین معنوی مورد علاقه ام تمام میکنم:
خوابیدم و در رویا دیدم که زندگی شادی بود .

بیدار شدم و دیدم که زندگی خدمت بود .
عمل کردم و دیدم که خدمت شادی بود .

تَمَامُ جَهَانِ دَرُونْ شَما مِيْتُوَانَدِ شَادِي بَاشَد
جَوَابِيدِ وَ شَادِي رَا خِيَالَ كَنِيدِ وَ بَهِ خَاطِرِ
دَاشْتَه بَاشِيدَ كَهْشَما حَسْ خَوبِي دَارِيدَ نَه بَه
خَاطِرِ اِينَ كَهْ جَهَانِ دَرُستَ اِسْتَ بَلَكَهْ جَهَانِ شَما
دَرُستَ اِسْتَ چُونَ شَما حَسْ خَوبِي دَارِيدَ.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فصل دوازدهم

قصد من این است:

مردم ایده‌ال و روابط الهی جذب کنم
... لحظه‌ای که کسی با خود عهدی می‌بندد،
مشیت الهی نیز به حرکت در می‌آید همه نوع
اتفاقی برای کمک به او که در شرایط عادی
مکن نبود، رخ می‌دهد... حوادث پیش‌بینی نشده،
ملاقات، کمک‌های مادی که هیچ کس غیر تو انت
تصور کند بر سر راهش قرار خواهند گرفت.
یوهان ولفگانگ گوته

اگر فیلم ساخته شده به سال ۱۹۸۹ به نام
دامنه رویاها را دیده باشید، احتمالاً مفهوم
این که اگر رویایی را دنبال کنید موفق
خواهید شد (یا اگر آن‌ها را بسازید، خواهند
آمد) را در خواهید یافت. در آغاز نوشتن این
فصل به این موضوع فکر کردم چون نظر من این
است اگر با خود عهد کنید که با دامنه قصد
همانگ باشید، هر کسی که بخواهید یا برای
انجام مقاصدتان نیاز داشته باشید در اطراف
شما پدیدار می‌شود. چطور این اتفاق می‌افتد؟
در گفته فوق، گوته، یکی از برجسته‌ترین
دانشمندان تاریخ بشریت پاسخ را به شما
می‌دهد. لحظه‌ای که به طور قاطع عهد کنید که
بخشی از نیروی قصد باشید. «مشیت الهی نیز به
حرکت در می‌آید.» و کمک‌های غیر قابل پیش‌بینی
بر سر راه شما قرار می‌گیرند. مردم مورد نظر
برای کمک به شما سر خواهند رسید. مردمی که
در شغل‌تان شما را حمایت کنند آن‌جا خواهند
بود، مردمی که برای کمال شما لازم است ظاهر
خواهند شد. مردمی که از لحاظ مالی به شما

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

کمک کنند خواهند آمد، راننده‌ای که باید شما را به فرودگاه برد منتظر شما خواهد بود. طراحی که تحسین می‌کردید آماده است با شما کار کند، دندانپزشکی که در تعطیلات به فوریت به او نیاز دارید، آنجا خواهد بود و همزاد معنوی شما را پیدا خواهد کرد. این فهرست تمام نشده‌است. چون ما همه با هم در ارتباط هستیم، همه از یک مبداء پدید آمده‌ایم و در یک انرژی الهی قصد سهیم هستیم. جایی نیست که ذهن کیهانی حضور نداشته باشد، پس، آن را با هرکس که به زندگی خود جذب می‌کنید شریک می‌شوید.

باید مقاومت را برای جذب انسان‌های مناسب از بین ببرید در غیر این صورت آن‌ها را شناسایی نخواهید کرد. در ابتداء، شناخت مقاومت می‌تواند دشوار باشد چون شکل آشنایی از افکار، احساس و سطوح انرژی شماست. اگر اعتقاد داشته باشید که نیروی جذب مردم مناسب را ندارید آن زمان ضعف را به مجربه‌های خود جذب خواهید کرد. اگر با مردم نامناسب ارتباط برقرار کنید یا هیچ کس را به خود راه ندهید آن زمان نیز انرژی شما با نیروی قصد متحده و مقاومت حاکم است. دامنه قصد راهی جز فرستادن مقدار بیشتری از آنچه می‌خواهید به زندگی شما ندارد.

یک بار دیگر معلقی در غیر قابل تصور بزنید، جایی که ایمان و اعتماد کامل به ذهن کیهانی قصد دارید و بگذارید که انسان‌های مناسب به فضای زندگی شما درست و از روی برنامه وارد شوند.

با پذیرفتن مقاومت را برد/ارید

اینجا قصد شما کاملاً پاکسازی شده است. شما می‌خواهید مردمی را که که قصد شده بخشی از

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

زندگی‌تان باشند جذب کنید و میخواهید رابطه شاد، پربار و معنوی‌ای با آن‌ها داشته باشید. این مردم هم اکنون اینجا هستند، در غیر این صورت خواستار چیزی هستید که خلق نشده است. از آنجا که همه از یک مبداء الهی پدید آمده‌ایم، نه تنها مردم مناسب حضور دارند بلکه همان مبداء الهی زندگی را با آن‌ها سهیم هستید. به طریقی نادیدنی هم اکنون از لحاظ معنوی به مردم مناسب وصل هستید. پس چرا غیتوانید آن‌ها را ببینید، لمس کنید، در آغوش بگیرید و چرا وقتی به آن‌ها نیاز دارید آن‌جا نیستید؟

در این رابطه مردم مناسب زمانی ظاهر می‌شوند که آماده و مشتاق دریافت آن‌ها باشید. همیشه آن‌جا بوده‌اند. هم اکنون آن‌جا هستند. سوال‌هایی که باید از خود بپرسید به این شکل است:

آماده‌ام؟ مشتاق هستم؟ و چقدر مشتاق این امر هستم؟ اگر پاسخ به این سوال‌ها اشتیاق و آمادگی بود، آن زمان آغاز به دیدن نه تنها مردمی در شکل جسم یا یک جسم با یک روح بلکه موجودات معنوی ملبس در جسمی منحصر به فرد خواهید شد. شما روح‌های لایتناهی را که ما نیز جزو آن‌ها هستیم خواهید دید: بینهایت، یعنی همیشه و همه جا، و همه جا یعنی با شما هم اکنون اگر که آرزوی معنویتان این باشد.

انتشار آنچه میخواهید جذب کنید

وقتی تصویر شخص یا اشخاصی را که قصد می‌کنید در فضای زندگی شما حاضر شوند و میدانید که چگونه دوست دارید با شما رفتار کنند و به چه باید شبیه باشند، در ذهن خود شکل دادید، شما خود نیز باید چیزی باشید که

در جستجو یش هستید. جهان ما جهان جاذبه و از رژی است. نمیتوانید آرزوی جذب دوستی قابل اعتماد، سخاومند، بدون داوری و مهربان داشته باشید. خودتان در فکر و عمل غیر قابل اعتماد، خودخواه، با داوری و متکبر باشید و به همین دلیل است که بیشتر مردم در موقع درست مردم مناسب را جذب نمیکنند. تقریباً سی سال پیش میخواستم ناشری را در جهت انتشار کتابی به زندگی ام جذب کنم، "ناحیه خطای شما".

او خیلی فهمیده بود چون در آن زمان نویسنده گمنامی بودم، اهل ریسک بود و میخواست که از تردیدهایش در مورد من چشمپوشی کند.

کارگزار او برای من قرار ملاقاتی با یک مدیر اجرایی چاپ که من جورج میخوانم در یک انتشاراتی بزرگ نیویورک ترتیب داد. وقتی برای صحبت با او نشستم، کاملاً آشکار بود که او شخصاً آشته است. پرسیدم که مشکل‌آش چیست و سه الی چهار ساعت بعد را در مورد مشکل شخصی‌ای که درست شب قبل برای او اتفاق افتاده بود، صحبت کردیم. همسر جورج گفته بود که تقاضای طلاق خواهد کرد و او از این خبر غافلگیر شده بود. من از خواست خودم مبتنی بر صحبت کردن درباره چاپ کتاب و اینکه در جستجوی شخصی فهمیده، مطمئن، اهل ریسک بودم با عدم وابستگی به خواسته نفسی‌ام گذشتم، آن روز عصر قادر شدم به جورج کمک کنم که هرگز فراموش نمیکنم.

آن روز در حالی که حق راجع به موضوع کتاب با جورج حرف نزدیک شدم بودم دفتر او را ترک کردم. وقتی قضیه را برای کارگزار ادبی‌ام تعریف کردم، گفت که من فرمت خوبی را با یک

انتشاراتی بزرگ از دست داده‌ام. روز بعد، جورج به کارگزار من تلفن زد و به او گفت: « حتی موضوع کتاب دایر را هم نمیدانم اما میخواهم آن مرد جزو نویسنده‌گان ما باشد. » آن موقع نفهمیدم چه شده است. حالا با ربع قرن زندگی در جهانی از جستجوی معنوی به وضوح می‌فهمم. مردم مناسب درست در زمانی که به آن‌ها نیاز دارید و قادر به هماهنگی هستید ظاهر خواهد شد. باید چیزی باشید که آرزویش را دارید. وقتی آنچه می‌خواهید باشید با پراکندهش به بیرون آن را جذب خواهید کرد. شما قدرت هماهنگی با نیروی قصد و برآورده ساختن مقاصدتان را جهت جذب اشخاص ایده‌آل و روابط الهی دارید.

جذب روابط معنوی

در زن یا مردی بدون مهر نالیدن به خاطر عدم توانایی یافتن شریک زندگی تعجبی ندارد. آن‌ها می‌کوم به ناکامی هستند چون جفت مناسب را تشخیص نمی‌دهند. آن شخص پر عشق همین حالا و همین جاست اما مقاومت مانع دیدن آن‌ها می‌شود. شخص تهی از مهر به لعنت فرستادن به شانس بد یا یک سری از عوامل خارجی در نداشتن رابطه‌ای عاشقانه ادامه می‌دهد. عشق تنها با عشق جذب و با آن برگردانده می‌شود. بهترین راهنمایی که می‌توانم برای جذب و حذف رابطه‌ای معنوی توصیه کنم، همان طور که در این فصل تأکید کردم باید چیزی باشد که در جستجوی آن هستید. بیشتر روابطی که از بین می‌روند به دلیل این است که یکی از طرفین یا هر دو طرف احساس می‌کنند که به طریقی آزادیشان سلب شده است. به عبارت دیگر، روابط معنوی هرگز بر مبنای این نیست که یکی از طرفین تغیر یا نادیده گرفته شود.

واژه رابطه معنوي يعني انرژي اي که هر دو شما را با هم در هماهنگی نزدیک با انرژی قصد نگه میدارد.

به معنی اینکه آرامش پذیرنده اي از اين رابطه جاري ميشود و هرگز نيازی به ترسیدن از اينکه آزادی شناخته هاي درونيان در راستاي هدفتان زير سوال برود نداريد. مانند اين است که هر يك از طرفين در سكون به ديگري بخواهند که تو منبع انرژي در يك جسم فيزيكي هستي و هر چه حس بهتری داشته باشي، انرژي عشق، مهرباني، زيبايار، پذيرش، وفور، توسعه و خلاقيت بيشرتري از طريق تو جاري ميشود.

به اين منبع انرژي احترام ميگذارم و آن را با شما شريك ميشوم. وقتی هر يك از ما احساس دل شکستگي کند، انرژي کمي از قصد جاري ميشود. همشه باید به ياد داشته باشيم که هيج چيز از سوي ذهن كيهاني رد نميشود. هر چه که مانع شادي ما ميشود به وسیله ما رد شده است. عهد کرده ام که در اين دامنه قصد مانده و خودم را در زمان لغزش تمasha کنم. همان منبع اوليه است که ما را گرد هم آورده و من سعي ميکنم با آن هماهنگ بمانم. اين نوع عهد دروني چيزیست که گوته در نقل قول اول اين فصل از آن صحبت ميکند و باعث ميشود مشیت الهی به جريان بيفتد و کمک به حادث شدن وقایع ميکند، «که هيج کس تصورش را هم نمیکرد که بر سر راهش قرار گيرد». در حال حاضر به عده اي که آنها را در زندگي خود میخواهيد متصل هستيد، پس اينطور عمل کنيد. اگر بخواهيم به صورت عرفاني از آن صحبت کنيم شما با نفر دوم فرقی نداريد يك مفهوم خارق العادة اما با وجود اين کم

اعتبار به همین دلیل است که نمیتوانید نفر دوم را بدون آزار کردن خود آزار کنید. نمیتوانید بدون کمک به خود به نفر دوم کمک کنید. شما همان منبع انرژی را با همه شریک هستید، درنتیجه باید آغاز به فکر و عمل به شیوه‌ای نمایید که آگاهی شما را از این اصل منعکس کند. وقتی احساس نیاز به همراهی شخص مناسب میکنید، شخص مناسب پدیدار میشود. گفتگوی درونی خود را در جهت انعکاس این آگاهی تغییر دهید. به جای گفتن اینکه، آرزو دارم این شخص برسد چون نیاز دارم از این گره خلاص شوم، فکری را فعال کنید که پیوند شما را انعکاس دهد مانند: میدانم که شخص مناسب در نظم الهی و دقیقاً درست در زمان مناسب خواهید رسید.

حالا بر مبنای این تفکر درونی عمل میکنید. از انتهای فکر کنید و به پیشواز این ورود بروید. این کار شما را آگاه خواهد کرد. شما سطح انرژی خود را همسان با پذیرندگی نیروی قصد که هر چیز و هر کس را اینجا قصدکرده اصلاح کرده‌اید. وقتی به این سطوح بالای انرژی بررسید به اطلاعات برتری دست مییابید. شهود شما وارد کار میشود و میتوانید حضور شخص یا اشخاص را که میخواهید وارد زندگی‌تان شوند حس کنید. حالا بر مبنای آن شهود با حس عمیقی از شناخت که در مسیر درست هستید عمل میکنید. شما در حال عملکردن بر مبنای این آگاهی جدید هستید. همکاری برای آن هستید. بینش‌های جدید درون شما فعال میشود به چهره آفریدگار نگاه میکنید و خود را در همکاری با آن میبینید. میدانید چه کسی را صدا کنید، به کجا نگاه کنید، چه وقت اعتماد کنید و چه کار بکنید.

شا آغاز به وصل به چیزی میکنید که مطرح
کرده اید.

اگر دوستی یا رابطه عشقی نیاز به تسلیم
طبیعت بالاتر و شان و مقام شا باشد، رابطه
غلطی است. وقتی واقعاً بدانید عشق چیست
همانطور که مبداء عاشق شاست: نوع رنجی که در
گذشته زمانی که عشق شما مورد توجه واقع
نشده و یا رد شده بود تجربه خواهید کرد. در
عوض، شبیه به تجربة دوستی میشود که تصمیم
خود را در جهت قطع یک رابطه عشقی توضیح
داد:

قلبم شکسته بود، اما حسی داشت مثل اینکه
در وضعیت فراخی باشم و حس میکردم عشقی را
به طرف شخصی که غیرتوانست آن طور که
میخواستم به من عشق بورزد جاری می کنم. حتی
وقتی آن رابطه را برای جستجوی عشق درونم قطع
کردم. احساس رنج قلب شکسته در عین حال حس
باز بودن آن خیلی عجیب بود. فکر کردم،
قلبم شکسته اما گشاده است. من به سطح
جدیدی از عاشق شدن و مورد عشق واقع شدن
رسیدم. هجده ماه بعد رابطه ای که میخواستم
در زندگی ام آشکار شد.

شا عشق هستید، از عشق ناب پدید آمده اید.
در تمام مدت به این متبع عشق متصل هستید.
به این روش فکر کنید، به این روش حس کنید
و زود در این روش عمل خواهید کرد و هر چه
فکر کنید، حس کنید یا انجام دهید درست به
همان ترتیب متقابلاً عمل خواهد کرد. میخواهید
باور کنید ، میخواهید نکنید، اصل پدیدار
شدن شخص مناسب همیشه اینطور بوده است. نفس
شاست که غیگذارد آن را به طور واضح
ببینید.

همه در نظم الهی آشکار خواهد شد

تا حالا باید تأیید کرده باشید به هر که در سفر نیاز دارید پیدا خواهد شد و آن‌ها برای تمام نیازهای شما در لحظه کامل خواهند بود.

به علاوه، در لحظه درست خواهند رسید. در این نظام هوشمند که شما نیز بخش از آن هستید از دامنه قصد جایی که نیروی هستی لایتنها، نادیدنی از طریق هر کس و هر چیز جاری می‌شود خواهد رسید. این شامل شما و هر کس دیگر هم می‌شود. به این نیروی نامری زندگی و ذهن خلاق که هر چیزی را در هستی قصد می‌کند اعتماد کنید.

پیشنهاد می‌کنم که مرور سریعی انجام دهید و تمام مردمی را که به صورت شخصیت‌هایی در زندگی شما ظاهر شده‌اند مشاهده کنید. همه چیز کامل است. همسر شما در زمان مناسب وقتی نیاز به خلق کودکانی دارید که خیلی به آن‌ها عشق می‌ورزید حاضر خواهد شد. پدری که در مورد شما خاموش ماند تا اعتماد به نفس یاد بگیرید در زمان مناسب این کار را رها کرد. عاشقی که شما را ترک کرد بخشی از این تکامل بود. عاشقی که با شما ماند نیز علائم را از مبداء دریافت کرد. اوقات خوب، کشمکشها، اشک‌ها، بدرفتاری‌ها همه مربوط به مردمی است که وارد زندگی شما شده و خارج می‌شوند. و تمام اشک‌های شما نمی‌تواند حتی کلمه‌ای از این داستان را هم پاک کند.

این گذشته شاست، و سطح انرژی شما در آن زمان، نیازهای شما، موقعیت شما در زندگی، انسان‌ها و حوادث مناسب را به زندگی تان جذب کرده است. ممکن است حس کنید در زمان مناسب حضور نیافته‌اند، شما تنها بوده‌اید و هیچ کس حضور نیافته اما توصیه می‌کنم این

موضوع را از دیدگاه زندگی در نظم الهی تماشا کنید. اگر کسی حضور نیافته برای این بوده که لازم داشتید برخی کارها را به تنها یعنی انجام دهید پس هیچ کس را در آن زمان برای جاری ساختن سطح انرژیتان جذب نکرده اید. مرور گذشته به عنوان بازیایی که در آن تمام شخصیتها و ورودها و خروجها توسط منبع ثبت شده و چیزی بوده که در زمان مناسب جذب کرده اید. شما را از انرژیهای پایین ماند قصور، پشیمانی و حتی انتقام بجات می‌دهد. در نتیجه: شما از بازیگری که تحت تأثیر بازی‌های دیگران نقش اجرا کننده و کارگردان را بازی می‌کرد به نویسنده، مجری، کارگردان و هنرپیشه زندگی باشکوه خود تبدیل می‌شود. هین‌طور کارگردانی هستید که قادر است تماشاجی خود را براساس انتخاب مسیر بدون مقاومت و هماهنگ بودن با مجری نامحدود این بازی کلی انتخاب کند: ذهن خلاق کیهانی قصد.

کلامی درباره صبر

خط متناقض نمای شگفتانگیزی در کتاب "درسي در معجزات" وجود دارد. «صبر نامحدود نتایج آنی بار می‌آورد..» صبوری نامحدود به معنی شناخت مطلق درونی از هماهنگی ارتعاشی با نیروی خلاقی است که شما را به اینجا قصد کرده است. در واقع شما همکاری در خلقت زندگی خود هستید. شما می‌دانید که مردم مناسب در برنامه‌ریزی الهی حضور خواهند یافت. عجله در این کار بر حسب جدول زمانی خود شما مثل این است که به زانو نشسته و سعی به بیرون آوردن لاله ای از ریشه می‌کنید با اصرار بر این که می‌خواهید گل همین حالا خلقت را زهای خود را آشکار کند البته نه بر مبنای دستور شما. نتیجه آنی حاصل از صبر بی‌کران حس عمیقی از

آرامش است. عشق را در روند خلقت حس خواهید کرد، خواسته‌های پیگیر را متوقف خواهید کرد و برای یافتن شخص مناسب در حال آماده باش خواهید بود.

این مطلب را با ایده نتایج آنی از صبر بیکران می‌نویسم. میدانم که در حال نوشتن اینجا تنها نیستم. میدانم که اشخاص لازم جهت کمک به من حضور خواهند یافت. به این روند ایمان کامل دارم و با مبداء خود هماهنگ می‌مانم.

تلفن زنگ خواهد زد و کسی خواهد گفت نواری دارد که فکر می‌کند من خوش بیاید. دو هفته پیش، برایم مناسب نبود اما امروز در هنگام غریبین به آن گوش می‌دهم و آن نوار آنچه را که نیاز دارم به من می‌دهد. هنگام قدم زدن از کنار کسی رد می‌شوم و او ایستاده با من شروع به صحبت می‌کند. درباره کتابی با من حرف می‌زند که اطمینان دارد خوش خواهد آمد. به عنوان آن نگاه می‌کنم، کتاب را ورق می‌زنم و اطمینان کافی پیدا می‌کنم که آنچه لازم است در دست دارد.

وقتی ذهن خود را با ذهن کیهانی قصد هماهنگ می‌کنم این اتفاق هر روز به طریقی رخ می‌دهد و اجازه می‌دهد که اشخاص مناسب مرا در اهداف شخصی‌ام یاری کنند. نتیجه آنی صبر بیکران آرامش درونی است که از شناخت نسبت به داشتن «هراهی برتر» که یا کسی را برای خواهد فرستاد یا در صورت لزوم در کاری تنها رهایم خواهد کرد، ناشی می‌شود. این ایمان عملی خوانده می‌شود و توصیه می‌کنم به آن اعتماد کنید در مقابل آن تا بینهایت صبور باشید و در زمانی که شخصی مناسب به

طور معجزه آسا در فضای زندگی شما ظاهر میشود، سپاسگزار باشید.

قصد را واقعیت خود نمایید
برنامه ده گامی من جهت بکارگیری قصد
مذکور در این فصل به شرح زیر است:
گام اول: از امیدواری، خواست، دعا و

التماس برای حضور شخص یا اشخاص مناسب در
زندگیتان اجتناب کنید. بدانید این جهانیست
که با جاذبه و انرژی کار میکند.

به خود یادآوری کنید تا زمانی که
بتوانید انرژی خود را از نفس به همانگی با
مبداه قصد تغییر دهید قادر به جذب اشخاص
مناسب جهت کمک به مقاصدتان خواهید بود.
گام اول حیاتی است چرا که اگر نتوانید بر
تردید خود در توانایی جذب افراد سودمند،
خلاق، پرمهر فائق آیید، نه گام باقیمانده
استفاده کمی برای شما خواهد داشت. قصد کردن
افراد یا شریک زندگی الهی با این شناخت قلی
آغاز میشود که نه تنها ممکن است بلکه یک
قطعیت است.

گام دوم: پیوند نامرئی خود را با مردمی
که مایلید به زندگی خود جذب کنید تصور
نمایید.

هویت اغصاری خود یا شکل ظاهري و
داراییتان را کنار بگذارید. با انرژی
نامرئی درونتان که از زندگی شما با جهت
دادن اعمال بدنتان همایت میکند خود را
 بشناسید. حالا بدانید که منبع یکسانی از
انرژی از اشخاص که شما به عنوان از دست
رفته در زندگیتان ادرارک میکنید جاری میشود
و سپس دوباره در فکر خود با آن شخص یا
اشخاص وحدت بیابید. در درون خود بدانید که
نیروی قصد شما را به هم خواهد پیوست. افکار

شا از خلق این ترکیب نیز از همان دامنه قصد کیهانی ناشی می‌شود.

گام سوم: تصویری از شخصی که دوست دارید همدم شا در زندگی باشد یا اشخاصی که مایلید شا را یاری دهند در ذهن خود بسازید. آشکار شدن عملی از قصد معنوی است که در هماهنگی ارتعاشی با آرزوی شا صورت می‌پذیرد. هر چقدر که می‌خواهید خاص باشید اما این تصور را با هیچ کس دیگر در میان نگذارید چون از شما خواسته خواهد شد که خود را توضیح دهید، از خود دفاع کنید و ناچار به مواجه با انرژی پایین شک می‌شود که به طور اجتنابناپذیری پیش می‌آید. این تحریفی شخصی مابین شما و خداوند است. هرگز اجازه ندهید که تصویر شما با افکار منفی یا شک تیره شده یازنگار ببندد.

بدون توجه به هر مانعی که ظاهر شود. به این تصویر قلب شوید و در هماهنگی پر آرامش، خلاق، مهربان با منبع قصد بپیایان پذیرنده و همیشه در حال توسعه باقی بمانید.

گام چهارم: بر مبنای تصویر درونی عمل کنید.

طوری عمل کنید گویی هر کسی که ملاقات می‌کنید بخشی از قصد شما برای جذب اشخاص ایده‌آل به زندگیتان است بدون وارد شدن به جزئیات شیوه معنوی خود نیازها و آرزوهایتان را با دیگران سهیم شوید. با افراد متخصص که می‌توانند شما را یاری دهند تماس بگیرید. آن‌ها می‌خواهند به شما کمک کنند. از هیچ کس دیگر برای امر جذب افراد مناسب برای هر آنچه که در جستجویش هستید چه یک شغل، پذیرش دانشگاه، کمک مالی یا شخصی برای تعمیر اتومبیلتان توقع نداشته باشید.

فعال بوده و برای گرفتن نشانه‌های همزمانی هوشیار باشد و هرگز آن‌ها را نادیده نگیرید. اگر کامپیومنی از کنار شما می‌گذرد که بر روی آن شماره‌ای را که نیاز دارد آگهی شده، شماره را برداشته و تلفن کنید. همه اتفاقات عجیب و غریب اطرافتان در رابطه با خواسته‌تان را به عنوان پیامی از مبداء ببینید و فوری بر مبنای آن‌ها عمل کنید. اطمینان میدهم که به طور مکرر رخ خواهد داد.

گام پنجم: مسیر کم مقاومت را بر گزینید. از کلمه مقاومت درست مانند بخش دوم کتاب، اینجا نیز استفاده می‌کنم. افکاری مانند افکار زیر شکلی از مقاومت برای آشکاری مقاصد شما هستند! این کار عملی نیست. نمی‌توانم فقط با فکر، شخص ایده‌الم را جسم کنم. چرا باید زندگی رفتار بهتری با من داشته باشد تا آن‌هایی که هنوز در انتظار آقای مناسب هستند؟ قبلًا این کار را کردم و یک احمق واقعی وارد زندگیم شد. این‌ها افکاری از مقاومت هستند که بر سر راه مبداء که برای شما کسی را می‌فرستد قرار می‌دهید. مقاومت انرژی کاہش یافته است. مبداء انرژی خلاق، وسیع و بالاست. وقتی افکارتان از انرژی ارتعاشی پایین برخوردار است نمی‌توانید انسان‌هایی با انرژی بالا جذب کنید. حتی اگر با عجله به طرف شما بیایند و بگویند: اینجا هستم، چه خدمتی از من بر می‌آید، مایلم، قادرم و نشانی دارم که بگویم «مال شما هستم» اهمیت ندهید و باور نکنید البته تا زمانی که مشغول جذب میزان بیشتری

ناشی از افکاری چون میتوانم و عرضه ندارم
هستید.

گام ششم: تمرین کنید مانند شخصی باشید که مایلید جذب کنید. اگر میخواهید بلاشرط دوستtan داشته باشند، بلا شرط دوست داشتن را تمرین کنید. اگر از دیگران کمک میخواهید، هر کجا و هر زمان که فرصت یافتید کمک کنید. اگر دوست دارید از سخاوت کسی بهره مند شوید، پس تا جایی که میتوانید و هر چقدر که میتوانید سخاوتمند باشید این یکی از ساده‌ترین و مؤثرترین راه‌های جذب نیروی قصد است. با آیندگی ذهن کیهانی که هر کس و هر چیز از آن ناشی میشود هماهنگ شوید و آنچه را که مایل هستید به خود جذب خواهید کرد.

گام هفتم: به نتیجه وابسته نباشید و صبر ناحدود را تمرین کنید با ارزیابی مقاصدتان به عنوان موقعیتها و شکستها بر پایه نفس کوچک خود و جدول زمانی آن خطأ نکنید. قصد را کنار گذاشته و هر چیز نوشته شده در این فصل و این کتاب را تمرین کرده و بگذرید. شناختی درونی ایجاد کنید و جزئیات را به ذهن کیهانی قصد و اگذار کنید.

گام هشتم: مراقبه کنید، به خصوص مراقبه جاپا برای جذب اشخاص ایده‌ال و روابط الهی را تمرین کنید.

صوتی از نام خداوند را به صورت یک مانtra تمرین کنید در حالی که در چشم ذهن خود انرژی تابشی خود را دیده و اشخاص موردنظر خود را به زندگی‌تان وارد میکنید.

از نتیجه شگفتزده خواهید شد. در سرتاسر کتاب نمونه‌هایی از اینکه چگونه مراقبه جاپا به مردم در جهت برآورده شدن رویاهاشان به صورت معجزه آسایی کمک گرفته اند ذکر شده است.

گام نهم: به هر کسی که در زندگی شما نقشی ایفاء کرده به عنوان موردی نگاه کنید که برای سودرسانی به شما فرستاده شده است در جهانی انباشته از انسان‌ها که به وسیله سازماندهی هوشمند الهی و خلاقیت که من آن را نیروی قصد منامم خلق شده، هیچ چیز تصادفی وجود ندارد. رد زندگی شما مانند رد یک کشی بر آب است. چیزی جز ردي که پشت سر می‌ماند نیست. این رد سکان‌دار کشی نیست این رد زندگی شما را حرکت نمی‌دهد. هر کس و هر چیز در تاریخ شخصی شما باید که آنها حضور می‌داشت. چه مدرکی دال بر این موضوع داریم؟ آنها بودند! تنها چیزیست که باید بدانید. از چیزی که در آن رد رخ داده یا انسان‌های نامناسبی که در آن رد حضور یافته‌اند به عنوان دلیلی برای ناتوانی خود در جذب اشخاص مناسب برای امروز استفاده نکنید. این گذشته شاست. چیزی بیش از ردي نیست که از شما بجا مانده است.

گام دهم:

مانند همیشه در حالت سپاس ابدی بمانید. حتی برای حضور افرادی که باعث رنج و درد شما شده‌اند سپاسگزار باشید. از مبدأه برای فرستادن آن‌ها و همین‌طور از خودتان برای جذب آن‌ها سپاسگزار باشید. همه درس‌هایی برای شما داشتند. حالا برای هر کسی که خداوند در مسیر شما قرار می‌دهد سپاسگزار باشید و به عنوان همکاری برای خداوند بستگی به شما دارد که به آن‌ها با انرژی بالای پر مهر قصد پاسخ داده و افرادی با انرژی مشابه را در زندگی خود نگه دارید یا برکتی خاموش داده و خداحافظی مطبوعی نمایید. اینجا تأکید روی تشکر است چرا که سپاس واقعی در جریان است.

در کتابی داستانی از لین مک تگارت
تحت عنوان: جستجو برای نیروی نهان جهان،
چشم اندازی علمی از آنچه من در این فصل
نوشتم ارائه می‌شود «وضعیت طبیعی وجودی ما
یک رابطه، یک تانگویا وضعیت پایداری از
تأثیرگذاری بر هم است: همان‌طور که ذرات فرعی
ام که ما را ترکیب کرده‌اند نمی‌توانند از
فضا و ذرات اطرافشان جدا شوند، همین‌طور
موجودات زنده نیز قادر به جدایی از یکدیگر
نمی‌ستند. با عمل مشاهده و قصد، ما توانایی
تابش خارق‌العاده به جهان را کسب می‌کنیم.
از طریق رابطه با دیگران و با استفاده
از نیروی قصد می‌توانیم تمام انرژی ضروری را
برای جذب هر آن چه آرزو داریم به بیرون
انعکاس دهیم. توصیه می‌کنم همین‌لان به سوی
این آگاهی حرکت کنید و در قلب خود بدانید
که اگر واقعاً رویایی درونی بسازید، آن
رویا واقع خواهد شد مانند کشاورزی در
مزروعه رویاها.

فصل سیزدهم

قصد من این است:
ظرفیت خود را برای درمان‌گری و درمان
یافتن به کمال بررسانم.
«کسی نمی‌تواند از کسی بخواهد که درمان
یابد. اما می‌تواند خود را درمان کند و به
این ترتیب چیزی را که دریافت کرده به
دیگری ارائه کند. چه کسی می‌تواند چیزی که
ندارد به دیگری ارزانی کند؟ و چه کسی
می‌تواند در چیزی که خود نفی می‌کند سهیم
باشد؟

درسی در معجزات

هر انسانی بر روی سیاره در خود قدرت درمانگری دارد. در جهت تماس آگاهانه با نیروهای درمانگر خود، اول باید تصمیم بگیرید که خود درمان شوید. همانطور که «درسی در معجزات» یادآور می‌شود! «درمان یافته‌ها ابزاری برای درمان می‌شوند.» و «تنها راه شفا دادن، شفا یافتن است.» به این ترتیب، امتیازی دوگانه در قصد شفا یافتن وجود دارد. وقتی نیروی درمان خود را پذیرفتید و سلامتی خود را به کمال رسانید به کسی تبدیل می‌شود که می‌تواند دیگران را شفا دهد.

یکی از فریبندترین گفته‌های دیوید هاو کینز در کتاب قدرت در مقابل قدرت رابطه میان سطح انرژی اندازه‌گیری شده شخصی و ظرفیت آن برای درمان است. مردمی که در نقشه مقیاس آگاهی او بالای ششمده رتبه دارند (که سطح انرژی استثنایی بالایی است و نشانگر روش‌گری و روش‌شگی است) انرژی درمانی منعکس می‌کنند. آن طور که ما می‌شناسیم در حضور چنین انرژی معنوی بالایی وجود ندارد. این مطلب نیروهای درمانگری معجزه‌آسای عیسی مسیح، سنت فرانسیس آسیزی و رامانا ماهارishi را می‌رساند. انرژی بالای استثنایی آن‌ها می‌تواند مرض و بلا را خنثی کند.

همین‌طور که می‌خوانید در نظر داشته باشید که شما نیز از بالاترین انرژی عشق معنوی از دامنه قصد ظاهر شده‌اید و در درون خود از همان ظرفیت برخوردارید. برای بکارگیری قصد مذکور در این فصل باید همانطور که گاندی گفت: «تغییری باشید که دوست دارید در دیگران ببینید.» باید در درمان خود متمرکز باشید تا بتوانید این توانایی درمانگری را

به دیگران نیز ارائه کنید. اگر به مکان روشندگی پر سعادت برسید جانی که دوباره با مبداء پیوند یافته و از لحاظ ارتعاشی با آن همانگ هستید، شروع به تا بش انرژی میکنید که مرف را به سلامت تبدیل میکند. در دعای قدرتمند سنت فرانسیس آسیزی از مبداء میپرسد. زخم کجاست، بگذار که بذر چشش بکارم. یعنی بگذار تا این انرژی درمانی را به دیگران بدهم. این اصل در صفحات این کتاب تکرار شده است. انرژی معنوی بالا را به حضور انرژی بیمار پایین بیاورید نه تنها آن را به صفر میرساند بلکه به انرژی سالم معنوی تبدیل میکند. در زمینه دارویی انرژی جایی که این اصول به کار گرفته میشوند، غده ها با انرژی لیزری بالا بباران میشوند که آن ها را حل کرده و به بافت های سالم تبدیل میکند. داروی انرژی اصل آینده است و متکی بر تمرین معنوی باستانی از درمان دیگران با درمان خود است.

درمان شدن

اتصال مجدد به تکامل رها از بیماری آنچه شا از آن پدید آمدید عبارتی ساده از چیزی است که روند خود درمانی لازم دارد. ذهن کیهانی قصد دقیقاً میداند چه چیزی برای به کمال رساندن سلامتی خود نیاز دارید. آنچه باید انجام دهید مشاهده افکار و رفتاران است که ایجاد مقاومت کرده و با درمان تداخل میکنند که جریان انرژی و البته قصد است. شناخت میزان مقاومت چیزی کاملاً وابسته به شاست. باید خود را در اختیار این آگاهی قرار دهید تا بتوانید به قصد ناب درمان دست بیابید.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

دیروز وقتی روی دستگاه ترید میل در باشگاه بودم. پنج دقیقه با آقایی محبت کردم . در آن زمان کوتاه لیست بلند بالایی از امراض ، جراحی ها ، عمل قلبی گزارش داد همه ظرف پنج دقیقه. این گونه افکار و خلاصه گفتار از مشکلات جسمانی مقاومتی در برابر انرژی درمان در دسترس است.

همان طور که با مرد شاکی روی ترید میل حرف می زدم سعی کردم در همان لحظه او را از مقاومت در برابر پذیرفتن انرژی درمانی بازدارم اما او مصمم به غوطه خوردن در ناتوانی هایش بود. آن ها را مانند افتخاری می دانست و با اشتیاق در باره محدودیت هایش حرف می زد. به نظر می آمد که به این وضع بیزاری از خود به علت بیماری جسم اش لذت هم می برد. سعی کردم یا نور او را احاطه کنم و برکت خاموشی برایش بفرستم. در حالی که کار خودم را انجام می دادم به او به خاطر راه رفتن روی ترید میل تبریک گفتم. اما از میزان تمرکز درونی این مرد به بی نظمی ، عدم هماهنگی و بیماری مربوط به جسم اش شوک شدم.

نقش افکار در گزارشات بهبود خود به خود از بیماری های غیر قابل علاج سحر آمیز است. دکتر هاوکینز در کتاب قدرت در مقابل قدرت به ما می گوید : در هر مورد مطالعه شده از بهبود بیماری های لاعلاج تغییر اساسی ای در آگاهی رویت شده به طوری که نمونه های جذب کننده ناشی از روند آسیب شناسی تسلط خود را از دست داده اند . به واژه غونه های جذب کننده نگاه کنید: هر چیزی را به زندگی خود از طریق سطح آگاهی جذب کرده و می توانیم آن ها را تغییر دهیم. این ایده

بسیار قدرتمندیست و پایه دسترسی به نیروی قصد نه فقط برای درمان بلکه در هر زمینه ای که بخواهیم می باشد مانند الهام و مقاصد شخصی. هاولکینز ادامه می دهد: در بهبود خود به خودی اغلب افزایش قابل توجهی در ظرفیت دوست داشتن و آگاهی از اهمیت عمقی به عنوان عامل درمان رخ می دهد. قصد شما در این فصل بو سیله نگاه به هدف بزرگتری در بازگشت به مبداء و ارتعاش بیشتر در همانگی با انرژی نیروی قصد است. آن مبداء هرگز بر چیزی که خطاست، از دست رفته یا کسل کننده است متمرکز نمی شود. در چیز کوتاهی از این مبداء بر می گرداند. هر چیز کوتاهی از این پیوند ثبت تناسب به شمار می رود. وقتی رشته پیوند را بامبداء پاکسازی کنید نمونه های جذب کننده انرژی به طرف شما کشیده می شوند. اگر باور نکنید که چنین چیزی ممکن باشد در برابر قصدتان برای درمانگری و درمان شدن مقاومت ایجاد کرده اید. اگر باور نکنید که ممکن است امام اهل برای شما ، این بار مقاومت بیشتری ایجاد کرده اید. اگر فکر کنید که بوسیله بیماری مورد تنبیه واقع شده اید این نیز مقاومت است . این افکار درونی در مورد توانایی درمان شدن نقش شاخصی در مجربه فیزیکی شما دارد.

در مانگر شدن بوسیله درمان خود نیاز به یکی دیگر از آن معلق زدن های خیالی به غیر قابل تصور دارد جایی که در آن به طور عمود فرود می آید و در افکار خود تراز و رو در روی مبداء قرار می گیرید. شاید برای اولین بار اگر از نفس بگذرید که شما را متقاعد کرده که از نیروی قصد جدا هستید، پی خواهید برد که شما و مبداء یکی هستید.

درمان دیگران با درمان خود
در کتاب لین مک تگارت تحت عنوان "زمینه"
که قبلاً به آن اشاره کردم نویسنده زمان
زیادی صرف تهیه گزارشی علمی از تحقیقات انجام
گرفته در سرتاسر دنیا در بیست سال گذشته
در زمینه ای که من قصد می نامم ارائه نموده
است. در فصلی که به اینجا مربوط است بنام
"زمینه درمان" مک تگارت قدری از مطالعات
انجام شده را توضیح می دهد. اینجا تنها به
پنج مورد از نتایج تحقیق در رابطه با قصد و
درمان می پردازیم. این مطالب را جهت
برانگیختن آگاهی شما از نیروی درمان فیزیکی
که برای این زندگی اختیار کرده اید و همین
طور توانایی درمان دیگران ارائه کرده ام.
(لزومی نمی بینم که مسائل واضح مربوط به
سلامتی مثل تغذیه سالم و یا ورزش روزانه را
متذکر شوم چون اطمینان دارم خود شما مراقب
این موارد هستید. در حال حاضر کتابفروشی
ها بخش های کاملی از مطالب گ و ناگون در این
خصوص دارند).

پنج نتیجه در باره درمان از جهان
تحقیقات:

- ۱ درمان از طریق قصد برای مردم عادی
نیز ممکن است ولی درمانگرها تجربه
بیشتری دارند یا به طور طبیعی
استعداد پیوند با این دامنه را
دارند.
- ۲ دلیل فیزیکی مبنی بر اینکه آن هایی
که توانایی درمان از طریق قصد را
دارند پیوستگی بیشتر و توانایی
بیشتری به سوی انژری کوانتوم
و انتقال آن به نیازمندان درمان
دارند. من این مدرک علمی را این

طور تعبیر می کنم تصمیم بر متمرکز
کردن انرژی زندگی برای پیوستگی با
نیروی قصد به شما توانایی درمان خود
و دیگران را می دهد. یعنی ضرورتا"
رها کردن هر گونه ترسی که مانع
آگاهی می شود. همین طور به معنی شناخت
انرژی ناشی از ترس ارائه شده توسط
صنعت درمان است. درمانه قصد
هیچگونه ترسی وجود ندارد.

هرگونه روند مصیبتباری مدرکی برای چیزی
است که از دست رفته هرگونه ترس همراه با
روند مصیبتباری همچنین مدرکی بر این است که
چیزی در فکر نیز از دست رفته است. وقای
موانع برداشته شود آرامش و سلامتی وضعیت‌های
طبیعی است. تحقیق نشان داده که درمان از
طريق قصد که در واقع درمان از طريق اتصال
به دامنه قصد است برای هر کس امکان‌پذیر
است.

-۲- بیشتر درمان‌گرهای معتبر ادعا می‌کنند که
قصد را کنار گذاشته و سپس گامی به عقب
برداشته و با نیروی درمانی دیگری احاطه
شده‌اند مانند این‌که در را باز کرده و به
چیز بزرگتری اجازه‌ی ورود داده‌اند.

بیشتر درمان‌گران معتبر از مبدأ کیهانی
یاری می‌گیرند با علم به این‌که کار آن‌ها
مشتاق بودن و اجازه دادن به جاری شدن منبع
درمان است. درمان‌گرها می‌دانند که جسم
قهelman ماجراست و نیروی زندگی چیزی است که
امر درمان را انجام می‌دهد. با برداشتن نفس و
پذیرش جریان آزاد این نیرو درمان آسان
می‌شود. افراد حرفه‌ای در جهت مطالعات پزشکی
غلب کاری عکس پذیرش انجام می‌دهند. آن‌ها
غلب این پیام را می‌دهند که داروست که

باعث درمان میشود و تردید را در هر چیز غیر از مراحل درمانشان ارایه میدهد. بیماران اغلب به غیر از تعالی و امید هر چیزی را حس میکنند و تشخیص بیماری و علام آن برای اجتناب از مراحل قانونی اغلب بر مبنای ترس و به شدت بدینانه است. فلسفه درمانی اغلب به این شکل است، بدترین را به بیمار بگو و امید برای بهترین را داشته باش. توانایی خوددرمانی به نظر میرسد که در دسترس کسانی است که شناختی شهودی درباره نیروی روح دارند. گفتگوی درونی درمان‌کننده با واهادگی، مانع از افکار ناشی از مقاومت و پذیرش جریان روح و نور و عشق است.

یک درمان‌گر قدرمند از جزیره فیجی یکبار درباره‌ی تأثیر درمان‌گران بومی صحبت کرد. او گفت: «وقتی یک شناخت با باوری در روند بیماری مواجه میشود، همیشه شناخت پیروز میشود..»

شناخت ایمان به نیروی قصد است. همچنین شناخت نیاز به آگاهی همیشگی در اتصال به مبدأ است و بالآخره، شناخت یعنی برداشت نفس از سه راه و احاطه شدن به وسیله‌ی مبدأ هم‌جا حاضر، هم‌چیزدان و قادر مطلق. نیروی قصد است که منشأ هم‌چیز است که شامل درمان نیز میشود. -۳ تا زمانی که درمان‌گر قصد درمان بیماری را حفظ کند به نظر میرسد مهم نیست که از چه روشنی استفاده میکند.

درمان‌گرها به فنون متفاوتی آراسته هستند. مانند تصاویر مسیحی، الگوی انرژی کابالیستی، روح بومی امریکا، تندیس یک قدیس، یک توتم (نماد)، جادو، سرودهایی برای یک روح درمان‌گر. تا زمانی که درمان‌گر قصد

نرمش ناپذیر را برای درمان حفظ کرده و شناختی بدون تردید در توانایی مس بیمار با روح قصد داشته باشد به طوری که با ارزیابی علمی سنجیده شده درمان مؤثر است.

حفظ قصد قاطع برای خوددرمانی بدون توجه به اینکه چه اتفاقی رخ میدهد یا نظرات مردم در کم کردن شوق شما حیاتی است. قصد شما قویست چون قصد خویش پایین شما نیست بلکه هماهنگی با مبدأ کیهانیست. در دیدگاه شما برای درمان کردن و درمان شدن خداشناسی حاکم است.

به عنوان موجودی نامحدود شما میدانید که مرگ شما و مرگ هر کس دیگری در دامنه‌ی انرژی که از آن حضور یافته‌اید برنامه‌ریزی شده است.

درست همان‌طور که ویژگی‌های فیزیکی شما با آن کشش آتی مشخص شده، مرگ شما نیز به همان ترتیب است. پس ترس از مرگ را کنار بگذارید و تصمیم بگیرید همان قصدی که شما را از جهان بی‌شکل اینجا آورده حفظ کنید. شما از وضعیت طبیعی آسایش ناشی شده‌اید . در ذهن خود قصد کنید که بدون توجه به آنچه در اطراف جسمتان رخ میدهد همان‌جا باشید. تا زمان ترک جسم این قصد را برای خود و همان قصد نادیدنی را برای دیگران نگه دارید. این خصوصیت است که همه‌ی درمان‌گرها دارند. توصیه می‌کنم که روی آن تأکید کنید، این‌جا و همین حالا و اجازه ندهید که هیچ کس و هیچ چیز شما را منحرف کند.

۴- تحقیقات نشان میدهد که قصد درمان‌کننده است اما روند درمان حافظه‌ی جمعی یک روح درمان‌گر است که می‌تواند به صورت نیروی درمان جمیع شود. خود درمان نیرویی است که

در دسترس نوع بشر است، ذهن کیهانی قصد است.
علاوه بر این تحقیقات نشان می‌دهد که افراد
یا گروه‌هایی متشكل از افراد می‌توانند این
حافظه‌ی جمعی را جموع کرده در مورد خود یا
کس دیگری که از بیماری شایعی رنج می‌برد به
کار گیرند. از آن‌جا که ما همه به قصد پیوند
داریم، همه در نیروی حیاتی یکسانی سهیم هستیم
و همه از همان ذهن کیهانی خداوند ناشی
شده‌ایم. پس دور از ذهن نیست که با چنگ
انداختن به انرژی این دامنه می‌توانیم انرژی
درمانی را جمع‌آوری و به هر کسی پراکنده
کنیم. این مورد می‌تواند نیروی جمعی
شگفتانگیز قدمی‌سین را توضیح دهد و بتواند
فرصتی برای هر یک از ما با نیروی قصد در
ریشه‌کن ساختن ایدز، آبله، آنفولانزا و حتی
سرطان که امروز بسیار شایع است ارایه دهد.
وقتی بیماری به طور جداگانه نظاره شود،
منفک از سلامت جمعی دامنه کیهانی است.
گزارشات بسیاری ارایه شده که ویروس ایدز
از ترس تغذیه می‌کند، نوعی از ترس که وقتی
انسان از جامعه منفک می‌شود تجربه می‌کند.
مطالعه گزارشات بیماران قلبی نشان داده
کسانی که احساس جدایی از خانواده، جامعه و
به‌خصوص از معنویاتشان می‌کنند در مقابل این
بیماری آسیب‌پذیرتر هستند. مطالعه گزارشات
کسانی که طول عمر زیاد داشته‌اند نشان داده
کسانی که زیاد عمر می‌کنند باورهای معنوی
قوی و حس تعلق به جامعه دارند. توانایی
درمان جمعی یکی از فواید قدرتمند است که در
زمان بالا بردن سطح انرژی و اتصال با
چهره‌ای قصد حاصل می‌شود.

۵- بهترین روشی که درمان‌گری می‌تواند ارایه
دهد، دادن امید برای بهبود و راحتی کسانی

است که از بیماری و یا ضربه‌ی روحی رنج می‌برند. درمان‌گران پیش از متمرکز شدن بر بیماری، حضور همه چیز را در آگاهی خود تجزیه و تحلیل می‌کرندند. اینجا "امید" کلمه‌ی کلیدی است. حضور امید ایمان را بیشتر می‌کند.

من آن را شناخت هم می‌نامم، شناخت این‌که پیوند به مبدأ پیوند به منشاً تمام درمان‌هاست. وقتی با این روش زندگی کنیم همیشه امیدوار هستیم. میدانم که امکان معجزه همیشه وجود دارد. با پایداری در این طرز تلقی ترس و تردید از چشم‌اندازها می‌شوند. اگر امید را از دست بدھید سطح انرژی زندگی خود را برای ارتعاش در سطوح ترس و تردید تغییر داده اید. در حالی که میدانیم مبدأ خلاق قصد ترس و تردید نمی‌شناسد.

جمله‌ی مورد علاقه‌ی من از میکلانژ درباره‌ی ارزش امید است: «بزرگترین خطر برای بیشتر ما این نیست که هدفمان بسیار والاست و ممکن است به آن نرسیم بلکه این است که خیلی پایین است و به آن می‌رسیم» قصد درمان‌گران و امید آن‌ها در رابطه با خودشان و دیگران از دارویی که تجویز می‌کنند مهمتر است. ساده‌ترین فکر از نفرت تسبیت به دیگری نیروی درمان را سد می‌کند. نقش ایمان به نیروی روح نقش زیان‌آوری در روند درمان ایفا می‌کند. هرگونه تفکری با انرژی پایین داشته باشد توانایی درمان شا را کاهش می‌دهد. همه‌ی این پنج نتیجه که بر مبنای تحقیقات استوار هستند ما را از اهمیت تغییر تمرکzman و پیوند به دامنه‌ی درمان‌کننده قصد و هماهنگی با آن آگاه می‌کند.

از افکار بیماری تا قصد خوب بودن

حتماً با عبارتی که می‌گوید «و خداوند گفت: نور باشد و نور بود از کتاب عهد عتیق آشنا هستید. اگر به یک فرهنگ لغت انگلیسی-عربی نگاه کنید خواهید دید که ترجمه‌ی انگلیسی از عربی می‌تواند این‌طور خوانده شود: «و خداوند قصد کرد...» تصمیم خلق تصمیم قصد است. برای خلق درمان، می‌توانید افکاری از بیماری داشته و جسمتان را قربانی مرضی کنید.

از افکار حمایت‌کننده از ایده‌ی مریضی به عنوان چیزی که باید توقع اش را داشته باشد آگاه باشید. به فرکانس آن افکار توجه کنید. هر چه بیشتر فضای روانی شما را اشغال کنند مقاومت بیشتری در برابر شناخت قصدتان ایجاد می‌کنید.

میدانید افکار مقاوم چه نوع افکاری هستند: این آرتوز چاره ندارد. فصل سرماخوردگی است. حالا خوب هستم اما تا آخر هفته در سینه‌ام ریخته و تب خواهم کرد. در یک دنیا سلطانی زندگی می‌کنیم. همه چیز یا چاق‌کننده یا پر از مواد شیمیایی است. همیشه احساس خستگی می‌کنم. همین‌طور ادامه پیدا می‌کنند. آن‌ها مانند موائع بزرگی هستند که بر سر راه شناخت قصد قرار می‌گیرند. به افکاری که از طرف شما از طریق حالت‌های روانی تصمیم به خرید از شرکت‌های دارویی بزرگ دارند و به صنعتی که می‌کوشد برای بقا خود بر ترس‌های شما سوار باشد توجه کنید. اما فراموش نکنید شما الهی هستید. تکه‌ای از ذهن کیهانی قصد هستید و نباید به این شکل فکر کنید. می‌توانید فکر کنید که قادر به بالا بردن سطح انرژی خویش هستید حتی اگر

همه چیز در اطراف شما به نکته‌ی دیگری اشاره کند. می‌توانید به درون خود رجوع کرده و قصیدی برگزینید که می‌گوید: می‌خواهم حس خوبی داشته باشم، قصد می‌کنم حس خوبی داشته باشم، قصد می‌کنم به مبدأ برگردم و پذیرش هرگونه فکری از بینظمی و بیماری را رد می‌کنم. این شروع کار است. با این تجربه‌ی منحصر به فرد احساس قدرت خواهید کرد. سپس در هر لحظه‌ای که حس خوبی نداشته‌ید افکاری از درمان و احساس خوب انتخاب کنید. در این لحظات حس خوب حق اگر برای چند لحظه هم که باشد ناراحتی را دور می‌کند.

وقتی زندگی در انرژی پایین را رد کنید و لحظه به لحظه بر افکاری متمر کز باشید که از قصد شما حمایت کنند به طور مؤثری خوب بودن را برگزیده‌اید و درمان‌گر بودن هم جزئی از آن تصمیم است. در این موقع، چرخ‌های خلقت به حرکت در می‌آیند و آنچه در ذهن خود تصور و خلق کرده‌اید در زندگی روزانه‌ی شما شکل می‌گیرد.

بار دیگر که در حال تفکر بر موضوعی با انرژی پایین بودید آن را قطع کنید. ببینید که به چه سرعی می‌توانید حس خود را با رد فکر به موارد نامهانگ با مبدأ قصد تغییر دهید.

شما را تشویق می‌کنم که کار را انجام دهید. خیلی ساده دیگر فکر خواهم کرد که باید قربانی بیماری یا ناتوانی شوم و لحظات ارزشمند زندگیم را با بحث درباره‌ی بیماری هدر خواهم داد. من یک درمان‌گرم. خودم را در همکاری با خداوند برای خلق سلامتی درمان می‌کنم و این موهبت را به دیگران تقدیم می‌کنم.

این قصد من است.

بیماری یک تنبیه نیست.

وقتی ما خود را از سلامتی کامل از آنچه ما را به اینجا قصد کرده جدا کردیم. بیماری جزئی از شرایط انسانی ما شد. به جای پرداختن به دلایل عقلانی که چرا انسان‌ها بیمار می‌شوند و یافتن دلیل منطقی برای درک بیماری به شما توصیه می‌کنم فکر کنید که توانایی یک درمان‌گر ماهر را دارید. سعی کنید بیماری‌های انسان را از دیدگاه چیزی که نژاد بشر به طور جمعی به دلیل تعریف خود از جنبه‌ی خویش پایین‌اش به جای ماندن با الوهیت که از آن پدیدار شد، برگزیده است. از این هویت جمعی خویش پایین‌تمامی مشکلاتی را که به آن مربوط می‌شود از قبیل: ترس، نفرت، ناامیدی، اضطراب، افسردگی، خلق کرده است. خویش پایین از این احساسات تغذیه می‌کند چرا که به هویت خود به عنوان ماهیتی جدا از نیروی الهی که ما را در این مکان قصد کرده اصرار می‌ورزد.

در واقع هر فرد از نژاد انسان به طریقی به ایده‌ی جدایی و تعیین هویت از طرف خویش پایین رسیده است. در نتیجه، بیماری، مرض و نیاز به درمان جزوی از قلمرو انسانی است. به هر حال نیازی نیست که حس کنید، آن‌جا گیر افتاده‌اید. نیروی قصد در مسیر بازگشت به سوی مبدأ تکامل است. شناخت از این که نیروی درمانگری در اجداد آن پیوند الهی با مبداء منتظر شاست و مبدأ با پرداخت بدھی‌های کار میک قبلی از طریق رنج و سختی کسی را تنبیه نمی‌کند. چون بد یا جاہل بودید و یا به عنوان مجازات برای لغزش‌های زندگی گذشته نیست که به درمان نیاز دارید.

هر چه تجربه می‌کنید درسی است که در این سفر لازم دارید که به وسیله‌ی مولد هوشمندی که قصد می‌نامیم هدایت می‌شود.

در یک جهان ابدی، باید خود و دیگران را به صورت ناخدود نظاره کنید. یعنی شما فرصت‌های ناخدودی در جسم مادی برای همکاری در خلق هر چیزی دارید. همان‌طور که بیماری جسم و ذهن را مانعی برای زندگی خود و کل بشریت می‌بینید سعی کنید آن را به صورت بخشی از طبیعت لایتناهی جهان نیز مشاهده کنید. اگر گرسنگی، طاعون یا بلا جزئی از تکامل جهان هستند، قصد شما نیز به عنوان بخشی از همان تکامل می‌تواند به آن‌ها خاتمه دهد. حالا میدانید که اول در زندگی خود سپس در زندگی دیگران با آن قصد بمانید. قصد شما با قصد کیهان همانگ خواهد بود که چیزی از خویشهای پایین و جدایی نمی‌داند و تمام افکار مربوط به بیماری به شکل تنبیه یا بدھی‌های کارمیک متوقف خواهد شد.

قصد خود را واقعیت خود نمایید

در زیر طرح ده مرحله‌ای من برای به‌کارگیری قصدارانه شده این فصل جهت به کمال رساندن توانایی درمان توضیح داده شده است:

گام اول - غیتوانید کسی را درمان کنید مگر این‌که نخست خود درمان شوید. در تلاشی همراه با مبدأ برای درمان خود کار کنید. تمامی انرژی متمرکز خود را بر این شناخت استوار کنید که می‌توانید از بیماری‌های فیزیکی و عاطفی به سلامتی کامل خود برگردید. به یک انرژی پر از عشق، مهربانی و پذیرنده جهت درمان وصل شوید که دامنه‌ای است که شما را به این جهان قصد کرده است. مایل به پذیرفتن این حقیقت باشید که شما بخشی از انرژی

درمانی کل زندگی هستید. همان نیرویی که زخمی در دست شما را بهبود داده و پوستی جدید بر آن می‌رویاند، در دست شما و هم در جهان موجود است. شما آن هستید و آن شما. جدایی‌ای در کار نیست. از اتصال با این انرژی درمانی آگاه باشید چون جز در افکار تحت سلطه‌ی خویش پایین خود ممکن نیست که از آن جدا بمانید.

گام دوم- انرژی درمانی را که در همه‌ی اوقات به آن وصل هستید به دیگران انتقال دهید.

این انرژی را آزادنی منتقل کنید و خویش پایین خود را کاملاً از روند درمان دور نگاه دارید. به خاطر بیاورید که چرا سنت فرانسیس آسیزی خود را از مرضی که منجر به مرگ او در چهل و پنج سالگی شد درمان نکرد و چگونه پاسخ داد: «می‌خواهم همه بدانند که این خداوند است که درمان می‌کند.» سنت فرانسیس از سلطه‌ی خویش پایین خارج بود و عمدأً بیماری را تحمل کرد تا به همه نشان دهد که تمام معجزات و درمان‌هایی که اجسام داده از طریق خداوند بوده است.

گام سوم- با بالا بردن انرژی خود در ارتعاشی هماهنگ با دامنه‌ی قصد سیستم اینی جسم خود را تقویت کرده و تولید آنزجم‌های آرام‌جش را در مغز افزایش میدهید.

تغییر شخصیت از کینه‌توزی، بدبینی، خشم، عبوسی و عدم تطابق به شوق، خوشبینی، مهربانی، شادی و درک، اغلب کلیدی بر اعمال معجزه آسا بهبود خودبهخودی از بیماری‌های مهلك است.

گام چهارم- تسلیم بودن را تمرین کنید. گذشتن ورها کردن طرح بزرگی در جهت بهبود است همین‌طور یادآوری شگفت‌انگیزی در جهان

درمان یا تسلیم بودن به منبع درمان است. با تسلیم بودن، به منبع درمان احترام گذاشته و با آن ارتباط حاصل می‌کنید. به خاطر داشته باشید که دامنه‌ی قصد چیزی درباره‌ی درمان ذاتی نمی‌داند چرا که تکامل معنوی است و از آن دیدگاه خلق می‌کند. آگاهی خویش پایین است که بی‌نظمی، ناهمانگی و بیماری جهان ما را خلق می‌کند و در بازگشت به آن تکامل معنویست که هماهنگی بدن، ذهن و روح شناخته می‌شود. تراز حاصل شده را درمان می‌نامیم اما مبدأ از درمان چیزی نمی‌داند چرا که فقط سلامت کامل خلق می‌کند. به این سلامتی کامل است که باید تسلیم شوید.

گام پنجم- تقاضای درمان نکنید، بخواهید تا به تکاملی که از آن پدید آمده‌اید بازگردید.

این‌جا، جایی است که می‌خواهید قصیدی برای خود و دیگران در روشی نرم‌شناساپذیر و غیرقابل معامله نگه دارید. نگذارید چیزی با قصد درمان کردن و درمان شدن شما تداخل پیدا کند. تمام موارد منفی‌ای که با آن‌ها مواجه می‌شوید نادیده بگیرید. از پذیرفتن هرگونه ارزی تضعیف‌کننده اجتناب کنید. برای دیگران نیز به همان ترتیب عمل کنید. به خاطر داشته باشید که از مبدأ خواهید که شما را درمان کند چرا که به این معنی است که سلامتی از زندگی شما بیرون رفته است. در این کار فرض بر مضيقه است اما مبدأ به چیزی که هست و می‌شناسد پاسخ می‌دهد که شما نیز جزئی از آن هستید. به صورت کل و کامل به مبدأ بیاید، تمام افکار بیماری را از بین ببرید و بدانید که با اتمال به مبدأ، انباشته کردن

خود با آن و ارایه آن به دیگران به خود درمان تبدیل می‌شود.

گام ششم - بدانید که پرستیده می‌شود.

دلایلی برای ستایش و حس خوب جستجو کنید. در لحظاتی که افکاری از قبیل حس بد یا بیماری تجربه می‌کنید، سعی کنید آن‌ها را به افکاری از حس خوب تغییر دهید و اگر به نظر غیرممکن آمد منتهای سعی خود را بکنید که هیچ چیزی نگویند. از حرف زدن درباره بیماری امتناع کنید و افکاری را که منجر به بهبود حس خوب و سلامت کامل می‌شوند فعال کنید. خود را سالم تصور کنید. دنبال فرصت باشید تا به خود بگویید، من خوب هستم. قصد می‌کنم که مقدار بیشتری از این حس خوب را جذب کنم و قصد می‌کنم که آن را به هر که نیاز داشته باشد بدهم.

گام هفتم - دنبال سکوت باشید و آن را پاس بدارید.

عددی بسیاری که به مدت طولانی دچار بیماری بوده‌اند قادر به بازگشت به مبدأ از طریق کانال طبیعت و تعمق در سکوت هستند. در سکوت خود را با دامنه قصد در سلامتی کامل تصور کنید.

با این منبع راز و تیاز کنید و دستیابی به انرژی معنوی بالا را تمرین کنید و کل وجود خود را در این نور شستشو دهید. مراقبه همیشه برای من حکم درمان داشته است. وقتی خسته هستم، چند لحظه‌ی در سکوت دسترسی به ارتعاشات پرمهر، پرعشق و بالاتر به من انرژی میدهد. وقتی حالم خوب نیست چند لحظه سکوت و تماس آگاهانه با خدا نه تنها تمام چیزهای لازم برای حس خوب را به من میدهد بلکه باعث می‌شود بتوانم به دیگران

نیز کمک کنم. همیشه این جمله هرمان ملوبیل را به خاطر می‌آورم:

«سکوت تنها صدای خداوند است.»

اینجا گزیده‌ای از نامه‌ی دربی هربرت است که برای من نوشته بود که در حال حاضر ساکن جکسون هول در وايو مینگ است. او بیش از دو دهه را با حسی از مورد سوء استفاده قرار گرفتن و نگاه کردن به شرایط زوال جسمی اش گذراند. در نهایت او طبیعت، سکوت و مراقبه را انتخاب کرد. من عبارات او را (با عهدش) تکرار می‌کنم: به مدت یکسال در یک خانه خالی زندگی کردم. سپس برای دفع انرژی منفی و مردمی که در اطرافم دایم مرا مورد قضایت قرار می‌دادند به دو هزار مایل دورتر یعنی به جسکون هول نقل مکان کردم. شکوه و آرامش این مکان مقدس و زیبا بلافاصله جادویش را عملی کرد. به مدت دو سال در سکوت زندگی کردم. مراقبه و سپاس شیوه‌ی زندگی‌ام شد. رها ساختن انرژی پایین و حرکت به سوی انرژی بالا با کمک شما معجزاتی پدید آورد. از چشم‌های بیمار کننده، آسیب‌های درونی، منزیت دور شدم. به آرامی از داروهای خطرناك که برای کنترل بیماری می‌خوردم خلاص شدم و میدانم که می‌توانم این کار را انجام دهم. شما راه خوب بودن را به من نشان دادید و برای همیشه سپاسگزار خواهم بود. وین خداوند هزار بار به شما برای دنبال کردن رحمت هایش و کمک به دیگران برکت بدهد. امیدوارم روزی برسد که بتوانم شخصاً قدردانی کنم. شما را در Gap خواهم دید.

گام هشتم- سلامتی بودن، باید در کلیتی که هستید تعریف شوید.

میتوانید از دیدن خود به عنوان جسم فیزیکی باز ایستاده و خود را در ایده‌ی آسایش مطلق غرق کنید. که میتواند هویت جدید شما باشد.

این‌جا فقط خوب بودن را نفس می‌کشید، فقط به سلامت کامل فکر می‌کنید و از اشکال بیماری در جهان جدا می‌شود. دیر نمی‌شود که فقط تکامل را در دیگران تشخیص می‌دهید. در حقیقت خود استوار بوده، افکاری از آسایش انعکاس داده و تنها از امکان نامحدود برای درمان تمامی روندهای بیماری‌ها صحبت می‌کنید. این هویت صحیح شما از کلیت است و آن را زندگی می‌کنید طوری که گویی شما و مبدأ خالق یکی هستید. این حقیقت نهایی شاست و میتوانید اجازه دهید که این هاله‌ی پویای کلیت تراوش کرده و تمام افکارتان را تا زمانی که تنها چیزی است که برای ایثار دارید احیاء کند. به این شکل درمان می‌شود، از طریق شناخت درونی و اعتماد به کلیت خود.

گام نهم- بگذارید سلامتی به زندگی شما جاری شود.

از مقاومتی که با جریان طبیعی انرژی سالم به طرف شما تداخل می‌یابد آگاه باشید. این مقاومت در شکل افکار شاست. هر فکری که خارج از هفت چهره‌ی قصد باشد مقاومت است. هر فکری که می‌گوید غیرممکن است خوب شوید مقاومت است. هر فکری از ترس و تردید مقاومت است. به این افکار حساس باشید، به آن‌ها دقت کنید و سپس عمدتاً افکاری را که در تراز ارتعاشی و انرژیک با مبدأ قصد هستند فعال کنید.

گام دهم - در حالت سپاسگزاری غوطه ور باشید.

برای هر نفسی که میکشد سپاسگزار باشید.... برای همه ارگان های داخلی فرد که در همانگی با هم کار میکنند... برای کلیتی که جسم شماست... خونی که در رگهای شما جاریست...

مغزتان که باعث میشود این کلمات را به کار بگیرید و چشمها که باعث میشود آنها را بخوانید. حداقل یک بار در روز به آینه نگاه کنید و تشکر کنید به خاطر قلبی که در حال تپش است و نیروی نامرئی ای که آن تپشها به آن وابسته است در حالت سپاس باقی بمانید. این مطمئنترین راه برای حفظ رشته پیوند با سلامت کامل و خالص است.

یکی از پیام های عیسی ناصری از هر چیزی که در این فصل درباره قصد درمان گفته شد مناسبتر است!

اگر آنچه در درون شماست رشد دهد
آنچه رشد میکند شما را حفظ خواهد کرد
اگر این کار را نکنید

آنچه رشد نمیکند شما را ویران خواهد کرد
آنچه در درون شماست نیروی قصد است. هیچ میکروسکوپی آن را نشان نخواهد داد.
میتوانید مرکز فرمان را با تکنولوژی اشعه ایکس پیدا کنید اما فرمانده در مرکز فرمان نسبت به ابزار آزمایش پیچیده ما تأثیرناپذیر باقی میماند. شما آن فرمانده هستید. به جای ماندن در حالت نامیدی، باید خود را در همانگی ارتعاشی با بزرگترین فرمانده ها قرار داده و آن را برای محافظت از خود رشد دهید.

فصل چهاردهم

قصد من این است:
از نبوغی که دارم قدردانی می‌کنم.

«هر کسی نابغه متولد شده اما روند زندگی
نبوغ را در آن‌ها از بین می‌برد.»

باک مینیستر فولر

در نظر داشته باشید که تمامی انسان‌ها در درون خود از یک ماهیت آگاهی برخوردارند. روند فعالیت و نبوغ ویژگی‌های آگاهی انسان هستند. بنابراین، نبوغ نیرویی است که در درون شما و هر انسان دیگری است. لحظات بسیاری از نبوغ در زندگی دارید. لحظاتی که ایده‌های درخشان و منحصر به فرد دارید و آن را به کار می‌گیرید به شرط این‌که بدانید ایده‌های عالی‌ای هستند. شاید چیز حیرت آوری خلق کنید که خودتان نیز شگفتزده شوید. لحظاتی است که در بازی گلف یا تنیس ضربه‌ی درستی به توب می‌زنید و بالذت فراوان آنچه انجام داده اید ادراک می‌کنید.

شما یک نابغه هستید. هرگز راجع به خودتان به عنوان کسی که نابغه‌ای در درونش ساکن است فکر نکرده‌اید. این‌طور یاد گرفته‌اید که نابغه کلمه‌ی شایسته‌ای موتزارت، میکلانژ، انشتن، مادام کوری، ویرجینا وولف، استفن هاوکینگز و دیگر کسانی است که زندگی و اعمالشان در معرفت عموم قرار گرفته است. اما به یاد داشته باشید که آن‌ها در همان ماهیت آگاهی سهیم هستند که شما، از همین نیروی قصد پدید آمده‌اند که شما، همه از یک نیروی زندگی که به آنها جان داده سهم برده‌اند

مانند شا. نبوغ در هستی شاست که منتظر موقعیت مناسبی برای بیان خود است. در این جهان هدفمند چیزی به اسم شанс یا اتفاق وجود ندارد. نه تنها همه چیز به همه چیز ارتباط دارد بلکه هیچ کس از مبدأ کیهانی که قصد نام دارد جدا نیست و نبوغ، از آنجا که خصوصیت از مبدأ کیهانی است باید که جهانی باشد یعنی محدود نیست. در دسترس هر انسانی است. به یقین در هر فردی به شکلی خود را نشان می‌دهد. کیفیت خلاقیت و نبوغ در درون شاست که منتظر تصمیم شما در هماهنگی با نیروی قصد است.

تغیر سطح انرژی جهت دستیابی به نبوغ درون

دیوید هاولینز در کتاب روشنگری کننده اش تحت عنوان قدرت در مقابل قدرت نوشت: «نبوغ در تعریف روشی از آگاهی است که با توان دسترسی به الگوهای جذبکننده‌ی انرژی بالا مشخص می‌شود.»

از ویژگی‌های شخصیت نیست. چیزی نیست که شخصی داشته باشد و نه حتی چیزی که انسانی باشد. کسانی که نبوغ را در آن‌ها تشخیص میدهیم به طور عموم آن را کتمان می‌کنند. یک ویژگی جهانی نبوغ فروتنی است. نابغه همیشه بینش‌های خود را به تأثیر برتر دیگری نسبت می‌دهد. نبوغ ویژگی نیروی خلاق است که باعث می‌شود خلقت ماده به شکل در آید. (اولین از هفت چهره‌ی قصد). بیانی از الوهیت است.

هیچ کسی که به عنوان نابغه شناخته شده از سر لارنس اولیویه در صحنه هاملت، مایکل جردن در بازی بسکتبال، کلارنس دارو در صحبت

باژوری، ژون آرک الهام‌بخش یک ملت یا خانم فور، معلم کلاس هشتم من که داستانی را در کلاس جان می‌داد نمی‌توانند توضیح دهند که انرژی قابل اجرا در کجا ی آن سطوح شکل می‌گیرد. گفته شده که سر لارنس اولیویه بعد از یکی از نمایشنامه‌هایش در نقش هاملت در لندن آشفته شد.

وقتی از او پرسیدند که چرا پس از تشویق رعدآسای تماشاجی‌ها ناراحت شد. پاسخ داد: «می‌دانم که بهترین بازی‌ام بود اما نمی‌دانم چطور این کار را انجام دادم، از کجا آمد و آیا دوباره می‌توانم تکرار کنم.»

خویش پایین و نبوغ به طور دوجانبه‌ای اختصاصی هستند. نبوغ کاربردی از تسليم در برابر مبدأ یا وصل دوباره به آن است به حدی پرشور که خویش پایین به حداقل تنزل می‌باید. این چیزی است که دکتر هاوکینز در عبارت دستیابی به الگوهای انرژی بالاتر اشاره می‌کند. انرژی بالاتر، انرژی نور است که روشنی برای توضیح انرژی معنویست هفت چهره‌ی قصد اجزاء این انرژی معنوی هستند. وقتی افکار، احساسات و فعالیت‌های زندگی‌تان را به این قلمروها تغییر می‌دهید و انرژی‌های پایین‌تر خویش پایین را منفعل می‌کنید، نیروی خداوند درون شما امور را به دست می‌گیرد. به حدی خودکار است که از نگرشی سریع‌تر حرکت می‌کند. برای همین است که افکار شما درباره‌ی چگونگی انجام کاری حیث‌زده می‌ماند. سطح انرژی بالاتر افکار را با حرکت به طرف هماهنگی ارتعاشی با منبع انرژی قصد ترفیع می‌دهد. همان‌طور که افکار تحت سلطه‌ی خویش پایین را رها می‌کنید (که شما را متقادع می‌کنند که این کارهای شگفت‌انگیز را شما

اجام ميدهيد و مسؤول اين اعمال باورنكردنی هستيد) به نيزوي قصد ضربه ميزيدي. اين جايی است که نبوغ شما منزل دارد.

مردم بسياري با اين جهان درونی از نبوغ شخصي خود آشنا نميشوند و تصور ميکنند که نبوغ تنها در اندیشه و هنر قابل سنجش است. نبوغ در سایه افکار آنها مimanد و در يورشهاي گاهگاه آنها به درون نادидеه مimanد يا حتی قفل و زغير ميشود! اگر به شما ياد داده شد که خيلي از بالا به خود فكر نكниد و نبوغ برای عده اي برگزиде اي از افراد ذخیره شده احتمالاً در مقابل اين ايده مقاومت ميکنيد. اگر بر اين باور شرطی شده باشيد که سرنوشت خود را قبول کرده، فکرهای کوچک کنيد، سعي به همانگي با گروه هاي معمولي مردم نمایيد و برای جلوگيري از ناميد شدن اهداف بزرگ را انتخاب نكниد جنبه ي نبوغ خود را خواهيد شناخت.

اينکه چه چيزی ايده اي بنیادي به نظر ميرسد بررسی کنيد:

نبوغ در راههای مختلف به تعداد انسانها ظهور ميکند. هر چيزی که هر کسی در هر زمينه اي ايجام داده در اشتراك شاست. شا به هر موجودي که تا کنون زندگي کرده و خواهد کرد متصل هستيد و درست در همان انرژي قصدي که از طريق ارشيدس، لثوناردو داوینچي، مردم مقدس و جوناس سالك جاري شد سهيم هستيد. در عميقترین سطح، همه چيز در همه کس در دامنه هاي سازمان یافته از ارتعاشاتي ترکيب شده اند که در كل ساختار جهان پراكنده است. شما در اين ارتعاشات شريك و در اين دامنه حضور یافته ايد.

نقطه‌ی آغازین شناخت و درک این است که این سطح از خلاقیت و کاربرد که نبوغ نامیده می‌شود در درون شماست. سپس شروع به از بین بردن تردیدهایتان درباره‌ی نقشان در جهان نمایید. برای بالا بردن سطوح انرژی خود در ارتعاش همانگ با دامنه‌ی قصد علیرغم تلاش خویش یا بین خود و دیگران که سعی به منحرف کردن شما دارند، متعهد شوید.

دکتر والری هانت در کتاب ذهن ناحدود، علم ارتعاشات آگاهی انسان به ما خاطرنشان می‌کند:

«ارتعاشات پایین‌تر در واقعیت مادی موجود است، ارتعاشات بالاتر در واقعیت پنهان و طیف ارتعاشی کاملی از واقعیت گسترده وجود دارد.» برای به‌کارگیری قصد جهت سپاس و بروز دادن نبوغ‌تان باید برای طیف کامل ارتعاش تلاش کنید.

این ایده‌ی توسعه است که برای شناخت نیروی واقعی شما حیاتی است.

چیزی است که در زمان ترک جهان بی‌شک قصد در آن ثبت‌نام کردید. شما در همکاری خداوند جسم و هستی‌ای برای بیان نبوغ درونی خلق کرده‌اید که ممکن است در اتفاقی غیرقابل دسترس آن را محبوس کرده باشید.

توسعه واقعیت شما

نیروی کیهانی خالق شما همیشه در حال گسترش است و هدف شما ایجاد همانگی با آن مبدأ و در نتیجه بازیابی نیروی قصد است. پس چه چیزی است که شما را از توسعه به سوی واقعیت نهان و طیف کامل ارتعاشی که دکتر هانت به آن اشاره می‌کند دور نگه میدارد؟

من این پاسخ را از ویلیام جیمز دوست دارم که اغلب به عنوان پدر روان‌شناسی از

او یاد می‌شود: «نبوغ یعنی کمی بیش از استعداد ادراک در شیوه‌ای غیرمعمول.» برای توسعه‌ی واقعیت خود در همانگی با وسعت دامنه‌ی خلاق قصد باید عادت قدیمی فکر خود را کنار بگذارد. این عادت شما را به نقطه‌ای می‌برد که اجازه می‌دهید علیعی به شما وصل شوند. این عالم شما را به شیوه‌های مختلف تعریف می‌کنند.

بیشتر این عالم از سایر مردمی است که نیاز دارند تعریف کنند که شما چه چیز نیستید، چون با پیش‌بینی آنچه که نمی‌تواند باشد بیشتر تا آنچه می‌تواند احساس امنیت می‌کنند: هرگز خیلی هنری نبوده. کمی سر به هواست نمی‌تواند ورزشکار شود. ریاضیات هرگز برای او مناسب نبوده.

کمی خجالتی است پس نمی‌تواند ارتباط عمومی خوبی داشته باشد. اینقدر این حرفها را شنیده‌اید که آن‌ها را باور کرده‌اید. آن‌ها به روش‌های تفکری عادی درباره‌ی توانایی‌ها و نیروهای شما تبدیل شده‌اند. همان‌طور که ویلیام جیمز می‌گوید: نبوغ یعنی تغییر دادن فکر به طوری که بتوانید از آن عادت‌ها بگذرید و خود را به روی امکانات و بزرگی بکشانید.

از وقتی مرد جوانی بودم نمونه‌هایی درباره‌ی نویسنده‌ها و سخنران‌ها شنیده بودم. اگر نویسنده هستید، پس درون‌گرا هستید و نویسنده‌ها نمی‌توانند سخنرانی‌های قدرتمندی انجام دهند. من انتخاب کردم که از شیوه‌ی تفکری الگودار و برنامه‌ریزی شده تغییر کنم و تصمیم گرفتم هر کاری که مورد تأیید و قصدم بود انجام دهم. تصمیم گرفتم باور کنم که وقتی به این جهان مرزاها و شکل‌ها پا گذاشتم هیچ محدودیتی برای من نبود. از

دامنه‌ی انرژی وسیعی که از علایم و محدودیت‌ها هیچ نمیداند به اینجا قصد شده‌ام. تصمیم گرفتم هر دو یک نویسنده‌ی درون‌گرا و یک سخنگوی قدرتمند برآورون‌گرا باشم. همین‌طور تصمیم گرفتم عادت‌های تمثیل شده‌ی اجتماعی مانند روش‌های برچسب زدن به مردم را در هم بشکنم.

بنابر پدر روان‌شناسی مدرن، اگر یاد بگیرم به طریقی غیرمعمول ادراک کنم می‌توانم در هر زمینه‌ای نابغه باشم. می‌توانم آواز بخوانم، اشعار احساسی بنویسم، نقاشی‌های ظریف بکشم و در عین حال ورزشکاری در هر رشته‌ی ورزشی که بخواهم باشم، قطعه‌ی نفیسی از اثاثیه بسازم، اتومبیل را تعمیر کنم، با فرزندانم کشتی بگیرم یا روی اقیانوس موج‌سواری کنم.

به خودتان طوری توجه به خرج دهید که توسعه‌ی امکانات ناخودودی را که توان آن را دارید مجاز نماید. شاید مانند من تصمیم بگیرید که تعمیر اتومبیل یا موج‌سواری در اقیانوس برای شما لذت‌جوش نیست. آن کار را برای دیگران گذاشته و از نبوغ‌تان برای پی‌گیری کارهایی استفاده کنید که دوست دارید. واقعیت خود را به نقطه‌ای وسعت دهید که بتوانید کاری را که دوست دارید انجام دهید. خود را در سطوح بالای انرژی، اعتماد، خوشبینی، سیاستگزاری، احترام، شادی و عشق قرار دهید. یعنی به آن چیزی که انجام می‌دهید، عشق برای خودتان و عشق به نبوغ‌تان که اجازه می‌دهد خود را در فعالیتی غرق کرده و از روند تجربه‌ی کامل آن لذت ببرید.

اعتماد به بینش‌های درونی‌تان

رونده قدردانی از نبوغ‌تان بستگی به اعتماد به بارقه‌های درونی بینش خلاق دارد که ارزش بیان دارند. ترانه‌ای که در ذهن‌تان

میسازید. خط داستانی عجیب که در خیال خود دارید که بشود فیلم داستانی ای از آن ساخت. ایده‌ی اهمقانه‌ی ترکیب دانه لوبیا و هویج و پرورش سبزچات هویجی. طرح ماشین جدیدی که همیشه در ذهن داشتید. ایده‌ای درباره‌ی مُد که میتواند مُد جدید بعدی باشد. اسباب‌بازی که هر بچه‌ای دوست داشته باشد. نمایش پرززق و برق موسیقی که در ذهن دارید. این ایده‌ها و هزاران ایده مانند آن‌ها نبوغ خلاقی است که در درون شما کار می‌کند. این ایده‌ها در تخیل شما توزیعی از خداوند است. از خویش پایین شما نیستند که آن‌ها را با ترس و تردید له کنید. بینش‌های درونی شما به صورت الهی به شما الهام می‌شوند. ذهن خلاق شما به طریقی است که خویش برترتان در همانگی با دامنه‌ی قصد همیشه در حال خلق‌ترعش می‌شود.

از بین بردن تردید با توجه به این بارقه‌های درخشنان بینش درونی شما را جاز به بیان ایده‌ها و آغاز روند عمل بر مبنای آن‌ها می‌کند. داشتن افکار و از بین بردن آن‌ها به دلیل این‌که فکر می‌کنید به حد کافی خوب نیستند یا هیچ حرکت خوبی را سبب نمی‌شوند مانع پیوند شما با نیروی قصد می‌شود. رشته‌ی پیوندی با قصد دارید اما با زندگی عادی در سطوح آگاهی خویش پایین آن را تضعیف می‌کنید. به خاطر داشته باشید که شما تکه‌ای از خداوند هستید و بارقه‌ی درونی نبوغ در تخیل شما، صدای شهودی خداست که منحصر به فرد بودنتان را به یاد شما می‌اندازد. شما این بینش‌های درونی را دارید به خاطر این‌که دقیقاً چگونگی اتصال با نبوغ خلاق قصده است که شما را به اینجا آورده. همان‌طور که قبل

گفتم، اعتماد به خود اعتماد به خردیست که شما را خلق کرده است.

هرگز، به فکر خلاق خود جز به عنوان نیرویی برای ابراز نبوغ درونی نگاه نکنید. نکته اینجاست که این افکار باید همانگ با هفت چهره‌ی قصد باشند. گفتگوهای درونی ناشی از نفرت، خشم، ترس، نامیدی و تخریب، بینش‌های درونی خلاق را نمی‌پرورانند. افکار تحت سلطه‌ی خویش پایین که ناشی از انرژی پایین هستند باید به نیروی قصد تبدیل شوند. انگیزه‌های خلاق شما واقعی، حیاتی، ارزشند و نیازمند بیان هستند. قابلیت متصور ساختن آنها دلیلی برای این موضوع است. افکار شما واقعی هستند. انرژی ناب هستند و می‌گویند که توجه به خرج بدید و آن رشته‌ی پیوند با نیروی قصد را از طریق زندگی در سطوح مختلف می‌سیقل دهید و زندگی عادی را نپذیرید. در این سطوح هر کسی یک نابغه است.

قدرتانی از نبوغ دیگران

هر کسی در مقابل با شما می‌تواند تا بش درونی ناشی از قدردانی حس کند به خصوص برای راه‌هایی که خلاقیت خود را با آن ابراز می‌کند. یک طرح اساسی که نیروی قصد را تقویت کند همانقدر که برای شما منتظر دیگران نیز هست. قدردانی از نبوغ دیگران سطوح بالایی از انرژی مناسب را به سوی شما جذب می‌کند. با دیدن و سپاس از نبوغ خلاق کانالی درونی برای دریافت انرژی خلاق از دامنه‌ی انرژی باز می‌کنید.

پسر پانزده ساله‌ام ساندز روش خاصی برای موج‌سواری در اقیانوس به غیر از شیوه‌های عادی دارد. من او را تشویق به انجام چیزی می‌کنم که به طور طبیعی به سوی او می‌آید و

این‌که آن را با غرور ابراز کند. او همچنین زبان خاصی برای مکالمه ایجاده کرده مانند برادرم دیوید، که سایر اعضا خانواده و آشنايان نزدیک آن را به کار می‌گیرند. خلق زبانی که دیگران از آن استفاده کنند یک نبوغ است. این را به ساندز و برادرم می‌گوییم، که با زبان منحصر به فرد آن‌ها بیش از نیم قرن است که صحبت می‌کنم. دخترم اسکای صدای خاصی در خواندن دارد که عاشق آنم. به او هم می‌گوییم و اشاره می‌کنم که این بیانی از نبوغ است.

همه‌ی بچه‌های من و بچه‌های شما (شامل کودک درون شما) ویژگی‌های بینظیری در شیوه‌های بیان خود دارند. از شیوه‌ی لباس پوشیدن تا یک خالکوبی کوچک، امضایشان، ادا و اصول، چله‌های نامه‌انگ شخصیتی‌شان که می‌توانید نبوغ‌شان را تحسین کنید. نبوغ خود را نیز دیده و تحسین کنید. وقتی مانند بقیه هستید چیزی جز تطابق برای ارایه ندارید.
مسیر دیدن چهره‌ی تحسین در هر کسی که رویه‌رو می‌شوید اختیار کنید.
دنبال چیزی برای تحسین در دیگران بگردید و تایل داشته باشد که آن را به ایشان و هر کس که مایل به شنیدن است بازگو کنید.
وقتی این کیفیت را در دیگران می‌بینید دیر نمی‌شود که این نیرو را در دسترس همه‌ی انسان‌ها مشاهده می‌کنید که شامل شما هم می‌شود.
شناخت نبوغ در شما بخشی درست از پویایی است. همان‌طور که دکتر هاکینز در قدرت مقابل قدرت می‌گوید «تا زمانی که کسی نبوغ خود را تأیید نکند مشکل زیادی در شناخت نبوغ دیگران خواهد داشت.»

نبوغ و سادگی

درک قصد مذکور در این فصل را با ساده کردن زندگی تان تا جایی که ممکن است آغاز کنید. نبوغ در محیط تفکر رشد می‌کند جایی که لحظات سرشار از اجبارها و اصرار مردمی نیست که مرتب پند داده و اصرار به شرکت شما در زندگی عادی و روزمره کنند.

نبوغ درون شما در جستجوی تأیید دیگران نیست بلکه در جستجوی فضای آرامی است که ایده‌ها در آن رشد کنند. نبوغ ربطی به ضریب هوشی بالا در یک تست هوش ندارد چرا که سطح بالا و استثنایی از دانش عملی قدیم در هر زمینه‌ی تلاشی انسان است. نابغه میتواند شخصی باشد معتری که با یک ابزار الکترونیکی برای ساعتها احساس شادی کند، میتواند در باغ پرسه بزند یا ثمنه‌ی ارتباطات خفاشها را در یک شب پرستاره تماشا کند. یک زندگی ساده با رنج‌های کمتری در روش ساده باعث می‌شود نبوغ خلاق شما به سطح آمده و خود را ابراز کنند. سادگی رشته‌ای به سوی نیروی قصد ایجاد می‌کند و نبوغ شما شکوفا می‌شود.

قصد را واقعیت خود کنید

در زیر برنامه‌ی ده مرحله‌ای من برای به کارگیری این قصد در قدردانی و ابراز نبوغی که درون شما کار می‌کند، ارائه شده است.

گام ۱ - به خود بگویید که یک نابغه هستید. به خود یادآوری کنید که شما یکی از شاهکارهای حضوریافته از دامنه‌ی کیهانی قصد هستید. نیازی به اثبات نبوغ‌تان ندارید و نه به مقایسه‌ی کارهایتان با کارهای دیگران. شما هدیه‌ی منحصر به فردی برای

ارائه به این جهان دارد و در کل تاریخ
خلقت منحصر به فرد هستید.

گام دوم- تصمیم بگیرید با دقت بیشتری به
بینش‌های درونی خود گوش دهید، مهم نیست که
قبل‌اً چقدر به نظرتان کوچک یا بی‌اهمیت
بوده‌اند. این افکار که به نظر شما اهمانه
یا قادر ارزش بوده‌اند پیوند درونی شما با
دامنه‌ی قصد هستند. افکاری که مصراوه به
نظر می‌رسد، به‌خصوص اگر در رابطه با
فعالیتها یا ماجراهای تازه‌ای باشند تصادفی
در ذهن شما نیامده‌اند. آن افکار پی‌گیر که از
بین نمی‌روند باید به عنوان گفتگوی قصد با شما
در نظر گرفته شوند می‌گوید شما آمده‌اید تا
استعداد منحصر به فرد خود را بیان کنید پس
چرا نبوغ خود را با کم‌گزینی نادیده می‌گیرید؟
گام سوم- در برابر تایلات شهود درونی خود
عمل سازنده انجام دهید.

هر گامی در جهت بیان انگیزه‌های خلاق گامی
در جهت به واقعیت در آوردن نبوغی است که
درون شما ساکن است برای مثال، نوشتن و ارسال
یک عنوان کتاب بدون توجه به تردیدی که
خودتان تا به حال داشته‌اید، فبط یک سی‌دی
از خودتان در حال خواندن شعر یا ترانه‌هایی
که سروده‌اید، خریدن یک سه‌پایه‌ی نقاشی و
ابزار هنری و گذراندن یک بعدازظهر با
نقاشی یا ملاقات یک متخصص در رشته‌ی مورد
عالقه‌تان.

در طی یک فیلمبرداری اخیر، یک عکاس به من
گفت که سال‌ها پیش قرار ملاقاتی با عکاسی
مشهور گذاشت و آن ملاقات او را به مسیر کاری
که دوست داشت انداخت. از نظر من این مرد
یک نابغه بود. عکاسی همیشه برای او جذاب
بود.

حرکت اولیه‌ای که در زندگی انجام داد باعث شد که از نبوغ درون خود قدردانی کند. سپس ملاقات با یک عکاس مشهور به او آموخت که به این وسوسه اعتماد کند و از آن به عنوان وسیله‌ای برای ارتباط نبوغش با سراسر دنیا استفاده کند.

گام چهارم: بدانید که هر فکری در رابطه با مهارت‌ها، علائق و تمایلات خود دارید معتبر است.

برای تقویت اعتبار افکارتان آن‌ها را خصوصی نگه دارید. به خود بگویید که آن‌ها افکاری بین شما و خدا هستند. اگر آن‌ها را در قلمرو معنوی نگه دارید لزومی ندارد که آن‌ها را به خویش پایین اطرافتان قرار دهید. سایر خویش‌های پایین از این اتفاق بچشم بگذران آن‌ها را به خطر بیندازید.

گام پنجم:

به خود یادآور شوید که وحدت با انرژی راهی است که شما نبوغ درون خود را یافته و انتقال می‌دهید.

در کتاب قدرت در مقابل قدرت دیوید‌هاوکینز این طور نتیجه می‌گیرد: «از مطالعات ما بر می‌آید که وحدت اهداف و ارزش‌های شخص با جذب کننده‌های انرژی بالا بیشتر از هر چیز با نبوغ در ارتباط است.» این مسئله کاملاً در تطابق با درک و بکارگیری نیروی قصد است. انرژی خود را برای همانگی ارتعاشی با انرژی مبداء تغییر دهید. ستایشگر زندگی باشید و داشتن افکاری ناشی از نفرت، اضطراب، خشم و داوری را رد کنید. به عنوان تکه‌ای از خدا به خود اعتماد کنید، نبوغ شما شکوفا خواهد شد.

گام ششم: فرو تنبی را تمرین کنید.

اعتباری برای استعدادها، توانایی‌های فکری، مهارت‌های حرفه‌ای خود باز نکنید. در وضعیت احترام و شگفتی بمانید. حتی وقتی با این مداد در دستم اینجا می‌نشینم و می‌بینم که چطور کلمات در مقابلم ظاهر می‌شوند. در حالت گیجی و بهت هستم. این کلمات از کجا می‌آیند؟ دست من از کجا می‌داند که چگونه افکار نامرئی مرا در کلمات، جملات و قطعات آشکار کند؟ افکاری که کلمات را پدید می‌آورند از کجا می‌آیند؟ آیا واقعاً وین‌دایر است که می‌نویسد یا من وین‌دایر را در حالی که کلمات را بر کاغذ پیاده می‌کند، تماشا می‌کنم. آیا خداوند این کتاب را از طریق من می‌نویسد؟ آیا همان زمان که نوزادی متولد دهم ماه مه هزار و نهصد و چهل بودم به عنوان پیام‌آوری به اینجا قصد شده بودم؟ آیا این کلمات و رای عمر من خواهند زیست؟ من از همه این‌ها سرگشته می‌شوم. در برابر عدم توانایی‌ام در شناخت اینکه همه اکتساباتم از کجا می‌آیند تواضع می‌کنم. فرو تنبی را تمرین کنید و به هر چیزی جز خویش پایین خود ارزش بدهید.

گام هفتم: برای به واقعیت در آوردن نبوغ تان مقاومت را بردارید. مقاومت همیشه به شکل افکار تان ظهور می‌یابد. دنبال افکاری باشید که عدم توانایی شما را برای اندیشیدن به خود به عنوان یک نابغه از میان برمنیدارد، افکاري از شک و تردید درباره توانایی‌هایتان... یا افکاری که هر چه درباره نقص استعداد به شما یاد داده شده بود تقویت می‌کنند. تمامی این افکار وصلة ناجور هستند که مانع هماهنگی ارتعاشی شما با

دامنه خلاق قصد می‌شوند. خالق شما میداند که شما یک نابغه هستید. هر فکری در تضاد با این نشانه مقاومت است که مانع شناخت قصد خواهد شد.

گام هشتم: در دیگران دنبال نبوغ بگردید.
به بزرگی که در مردم دیگر مشاهده می‌کنید توجه به خرج دهید.

و اگر در ابتدا آن را ندیدید، قدری انرژی روانی جهت جستجوی آن صرف کنید. هر چه بیشتر مایل به فکر در قالب نبوغ باشید، طبیعی‌تر است که همان استانداردها را برای خود نیز بکار ببرید. به دیگران از نبوغ‌شان بگویید. تا جایی که می‌توانید قابل اعتماد و تعارفی باشید. با انجام این کار شما انرژی پر از عشق، مهر، وفور و خلاق منعکس می‌کنید. در جهانی که بر مبنای انرژی و جاذبه عمل می‌کند خواهید دید که این کیفیات به خود شما برخواهد گشت.

گام نهم: زندگی خود را ساده کنید.
پیچیدگی‌ها، قوانین، بایدها، و غیره را از زندگی خود خارج کنید. با ساده‌سازی زندگی و برداشتن چیزهای اضافه و جزئی که فضای زیادی از آن را اشغال می‌کنند شما کاملاً برای نبوغ درونی خود باز می‌کنید. یکی از مؤثرترین شیوه‌های ساده‌سازی زندگی صرف بیست دقیقه در روز برای سکوت و مراقبه است. هر چه تماش شما با مبداء آگاهانه‌تر باشد، همانند خویش برتر خود را بیشتر ارج می‌نهید. و از همان خویش برتر شاست که نبوغ آشکار می‌شود.

گام دهم: در حالت سپاس فروتن هم باشید.
این نابغه‌ای که شما هستید هیچ ارتباطی با ذهن خویش پایین شما ندارد. همیشه سپاسگزار مبداء قصد باشید که به شما نیروی زندگی‌ای

جهت بیان نبوغ درونتان اعطا کرد. آن‌هایی که الهام‌ها و موفقیت‌هایشان را به خویش پایین نسبت می‌دهند زود توانایی خود را از دست می‌دهند یا اجازه می‌دهند که تأیید و توجه دیگران آن‌ها را ویران کند. فروتن و سپاسگزار باشید. هر چه بیشتر در حالت رشد باقی بمانید نبوغ بیشتری از شما ظاهر خواهد شد. سپاس فضای مقدس است که در آن می‌دانید که نیروی بزرگتری از خویش پایین همیشه در کار و در دسترس است.

مردی که هر روز از او الهام می‌گیرم یعنی رالف والد و امرسون کسی که عکس اش در حالی که مینویسم برگشته و به من نگاه می‌کند! این موضوع را به این شکل بیان می‌کند! «باور افکارتان، باور این امر که هر چه در قلبتان برای شما حقیقت دارد برای تمام انسان‌ها نیز صدق می‌کند- این نبوغ است.» از این آگاهی در زندگی روزمره خود استفاده کنید. نابغة دیگری به ما می‌گوید که چگونه این کار را انجام دهیم. توماس ادیسون گفت: «نبوغ یک درصد الهام و نود و نه درصد تعریق است.» آیا هنوز عرق می‌کنید؟

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بخش سوم

اتصال

«انسان در روند تغییر است به اشکایی که از این جهان نیست زمانی تا به بی‌شکل رشد می‌کند، قلمرویی در دایرة بالا، بدانید که پیش از یکی شدن با آن نور باید شکل خود را ازدست بدهید. برگرفته از الواح زمردی ثوث.

شخصی که در حالت وحدت با مبداء و هستی زندگی می‌کند در ظاهر تفاوتی با عوام ندارد. این مردم حلقه نوری در اطراف خود ندارند یا لباس خاص بر تن نمی‌کنند که نشانگر کیفیات خداگونه آن‌ها باشد. اما وقتی ببینید که در زندگی به عنوان افراد خوش شانس، کسانی که به نظر می‌رسد تمام سدها را شکسته‌اند حرکت می‌کنند و وقتی که با آن‌ها صحبت کنید و تمایز آن‌ها را با مردمی که در سطوح آگاهی عادی زندگی می‌کنند تشخیص خواهید داد. چند لحظه وقت صرف صحبت با مردمی کنید که به نیروی قصد پیوند دارند و خواهید دید که چقدر منحصر به فرد هستند.

این مردم که من به آن‌ها به دلیل آشکار شدن پیوند هماهنگشان با دامنه قصد و اصلین می‌گوییم کسانی هستند که خود را قادر به دستیابی به موفقیت کرده‌اند.

حال است بتوانید آن‌ها را در رابطه با آرزوهایشان بدبین کنید. به جای بهره‌گیری از زبانی که نشانگر نامیدی از به وقوع پیوستن خواسته‌هایشان باشد، آن‌ها از یک اعتقاد راسخ درونی که بیانگر شناخت ساده‌ای از مبداء کیهانی که همه چیز را در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد صحبت می‌کنند.

آن‌ها نمی‌گویند، با این شانسی که دارم این کار خواهد شد بلکه چیزی می‌گویند شبیه این: قصد می‌کنم که این را به وجود بیاورم و میدانم که موفق خواهم شد. مهم نیست که چقدر تلاش کنید آن‌ها را با اشاره به دلایلی در رد خوش‌بینی‌شان منصرف کنید، به نظر می‌رسد که به طور سعادتمندانه‌ای نسبت به انعکاس واقعیت کور هستند. مثل اینکه در دنیا دیگری هستند، دنیایی که نمی‌توانند دلایل عدم انجام کاری را بشنوند.

اگر با آن‌ها در مورد این ایده صحبت کنید. بسادگی چیزی شبیه به این خواهد گفت، دوست ندارم راجع به چیزی که نمی‌تواند رخ دهد حرف بزنم چون دقیقاً آنچه را که درباره اش فکر می‌کنم جذب خواهم کرد پس فقط درباره چیزی فکر می‌کنم که اتفاق خواهد افتاد. برای آن‌ها مهم نیست که قبلًا چه اتفاقی افتاده، آن‌ها به مفهوم شکست یا غیرمکن کاری ندارند. آن‌ها خیلی ساده، بدون سر و صدا، تحت تأثیر عوامل بدینه قرار نمی‌گیرند. آن‌ها خود را برای موفقیت آماده کرده‌اند و نیروی نامرئی پدیده آورند همه چیز را می‌شناسند و به آن اعتماد دارند. آن‌ها به خوبی به مبداء اتصال دارند به طریقی که گویی هاله‌ای طبیعی از هر چیزی که ممکن است باعث تضعیف اتصال به انرژی خلاق نیروی قصد شود از آن‌ها محافظت می‌کند. و اصلین فکر خود را بر چیزهایی که نمی‌خواهند متمرکز نمی‌کنند و به شما خواهند گفت: مبداء تنها به چیزی که هست جوابگوست و آنچه که هست ایجاد بی‌پایان است. نمی‌تواند با سلیقه یا چیزهای نشد ارتباط داشته باشد چون هیچ کدام از آن‌ها نیست. اگر به مبداء

بگوی: «این کارگر خواهد شد، دقیقاً همان را پس خواهم گرفت پس میدانم که باید به چیزی که مبداء هست فکر کنم.

برای انسان متوسط که ترس‌هایی از آینده دارد، همه این حرفها بیهوده به نظر می‌رسد. آن‌ها به دوستان و اصل شان خواهند گفت که بهتر است در جهان واقعیات زندگی کنند. اما واقعیات از شناخت درونی خود باز نمی‌ایستند. اگر حاضر به شنیدن باشید به شما خواهند گفت که این جهان انرژی و جاذبه است و علت اینکه مردم بسیاری با ترس‌ها و مضیقه زندگی می‌کنند تکیه بر خویش پایین آن‌ها برای برآورده ساختن خواسته‌هایشان است. ساده است، خواهند گفت. تنها کاری که باید بکنی اتصال دوباره به مبداء و بودن مانند آن است و مقاصد شما کاملاً همانگ با مبداء خواهد شد.

این کار برای واقعیات بسیار ساده است.

فکر خود را متمرکز بر چیزی کنید که می‌خواهید رخ دهد. به طور مداوم با دامنه قصد همانگ باشید و سپس به کلیدهایی نگاه کنید که از طریق مبداء وارد زندگی شما می‌شود. برای یک و اصل حادثه‌ای وجود ندارد. آن‌ها هر حادثه‌ای را در همانگی کامل می‌بینند. آنها به همزمانی اعتقاد دارند و وقتی شخص مناسب سر می‌رسد، یا وقتی به کسی که فکر می‌کردند تلفن می‌زنند، یا کتابی حاوی اطلاعات لازم برای آن‌ها به طور غیرمنتظره با پست می‌رسد یا پولی که برای پروژه‌شان لازم دارند به طور شگفت‌انگیزی آماده می‌شود تعجب نمی‌کنند. واقعیات تلاشی برای متقارعه کردن شما در مباحثه انجام نمی‌دهند. آن‌ها میدانند که جر و بحث انرژی زیادی نیاز دارد و به این شکل آن‌ها بحث و جدل را به زندگی خود وارد

خواهند کرد. چیزی را که میدانند میشناسند و هیج مقاومتی در برابر مردمی که به طریق دیگری میاندیشند بروز نمیدهند. آنها پذیرفته‌اند که اتفاقی در جهان وجود ندارد، جهانی که نیروی نامرئی از انرژی را به عنوان مبداء دارد که به طور مدام خلق کرده و فرآورده‌های بینهایتی برای هر کس که جنواهد از آن سهمی ببرد، دارد. اگر بپرسید: خیلی ساده به شما میگویند: تنها کاری که باید بکنید اتصال به نیروی قصد است یعنی همانگی کامل با مبداء و من مایلم تا جایی که ممکن است به آن نزدیک باشم.

برای (واصلین) هر چه که در زندگیشان اتفاق میافتد به دلیل قصد نیروی قصد است. به همین دلیل همیشه در حالت سپاس هستند. آنها برای هر چیزی حسی از قدردانی دارند حتی چیزهایی که به نظر مواعنی می‌آیند. آنها توانایی و تمايل دیدن یک بیماری وقت را به عنوان رحمتی دارند و در قلبشان میدانند که جایی در پشت این بیماری فرستی نهفته است و آن چیزیست که در زندگیشان در پس هر اتفاقی به دنبال اش می‌گرددند. از طریق سپاس، همیشه به همه امکانات ارج می‌نهند. از مبداء چیزی نمی‌خواهند چرا که به نظر می‌رسد به آنچه که از دست رفته قدرت میدهد. آنها با مبداء در حالت احترام آمیزی راز و نیاز کرده و برای همه چیز حاضر در زندگیشان قدردانی می‌کنند با علم به اینکه این کار قصد آنها را برای آشکار ساختن دقیق آنچه نیاز دارند قدرتمندتر می‌کنند.

واصلین خود را به عنوان کسانی در وضعیت قدردانی و حریت تعریف می‌کنند. نمی‌شنوید که از چیزی شکایت کنند. دنبال قصور نمی‌گرددند.

اگر ببارد از آن لذت میبرند حتی اگر بدانند که غمیتوانند به آن مقصدی که باید بروند البته اگر فقط در روزهای آفتتابی سفر کنند. این طریقه بازتاب آنها با قدردانی و همانگی در برابر طبیعت است. برف، باد، خورشید و اصوات طبیعت همه برای واسطین یادآور این است که آنها نیز جزیی از آن جهان طبیعی هستند. هوا بیتوجه به دمای آن یا باد بیتوجه به سرعت آن قابل احترام است چرا که نفس زندگی از آن است. واسطین جهان و هر چیزی که در آن است را ستایش میکنند. پیوندی را که با طبیعت احساس میکنند، با تمام موجودات نیز شامل آنها که زمانی بوده اند و آنها یکی که خواهند بود احساس میکنند. آنها از وحدت آگاهی دارند بنابراین میان خود و مردم دیگر تمايزی قائل نمیشوند. برای یک واسطه، همه ما هستیم. اگر بتوانید جهان درونی آنها را مشاهده کنید خواهید دید که از رنج دیگران صدمه میپیوند. آنها مفهومی به نام دشمن نمیشناسند چون میدانند همه از یک منبع الهی ظهور یافته ایم.

آنها از تفاوت های ظاهری، عادت های دیگران لذت میبرند تا اینکه بدشان بیاید، انتقاد کنند یا احساس خطری از طرف آنها داشته باشند. پیوند آنها با دیگران دارای طبیعت معنویست اما خود را از نظر معنوی از هیچ کس بدون توجه به محل زندگی، تفاوت شکل ظاهری یا عادت های آنها جدا نمیکنند. واسطین در قلب خود حسی از پیوستگی با تمام هستی و مبداء دارند. به خاطر همین رشته پیوند است که آنها مهارت جذب همکاری و یاری دیگران را به زندگیشان در برآورده کردن مقاصدشان

دارند. حقیقت حس پیوند به این معنی است که در اذهان واصلین هیچ موجودی در این سیاره نیست که آن‌ها با حسی معنوی با آن پیوند نداشته باشند. در نتیجه، با زندگی در دامنه قصباً کل نظام هستی دهنده و تمامی مخلوقات آن پیوند دارند. آن‌ها از این پیوند معنوی قدردانی می‌کنند و هیچ انرژی ای در عدم ستایش و یا انتقاد از آن خرج نمی‌کنند. آن‌ها هرگز از یاری ارائه شده به وسیله این نظم هستی بخش حس جدایی نمی‌کنند. بنابراین وقتی هم‌زمانی نتایجی از مقاصدشان به بار می‌آورد تعجب نمی‌کنند. آن‌ها میدانند که این وقایع به ظاهر معجزه‌آسا که وارد فضای زندگی آن‌ها شده به دلیل پیوند اولیه با قصد بوده است. از واصلین درباره این مسأله بپرسید و آن‌ها خواهد گفت: البته قانون جاذبه در کار است. در همانگی ارتعاشی با مبداء خیات که شما را به این جهان قصد کرده باقی بمانید، هر کس دیگر و تمام نیروهای دامنه قصد برای انجام مقاصدتان با شما همکاری خواهد کرد. آن‌ها میدانند که این طریقة کارکرد جهان است. دیگران ممکن است بگویند که واصلین فقط کمی شانس دارند اما مردمی که از نیروی قصد بهره‌مندند صورت اصل قضیه را میدانند. آن‌ها میدانند تا زمانی که در پیوند کامل با هفت چهره قصد باشند می‌توانند هر آن چه می‌خواهند به دست بیاورند.

واصلین درباره بخت خود خودنمایی نمی‌کنند اما در وضعیت دائم سپاس و فروتنی مطلق هستند. آن‌ها خوده کار جهان را درک می‌کنند و به جای مقاومت یا پیدا کردن قصور در سعادت با آن همانگی می‌مانند. در این باره اگر از آن‌ها

سؤال کنید خواهند گفت که ما بخشی از نظام انرژی پویا هستیم. انرژی سریعتر، انرژی‌های کند را خنثی می‌کند. این انسان‌ها هماهنگی با انرژی معنوی نامرتئی را برگزیده‌اند. آن‌ها افکارشان را در جهت حرکت در ارتعاشات بالاتر تربیت کرده‌اند و در نتیجه قادر به از بین بردن ارتعاشات پایینتر و کندر هستند.

و اصلین تأثیر تعالی بخشی در روپرتویی با مردمی در سطوح انرژی پایینتر دارند. در صلح بودن آن‌ها احساس آرامش به دیگران میدهد آنها شادی و آرامش منعکس می‌کنند. علاقه‌ای به برنده شدن در یک مباحثه یا جمع‌آوری متحدی‌بُرای خود ندارند. به جای سعی در مقاعده کردن شما برای این که مثل آن‌ها فکر کنید از طریق انرژی‌ی که از خود تراووش می‌کنند تأثیر می‌گذارند. مردم احساس می‌کنند که مورد علاقه و اصلین هستند چون در مبداء هستی که عشق است غوطه‌ور می‌شوند.

و اصلین بدون درنگ به شما خواهند گفت که حس خوب را بدون توجه به وقایعی که در اطرافشان رخ میدهد یا قضاوت و نظر دیگران انتخاب کرده‌اند. آن‌ها می‌دانند حس بد داشتن یک انتخاب است و هیچ فایده‌ای در اصلاح وقایع نامطبوع جهان ندارد. به همین دلیل از احساساتشان به عنوان سیستم راهنمایی در تشخیص میزان هماهنگی خود با نیروی قصد استفاده می‌کنند. اگر به هر طریقی حس بدی به آن‌ها دست بدهد، از آن به عنوان شاخصی برای تغییر سطح انرژی استفاده می‌کنند تا جایی که با انرژی پر از عشق، مهر و آرامش مبداء هماهنگ شوند. آن‌ها برای خود تکرار می‌کنند! می‌خواهم حس خوبی داشته باشم و

افکار خود را با خواسته‌هایشان هماهنگ می‌کنند.

اگر جهان در جنگ باشد، باز حس خوب را برمی‌گزینند. اگر وضعیت اقتصادی به شدت تنزل کند باز می‌خواهند که حس خوبی داشته باشند. اگر میزان جرم و جنایت بالا برود یا گردباد در جایی از سیاره به حرکت در آید باز می‌خواهند حس خوبی داشته باشند. اگر بپرسید چرا با وجود این همه اتفاق بد در جهان آن‌ها حس خوبی دارند، لبخند زده به شما خاطر نشان خواهند کرد که جهان روح که منشاء قصد است در صلح، عشق، هماهنگی، مهربانی، وفور است و این چیزیست که می‌خواهم در آن ساکن باشم. حس بد من تنها باعث خواهد شد که چیز بیشتری از آن حس را به زندگی ام وارد کنم. و اصلین به سادگی اجازه نمیدهند که احساس آسایش آن‌ها با هر چیز خارجی، اعم از هوا، جنگ در قطعه‌ای از کره زمین، چشم‌اندازهای سیاسی، اقتصاد و یا تصمیم‌های کس دیگری در انرژی پایین خدشه دار شود. آن‌ها با دامنه قصد کار می‌کنند با توجه به اینکه آنچه می‌شناسند مبداء خلاق همه چیز است.

و اصلین همیشه با طبیعت بی‌کران خود در تماس هستند. از مرگ غیررسند و به شما خواهند گفت که آن‌ها هرگز زاده نشده و هرگز نخواهند مرد. آن‌ها مرگ را به صورت عوض کردن لباس یا حرکت از اتاقی به اتاق دیگر یعنی صرفاً یک انتقال می‌بینند. آن‌ها به انرژی نامرئی که هر چیز را به هستی آورده اشاره می‌کنند و آن را به عنوان خویش حقیقی خود می‌بینند. از آنجا که و اصلین همیشه حس وحدت با هر کس و هر چیز در جهان دارند، حس جدایی از کسی یا

چیزی که مایل به جذب آن در زندگیشان هستند به آن‌ها دست نمی‌دهد. پیوند آن‌ها نادیدنی و غیر مادیست اما هرگز به آن شک نکرده‌اند. در نتیجه، آن‌ها به این انرژی نامرئی درونی اتکاء می‌کنند که همه چیز را انتشار می‌دهد. آن‌ها همانگ با روح بدون حس جدایی زندگی می‌کنند. این آگاهی کلید بینش آن‌ها نسبت به نیروی قصد در زندگی روزانه است.

شما نمی‌توانید واقعیت را مقابله کنید که آنچه می‌خواهند حادث خواهد شد چون آن‌ها به پیوندشان با منبع انرژی بشدت اعتماد دارند.

از شما دعوت می‌کنند که ببینید با چه احتمالی مایلید تعریف شوید و سپس ترغیبتان می‌کنند که طوری زندگی کنید که گویی همین حال اتفاقی که می‌خواستید رخ داده است. اگر نتوانید این کار را اجسام دهید و در نگرانی، تردید و ترس گیر کرده باشید، برای شما آرزوی خوبی خواهند کرد اما آن‌ها به چیزی که تفکر از انتها می‌گویند ادامه خواهند داد. می‌توانند آنچه را که قصد کرده‌اند ببینید به طوری که گویی هم اکنون اتفاق افتاده چون در ذهن آن‌ها بسیار واقعی است. این واقعیت آن‌هاست. صریحاً به شما خواهند گفت: افکارم در زمان همانگی با قصد افکار خداوند است و این طریقی است که برای اندیشیدن برگزیده‌ام. اگر از تزدیک آن‌ها را زیر نظر بگیرید خواهید دید که در شناخت ۷ ثرات قصدشان مستثنی هستند.

واعصین مردمی بسیار سخاوتمند هستند. چیزی که برای خود می‌خواهند حتی به مقیاسی بیشتر برای دیگران کوچک جلوه می‌کند آن‌ها از ایثار لذت می‌برند. دیگران ممکن است حریت

کنند که چطور هیچ وقت چیزی پساند از نمی‌کنند و با این حال در و فور کامل زندگی کرده و بینظر می‌رسد که هیچ کم و کسری نداشته باشند. آن‌ها خواهند گفت: راز نیروی قصد فکر و عمل مانند مبداء پدید آورنده همه چیز است. همیشه در حال تولید است و من نیز می‌خواهم یک پدید آورنده باشم هر چه بیشتر از خود و آنچه به طرفم جاری می‌شود بدهم، بیشتر یه طرفم جاری خواهد شد. و اصلین بیشتر از شکل در روح زندگی می‌کنند. در نتیجه، الهام‌پذیرند و الهام‌جش، مانند اطلاع رساندن و اطلاع گرفتن. انسان‌هایی هستند که حس قوی نسبت به سرنوشت خود دارند. میدانند چرا آمده‌اند و میدانند که چیزی بیش از مجموعه‌ای از استخوان، خون و ارگان‌هایی در پوست و بدنی پوشیده از مو هستند. آن‌ها با این هدف زندگی می‌کنند و با خواسته‌ای خویش پایین‌تر منحرف نمی‌شوند. احترام شدیدی به جهان روح قائل بوده و با راز و نیاز از آن الهام می‌گیرند.

سطح انرژی آن‌ها به طور استثنایی بالاست. انرژی که آن‌ها را به صورت و اصلین تعریف می‌کند. انرژی مبداء است، یک فرکانس ارتعاشی سریع که عشق را به حضور نفرت آورده و نفرت را به عشق تبدیل می‌کند. آن‌ها آرامش را به حضور هرج و مرج و ناهمانگی می‌آورند و انرژی‌های پایین را به انرژی‌های بالایی از آرامش تبدیل می‌کنند. وقتی اطراف کسانی باشید که ساکن در دامنه قصد هستند، احساس انرژی، پاکی، سلامت و الهام می‌کنید. آن‌ها به طور قابل توجه‌ای از قضاوت درباره دیگران بربی هستند و تحت‌تأثیر افکار و اعمال دیگران قرار نمی‌گیرند. اغلب بر چسب سردی و

نجوشی به آن‌ها می‌خورد چون در صحبت‌های بی‌ارزش و غیب‌تکردن شرکت نمی‌کنند. به شما خواهند گفت، روح است که زندگی می‌بخشد و هر کسی در این سیاره در خود از آن روح سهمی به عنوان نیرویی قدرتمند برای خوبی دارد. آن را باور کرده با آن زندگی می‌کنند و به دیگران الهام می‌دهند.

آن‌ها تا جایی پیش می‌روند که به شما می‌گویند ناترازی‌های روی زمین از قبیل زلزله، آتش‌شان، غونه‌های هوای بد همه نتیجه عدم تراز جمعی آگاهی انسان‌هاست. به شما یادآور می‌شوند که جمع ما از همان ماده‌ای ساخته شده که زمین، مایع که ۹۸٪ از خون را به خود اختصاص داده زمانی آب اقیانوس بوده و معدنیات موجود در استخوان‌های ما اجزایی از فرآورده‌های فانی معدنیات روی زمین بوده است. آن‌ها خود را با سیاره یکی می‌بینند و مسؤولیتی در قبال همانگی با دامنه قصد برای کمک به ثبات و همانگی نیروهای جهان که تحتتأثیر زندگی در سلطه خویش پایین به ناترازی می‌رود، حس می‌کنند. به شما خواهند گفت که همه افکار، احساسات ارتعاش هستند و فرکانس این ارتعاشات می‌تواند مشکلاتی نه در خود ما بلکه در هر چیزی که از همان ماده ساخته شده ایجاد کند.

و اصلین شما را تشویق خواهند کرد که درین همانگی ارتعاشی با مبداء خارج از حس مسؤولیت به کل سیاره بمانید و آن را به عنوان کاربردی حیاتی مورد توجه قرار می‌دهند. این چیزی نیست که آن‌ها از نقطه نظر منطقی درباره آن اندیشیده و یا بحث کنند بلکه حس درونی آن‌هاست که زندگی آن‌ها را با اشتیاق پیش می‌برد.

وقتی این واصلین را مشاهده کنید، خواهید دید که در مریضی و بلا زندگی نمی‌کنند. آن‌ها طوری زندگی می‌کنند که افکار جسمشان در نهایت سلامت است. آن‌ها فکر و حس می‌کنند که هیچ مریضی راچی وجود ندارد و اعتقاد دارند که هم اکنون شفا یافته‌اند. اعتقاد دارند که نتایج جدیدی جذب می‌کنند چون میدانند نتایج ممکن بسیاری برای شرایطی حق شرایطی که فائق آمدن بر آن از نظر دیگران غیرممکن است وجود دارد. به شما خواهند گفت که امکانات درمان هم اکنون و هم اینجاست و دوره یک بیماری چشم‌اندازی از دید خود آن‌هاست. همانطور که معتقدند که نظام متلاطم بیرونی در حضور آرامش ما آرام می‌گیرد، این را به عنوان احتمالی برای تلاطم‌های درونی نیز در نظر می‌گیرند. درباره ظرفیت درمان آن‌ها بپرسید، خواهند گفت. همین الان درمان یافته‌ام و فقط از این دیدگاه فکر و حس می‌کنم.

اغلب اگر در حضور واصلین با انرژی بالا باشید می‌بینید که بیماری و مشکلات جسمی شما از بین رفته است چرا؟ چون انرژی معنوی بالای آن‌ها انرژی‌های پایین بیماری را خنثی و ریشه کن می‌کند. درست همانطور که در حضور واصلین حس بهتری می‌کنید چون انرژی سپاس شادی آوری انعکاس میدهد، به همین ترتیب جسم شما در ماندن در این نوع دامنه انرژی شفامی‌باد.

واصلین از نیاز به اجتناب از انرژی پایین آگاه هستند. آن‌ها به آرامی با فرستادن برکت خاموشی از مردم پرصدای، ستیزه جو و متعصّب کناره می‌گیرند. آن‌ها هرگز وقت صرف تماشای فیلم‌های خشن در تلویزیون با خواندن آمار مربوط به جنگ و قساوت نمی‌کنند. آن‌ها

به مردم غرق در وحشت علقمند نیستند. از آنها که نیازی به بُرد، محقق بودن یا سلطه بر دیگران ندارند، نیروی آنها حقیقتی است که دیگران را با حضور خود تعالی می‌دهد. آنها نظریات خود را در همانگی با انرژی خلاق مبداء مطرح می‌کنند. هرگز مورد تهاجم قرار نمی‌گیرند چون خویش پایینشان در نظرات آنها سهمی ندارد.

آنها در همانگی ارتعاشی با قصد زندگی می‌کنند. همه چیز برای آنها انرژیست می‌دانند که خشم حتی در برابر کسانی که به انرژی پایین قصد و از عملکرد آن حمایت می‌کنند تنها باعث بوقوع پیوستن این نوع اعمال در جهان خواهد شد.

و اصلین در انرژی سریعتر و بالاتر که باعث دستیابی آنها به قدرت شهودشان می‌شود زندگی می‌کنند. آنها درباره اتفاقاتی که خواهد افتاد شناختی درونی دارند. اگر بپرسید خواهند گفت: نمی‌توانم توضیح بدhem اما این را می‌دانم فقط چون در درون احساس می‌کنم. در نتیجه، به ندرت در زمان وقوع حوادثی که شرکت یا قصد کرده‌اند حیرت زده می‌شوند بیشتر از حیرت زدگی در انتظار آن حوادث هستند با پیوند با مبداء انرژی قادر به فعل کردن شهود خود هستند بینشی نسبت به آنچه ممکن است و شیوه رسیدن به آن دارند. شناخت درونی آنها باعث می‌شود بسیار صبور باشند و هرگز از سرعت یا شیوه ای که مقاصدشان آشکار می‌شودناراضی نمی‌شوند.

و اصلین انعکاس دهنده هفت چهره قصد نوشته شده در این کتاب هستند. مردمی را می‌بینید که به طرز خارق العاده‌ای خلاق هستند که نیازی به تناسب یا انجام آنچه دیگران از

آن‌ها می‌خواهندارند. آن‌ها فردیت منحصر به فرد خود را در وظایفشان بکار می‌گیرند و به شما خواهند گفت که قادر به خلق هر چه توجه و تخیل‌شان را بر آن متمرکز کنند می‌باشند. واصلین به طور استثنایی مهربان و دوست داشتنی هستند. میدانند که هم‌اهنگی با انرژی مبداء انعکاس دهنده مهربانی آن چیزی است که از آن ناش شده‌اند. اما تلاشی برای مهربان بودن نمی‌کنند. همیشه از آنچه برایشان پیش می‌آید خشنود هستند و میدانند که مهربانی در برابر همه هستی و سیاره نشان دادن سپاس است. با مهربانی، دیگران هم رفتار متقابل کرده و مایل به کمک در نائل آمدن به مقاصد آن‌ها هستند. آن‌ها با عده ناحدودی از مردم همکاری می‌کنند همه کسانی که ملو از عشق، محبت، سخاوت هستند همیگر را در برآورده شدن خواسته‌هایشان یاری می‌کنند. همین‌طور خواهید دید که چگونه زیبایی را در جهان تشخیص می‌دهند. همیشه چیزی برای سپاس پیدا می‌کنند. می‌توانند در زیبایی یک شب پرستاره یا یک وزغ در برگ شناور گل و سوسن غرق شوند. زیبایی را در کودکان می‌بینند، و تابشی طبیعی و باشکوه در ساخورده‌گان می‌بایند. آن‌ها تایلی به قضاوت دیگران در انرژی منفی و پایین ندارند و میدانند که مبداء از خلقت تنها زیبایی را شکل می‌دهد و از این رو زیبایی همیشه در دسترس است. آن‌ها هرگز دانسته‌هایشان را کافی نمی‌دانند. درباره هستی کنگکاو هستند و به هر حالتی از فعالیت جذب می‌شوند. در هر زمینه‌ای از تلاش‌های انسانی چیزی برای لذت بردن می‌بایند و همیشه در حال وسعت دادن افق‌های دیدشان هستند. این گشادگی در برابر همه چیز و همه

امکانات و کیفیات همیشه در حال رشد بودن ویژگی مهارت در آشکار ساختن خواسته هایشان است. هرگز به جهان نه نمی گویند. هر چه زندگی برایشان بفرستد، آنها می گویند: مشکرم. چه می توانم یاد بگیرم و با آنچه دریافت کرده ام چگونه می توانم رشد کنم؟ آنها از قضاوت هر چیز و هر کسی که مبداء برایشان فرستاده اجتناب می کنند و این حالت همیشه در حال توسعه چیزی است که نهایتاً آنها را با انرژی مبداء هماهنگ کرده و زندگی آنها را برای دریافت آنچه مبداء مایل به ارائه آن است می گشاید.

آنها در بازی به روی امکانها هستند که هرگز بسته نمی شود. این امر آنها را نسبت به وفوری که به طور بی پایانی در جریان است پذیرنده می کند.

علت اینکه در زندگی به نظر خوش شانس می رسد نوع رفتاریست که در آنها می بینید. وقتی اطراف آنها باشید، احساس انرژی، شادی، الهام و وحدت می کنید. مردمی را می بینید که دوست دارید دائم با آنها باشید چون به شما انرژی داده و باعث می شوند احساس نیرومندی کنید. وقتی احساس انرژی و نیرو کردید خود قدم به جریان انرژی و افراد مبداء گذاشته اید و شما نیز از دیگران دعوت به این کار می کنید. پیوند تنها با مبداء انرژی نیست بلکه با همه چیز و همه کس در جهان است. و اصلین با کل کیهان و هر ذره در آن متحد هستند. این پیوند نیروی بی کران قصد را ممکن و در دسترس می آورد.

این مردم بسیار مشخص از انتها فکر می کنند و آنچه را که می خواهند پیش از نمایان شدنش تجربه می کنند. از احساساتشان به

عنوان میزانی برای تعیین همزمانی با نیروی قصد استفاده میکنند. اگر حس خوبی داشته باشند میدانند که با قصد در همانگی ارتعاشی هستند. اگر حس بدی داشته باشند از این شاخص برای تنظیم سطوح انرژی بالاتر استفاده میکنند و در نهایت بر افکار قصد و احساسات خوب عمل میکنند طوری که گویی آنچه میخواستند هم اکنون حاصل شده است. اگر بپرسید برای برآورده شدن خواسته هایتان چه باید بکنید. بیدرنگ خواهند گفت که شیوه نگرش خود را عرض کنید و همه چیز عوض خواهد شد.

توصیه میکنم از جهان درونی آنها الگو بگیرید و در نیروی قصد بینهایت شکوهمند شادی کنید.

کارگر خواهد بود. من تضمین میکنم مایلم از جوانا پیل که برای دو دهه ویرایشگر شخصی من بوده تشکر کنم. تو جوانا، ایده ها و چشمة آگاهی نایپیوسته من را به شکل مستدلی به نام کتاب در میآوری. بدون تو نمیتوانم این کار را انجام دهم و عمیقاً به خاطر حضور دوست داشتنی در زندگی ام سپاسگزارم.

به مدیر برنامه های شخصی ام، مایالابوس برای تقریباً ربع قرن با من بودی و هرگز نگفته «این کار من نیست». دیگر نویسنده ها و سخنگوها هر کدام در سال ۲۵ کمک دست دارند و لی من در ۲۵ سال فقط یکی داشتم. متشرکرم متشرکرم
برای ناشر و دوست عزیزم، راید تریسی در هی هاوس تو از همان ابتدا این پروژه را باور کردی و مایل بودی هر کاری برای این

مسئله انجام بدھی. متشرکم دوست من. من تو و جسارت تو را دوست دارم و احترام می‌گذارم. و نهایتاً برای الن بت گولدهار- الهام پراز عشق تو در سرتاسر کتاب مرا راهنمایی کرد. از تو برای پیشنهادات پر از روح و تجزیه و تحلیل ایده‌های قصد به عنوان متزادفی برای مبداء که همه از آن ظهور یافته و آرزوی اتصال دوباره داریم، متشرکم.

درباره نویسنده

دکتر وین دبلیو دایر یک نویسنده مشهور بین‌المللی و سخنگویی در زمینه خودسازی است. او نویسنده بیش از بیست عنوان کتاب است. نوارها سمعی و بصری و سی‌دی‌های بسیاری در این زمینه پر کرده و در بیش از هزار برنامه رادیویی و تلویزیونی شرکت کرده است. چهار عنوان از کتاب‌های او شامل، سرنوشت خود را بسازید، خرد اعصار، راه حلی معنوی برای هر مشکلی وجود دارد و پر فروشترین نیویورک تایمز یعنی ده راز موفقیت و آرامش درونی به عنوان برگزیده‌ای تلویزیون انتخاب شدند و این کتاب تحت عنوان نیروی قصد، نیز در آنجا معرفی خواهد شد. دایر دارای دکترای مشاوره تخصصی از دانشگاه ایالتی وین است و در دانشگاه سنت جان در نیویورک استادیار بوده است.

آدرس شبکه : WWW.DrwoyneDyer.Com

برجسته، پر از بینش! همه شما را تشویق به اختیار کردن پیام رمز خدا می‌کنم. من گرگ برادر را به عنوان یک بیننده بزرگ می‌بینم. دکتر وین دایر

درمان آینده از طریق پیام‌های گذشته در این کتاب جدید جالب توجه تومیه شده توسط دکتر وین دایر، نویسنده پرفروش‌ترین‌های نیویورک تایمز گرگ براؤن کشف جدید پدیده‌ای را آشکار می‌کند که پلی میان خرد گذشته با علم، و صلح به آینده خواهد زد و به سؤوالات ما درباره اصل و تقدیرمان جواب می‌دهید. برادن به ما نشان می‌دهد که پیامی رمزي در مولکول‌های زندگی یافته شده است که در عمق DNA هر سلول بدن ما قرار دارد. از طریق کشف قابل ملاحظه‌ای با پیوند الفبای کتاب مقدس با گُدژنتیک ما «زبان زندگی» به صورت نامه‌های باستانی از پیام بی‌زمان قابل خواندن می‌شود.

وقتی در میان ملل آسیب دیده از جنگ زندگی می‌کنیم، چنین دلیلی از سندی جهانی چیزیست که همه نیاز به شنیدن آن داریم و چیزی است که می‌تواند به مادر جهت یافتن جاده صلح کمک کند.

و آیا این دلیل برای خواندن این کتاب کافی نیست؟

صفحه انتهایی کتاب

پشت جلد

«وین دایر یکی از معلمین بزرگ امریکا در خرد تأویلی است. ماریان ویلیام سون آخرین کتاب ساختار شکن از نویسنده بصیر وین دایر. دایر سال‌ها درباره نیروی قصد انرژی که همه ما را احاطه کرده تحقیق کرده است. او به ما می‌گوید که چگونه می‌توانیم خود را با این منبع انرژی مهانگ کرده و ورای اذهان و خویش‌های پایین قدم بگذاریم. وقتی این کار را انجام دهیم، چیزی می‌شویم که

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

«دایر» واصل می نامد و خود را در برابر ارزشی موفقیت قادر می باشیم.

واصلین کسانی هستند که همه به عنوان افراد خوش شانس می بینند، کسانی که از همه موانع گذشته اند. آنها نیگویند: باز از شانس من همه چیز خراب خواهد شد. آنها فقط می دانند که همه چیز درست پیش خواهد رفت آنها به نیروی نامرئی که ارائه دهنده است اعتماد دارند و نیروی منفی را به خود جذب نمی کنند. این کتاب سرشار از گام های پویاست که همه می توانیم برای دستیابی به ارزشی تغییری از آن استفاده کنیم دکتر وین (دایر) از سوی طرفدار نش «پدر انگیزش» خوانده می شود و یکی از محترم ترین اشخاص در زمینه نیرومندسازی خویش است. او با کتاب پر فروش «نواحی پر خطای شا، نویسنده مشهوری شد و آغاز به نوشتن کتاب های پر فروش دیگری در زمینه خود سازی کرد.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly